

Het vrijmaken van de Krachten van de Jeugd

Ruhi Instituut

Boek 5

Het vrijmaken van de Krachten van de Jeugd

Ruhi-instituut

Boeken in deze reeks:

Hieronder staan de huidige titels in de serie ontworpen door het Ruhi-instituut. De boeken zijn bedoeld om gebruikt te worden als hoofdreeks van cursussen in een systematische poging om de capaciteit van jongeren en volwassenen te vergroten om hun gemeenschappen te dienen. Het Ruhi-instituut ontwikkelt ook een reeks cursussen die voortbouwen op het derde boek in de serie voor het opleiden van Bahá'í-kinderklasbegeleiders, evenals een andere serie cursussen uit Boek 5 voor het opleiden van jeugdgroepbegeleiders. Ook deze zijn in de onderstaande lijst aangegeven. Opgemerkt dient te worden dat de lijst kan veranderen naarmate de ervaring in het veld toeneemt, en dat aanvullende titels zullen worden toegevoegd naarmate een aantal cursuselementen het stadium bereiken waarin zij op grote schaal beschikbaar kunnen worden gesteld.

Boek 1	<i>Bespiegelingen over het Leven van de Geest</i>
Boek 2	<i>Opstaan om te dienen</i>
Boek 3	<i>Kinderklassen geven – niveau 1</i> <i>Kinderklassen geven – niveau 2 (vertakkingscursus)</i> <i>Kinderklassen geven – niveau 3 (vertakkingscursus)</i> <i>Kinderklassen geven – niveau 4 (vertakkingscursus)</i>
Boek 4	<i>De Tweeling-Manifestaties</i>
Boek 5	<i>Het vrijmaken van de krachten van de jeugd</i> <i>Oorspronkelijk : De eerste aftakking cursus Boek 5</i> <i>Verbredend: De tweede aftakking cursus Boek 5</i>
Boek 6	<i>Het onderrichten van de Zaak</i>
Boek 7	<i>Samen een pad van dienstbaarheid bewandelen</i>
Boek 8	<i>Het Verbond van Bahá'u'lláh</i>
Boek 9	<i>Het verwerven van een Historisch Perspectief</i>
Boek 10	<i>Levendige Gemeenschappen opbouwen</i>
Boek 11	<i>Materiële Middelen</i>
Boek 12	<i>De Familie en de Gemeenschap</i>
Boek 13	<i>Maatschappelijke Actie Ondernemen</i>
Boek 14	<i>Aan het Publieke Discours Deelnemen</i>

Copyright © 2017, 2024, Ruhi Foundation, Colombia
Alle rechten voorbehouden. Editie 2.1.1.PE, januari 2024

Oorspronkelijke uitgave in het Spaans onder de titel *Liberando los poderes de los jóvenes*
Copyright © 2006, 2014, 2022, Ruhi Foundation, Colombia
ISBN 978-628-95102-2-5

Toestemming van de Ruhi Foundation voor vertaling in het Nederlands en verspreiding in beperkte oplage aan Stichting Trainingsinstituut Nederland.

Ruhi Institute
Cali, Colombia
E: instituto@ruhi.org
I: www.ruhi.org

Stichting Trainingsinstituut Nederland
Prinsenlaan 80, 3737 MJ Groenekan
E: info@trainingsinstituut.org
I: <https://trainingsinstituut.org>

Inhoud

Enkele gedachten voor de begeleiders	v
De Lente van het Leven	1
Een Veelbelovende Leeftijd	47
Dienstbaar zijn als Jeugdgroepbegeleider	85

Enkele gedachten voor de begeleiders

Het Ruhi-instituut spant zich al sinds zijn aanvang begin jaren zeventig in om jonge mensen in de leeftijd van 12 tot 15, vaak “jeugd” genoemd, die een bijzonder segment van de samenleving vertegenwoordigen, met educatieve activiteiten te dienen. Het zien van het idealisme en de energie van zovelen in deze leeftijdsgroep, overtuigde het instituut van het belang hen de kans te bieden om een aantal thema's en concepten te onderzoeken waardoor zij met de problematiek van het leven om zouden kunnen gaan, de alom sterker wordende krachten van moreel verval zouden kunnen bestrijden, en actieve vertegenwoordigers van maatschappelijke verandering zouden worden. De daarop volgende decennia werden een periode van actie en reflectie waarbij in toenemende mate gebruik gemaakt werd van de wereldwijde ervaring met het werken met de jeugd van verschillende achtergrond, inclusief de inzet voor hun ontwikkeling, met name op het gebied van alfabetisering. Tegen het jaar 2000 was het concept van geestelijke bekrachtiging van de jeugd ontworpen en daarmee ook de diverse aspecten van een drie-jarig programma dat probeert hun intellectuele en geestelijke krachten voor dienstbaarheid aan de mensheid vrij te maken.

Evenals andere pogingen van het Ruhi-instituut ligt het jeugd-bekrachtigingsprogramma aan de basis van een systeem van onderwijs-op-afstand wat in dit geval drie hoofdelementen inhoudt, de ‘jeugdgroep’, de ‘jeugdgroepbegeleider’, en een ‘set’ specifiek materiaal. *Het Vrijmaken van de Krachten van de Jeugd*, het vijfde boek in de hoofdreeks van het Instituut, is bedoeld diegenen te ondersteunen die een groep jeugdigen in hun dorp of wijk met het programma willen activeren. Het is de eerste van een serie cursussen, als uitbreiding of vertakking binnen de hoofdreeks, die de mensen helpt om de vaardigheden te ontwikkelen die nodig zijn om als ‘jeugdgroepbegeleider’ dienstbaar te kunnen zijn, een streven dat op zich al een vorm van dienstbaarheid in zich draagt. Hoewel niet iedereen die het boek bestudeert dit terrein van inspanning zal betreden, hopen wij dat iedereen inspiratie uit de geboden thema's haalt en het belang onderschrijft en passende aandacht schenkt aan de hoogstaande ambities van de jeugd – dit als essentieel aspect van het scheppen van een cultuur die gedrag ten aanzien van jonge mensen ontwikkelt die zó verschilt van die, welke in de huidige maatschappij nog steeds opgeld doet. In een dergelijke omgeving dus, zal iemand, zelfs als hij niet direct met het programma bezig is, klaar staan om steun aan ontluikende activiteiten te bieden.

Wat zij die als begeleider van Boek 5 fungeren moeten beseffen, is dat onder de deelnemers veel jonge mensen zullen zitten die in hun laatste tienerjaren of in hun eerste twintigs, aan de gebruikelijk serie cursussen begonnen met de uitgesproken wens om als jeugdgroepbegeleider te dienen en dat met alle, nog sluimerende, noodzakelijke vaardigheden ook te doen. Sommigen zijn met het Geloof in aanraking gekomen door gesprekken met hun leeftijdgenoten, wat de rol die zij in de opvoeding van jongere generaties kunnen spelen onderstreept. Anderen zijn zelf tot spiritueel bewustzijn gekomen als jongere en zijn daarop in Boek 1 beland. Om het even langs welke weg zij bij het instituutproces kwamen, zij gaan nu deel uitmaken van een groeiende kern, die in hun dorp of buurt betrokken is bij het verbeteren ervan en, in dit verband, zullen zij ervaring opdoen met huisbezoek teneinde met families thema's te onderzoeken die essentieel zijn in het Geloof – de vorm van Dienstbaarheid, benadrukt in Boek 2. Als onderdeel van deze kern zal een groot deel van hen ook nauw verbonden zijn met minstens één jeugdgroep in de

buurt en zullen ook de jeugdgroepbegeleiders assisteren bij het uitvoeren van verschillende activiteiten en hem of haar vergezellen bij geregelde bezoeken aan ouders om concepten en benaderingen te bespreken die bij het programma horen. Op dit punt zullen ze allemaal kennis hebben van de Bahá'í-leringen, wat versterkt is door bestudering van de Boeken 3 en 4, en wat merkbaar zal zijn bij de vaardigheid en de spirituele kwaliteiten die nodig zijn om betekenisvolle gesprekken met vrienden en buurtgenoten te kunnen voeren. Het is in het bijzonder hier, als zij Boek 5 bereiken, dat de betekenis van het proces van capaciteitopbouw dat zó eigen is aan de opbouw van de cursussen – een proces ontworpen in stappen op het pad van dienstbaarheid – hen duidelijk wordt. Een jeugdgroep voor een programma van drie jaar voor spirituele groei te motiveren, is een veeleisende daad van dienstbaarheid, en de inspanningen van goed getrainde jeugdgroepbegeleiders die dit doen, zullen niet weinig te danken zijn aan de vaardigheden die zij gaandeweg op het pad hebben opgebouwd.

Het eerste hoofdstuk van het boek 'De Lente van het Leven' focust op eigenschappen die volgens de Geschriften van het Geloof de jeugdperiode kenmerken. Uit een onderzoek dat is uitgevoerd, is, dankzij de bijdragen van elke generatie jongeren in dienstbaarheid aan de Zaak van God en de mensheid, een zienswijze ontstaan. De begeleider zal er zorg voor dragen dat deelnemers profijt hebben van het bestuderen van dit hoofdstuk, versterkt door het inzicht dat zich ontplooit, want het is dit inzicht dat het geestelijk bekrachtigingsprogramma voor jeugdigen uitdraagt en die richting geeft aan hun inspanningen om jonge mensen mee te laten doen met de activiteiten.

In feite begint het hoofdstuk met het verzoek om na te denken over de eigenschappen waarvan zij hopen dat de jeugdigen zullen ontwikkelen in de tijd dat zij het drie-jarenprogramma op hun vijftiende zullen hebben afgerond – vijftien, beschouwd als de drempel naar volwassenheid volgens de Bahá'í-leringen – en de 'bloei' van hun jeugd binnengaan. De begeleider zal begrijpen dat het doel van de oefening niet bedoeld is om te graven in details van het programma of om de mogelijkheden van tieners te overdenken, dingen die respectievelijk in het derde en het tweede hoofdstuk van het boek zal worden opgepakt. Maar meer met de bedoeling om een juist beeld te krijgen van een jong mens, klaar om een plaats te verwerven als de opvolgende generatie van hen die voorvechters zijn van de Zaak van God en die toegewijd zijn aan de vooruitgang van de beschaving. Voor de deelnemers zal de oefening hun waardering voor de aard van de activiteiten die ze als jeugdgroepbegeleider binnen afzienbare tijd gaan beginnen, stijgen en het zal hun daarop volgende discussies meer diepgang geven.

In deze context biedt dat hoofdstuk een aantal passages uit de Geschriften, die bepaalde concepten verhelderen, passend bij de leeftijd van deze jeugdigen. Tussen de concepten die al eerder in het deel zijn aangeboden is de wisselwerking tussen dienstbaarheid, opvoeding en voorbereiding voor de toekomst, een onderwerp dat jonge geesten soms kan bezighouden. Wat duidelijk gemaakt is, is als men het leven als één geheel ziet, de verschillende aspecten, in het begin tegenstrijdig aan elkaar, kunnen dienen om elkaar te versterken. De oefening in paragraaf 10 kan de deelnemers helpen te overwegen wat dit in de praktijk betekent. Zorgvuldigheid is geboden, dat zij niet klakkeloos de oefening doen en nalaten te begrijpen hoe sommige keuzes in het leven en manieren van denken ingebeelde tweedelingen kunnen laten ontstaan en de spanningen die daaruit volgen.

Een ander concept dat in dat hoofdstuk behandeld wordt, een belangrijke voor dit doel, is het tweeledig moreel doel. De deelnemers zullen vanzelfsprekend al bekend zijn met dit concept dankzij bestudering van voorgaande boeken. Het wordt hier veel diepgaander behandeld, en gaat meer aandacht besteden aan hoofdstukken die er dieper op ingaan, wat begint met de omschrijving van de tweeledige transformatie – op individueel niveau en naar de samenstelling van de gemeenschap – zoals beoogd in de Bahá'í-geschriften. Het

hoofdstuk suggereert, in dit licht bezien, dat jonge mensen doordrongen moeten worden van een sterk gevoel van doelgerichtheid om zelf het voortouw te nemen voor hun eigen intellectuele en spirituele groei en om duurzame bijdragen te leveren aan de voortgang van de maatschappij. Er wordt verder gesteld dat deze twee aspecten van het moreel doel elkaar aanvullen en fundamenteel onlosmakelijk zijn verbonden, omdat het geestelijk niveau en het gedrag van de individuele mens zijn omgeving vorm geeft, maar hij anderzijds ook gevormd wordt door sociale structuren en processen. Er kunnen deelnemers zijn die het moeilijk vinden om de consequenties van deze stelling die in de oefening in paragraaf 16 wordt aangeboden, te aanvaarden. Dominante wereldbeschouwingen – die aan de ene kant teveel nadruk leggen op individualiteit en individuele vrijheid en aan de andere kant overwaardering van het belang van sociale krachten en politieke processen – kunnen de werkelijkheid, overtuigingen en denkpatronen vaak ongemerkt vervormen. Bij de uitvoering van de oefening met de groep, moet de begeleider zich bewust zijn van de kans die dit biedt, hij kan dan de deelnemers eventueel helpen om tot een benadering te komen door aan te geven dat het alleen in het veld van dienstbaarheid mogelijk is dit te realiseren. Dienstbaarheid, stelt dit hoofdstuk, verenigt de vervulling van de individuele potentie met de maatschappelijke vooruitgang.

Het tweede hoofdstuk heet ‘Een Veelbelovende Leeftijd’, en gaat over de jeugd en de geweldige potentie die deze groep heeft. Het probeert in het denken van hen die dat bestuderen het idee te bestendigen dat deze jonge mensen een aparte groep vormen met speciale capaciteiten – capaciteiten die er geen twijfel over laten bestaan dat het een grote vergissing zou zijn hen als kinderen te behandelen, het zou evenzeer misplaatst zijn hen aan te moedigen zondermeer een volwassen gedrag te imiteren, oppervlakkig en onbegrepen in de ware betekenis, iets wat zich meer en meer op vele plaatsen wortelt. Dat deel hoopt duidelijk te maken dat de benadering die de bahá’í-gemeenschap van deze leeftijdsgroep volgt, gevormd door de Geschriften van het Geloof en geïnspreerd door voorbeelden als de jonge Rúhu’lláh, radicaal verschilt van de benadering volgens heersende aannames en theoriën, die zo vaak de jeugd neerzet als rebels en vatbaar voor chaos.

Met de bovenstaande doelen voor ogen neemt het hoofdstuk in het kort de aard van de vroegvolwassene door en vraagt daarna aan de deelnemers na te denken over de uitdaging die het is, om het groeiend bewustzijn van deze jonge mensen in deze levensfase sturing te geven. Hier waarschuwt het hoofdstuk: de pogingen moeten de valkuil vermijden van sommige programma’s, die in plaats van het groeiend bewustzijn in deze vormende fase van het leven in onbaatzuchtige dienstbaarheid aan de ander, te veranderen, te eindigen in de ban van het “aandringende zelf”. De paragrafen 5 tot 9 pogen deelnemers opmerkzaam te maken op enkele subtiele gevaarpunten van deze valkuil, door hen door een serie relevante aanhalingen uit de Bahá’í-geschriften te voeren. Het hoofdstuk gaat verder met de effecten van de sociale omgeving op het leven van de bijna-volwassenen, met het introduceren van het concept van een jeugdgroep als een eenheid van wederzijdse steun, en die de houding bepaalt die verwacht wordt van iedereen die opstaat om te dienen als jeugdgroepbegeleider van zulke groepen.

Het derde hoofdstuk, ‘Dienen als Jeugdgroepbegeleider’ pakt in zekere zin de draad weer op waar deze in het tweede hoofdstuk eindigt en probeert de deelnemers vertrouwd te maken met de aard van deze vorm van dienstbaarheid. Na enkele kenmerken van een jeugdgroep te hebben teruggehaald, komt het hoofdstuk bij een discussie over het materiaal, de studie die de kern van het programma bloot legt. Het uitgebreidere stuk van het hoofdstuk is gewijd aan deze discussie, en de begeleider moet goed de intentie begrijpen om niet zondermeer het materiaal te beschrijven, maar meer het aanbieden van inzicht in wat het proces van geestelijke bekrachtiging inhoudt en hoe het materiaal zoekt naar het voeden van de dynamiek. Samenvattingen van het materiaal zijn telkens bijgevoegd, maar twee

tekstfragmenten zijn in zijn geheel uitgezocht – *‘Met de Wind in de Rug’* en *‘Geest van Geloof’* – de deelnemers moeten daarbij kopieën tot hun beschikking hebben.

Het onderwerp van geestelijke bekrachtiging vergt in het algemeen, een grote mate van denken en overdenken van begeleiders. Juist het opvoedkundige proces, in gang gezet door de instituutscursussen kan volgens de laatste onderzoeken gezien worden als manieren van morele en geestelijke bekrachtiging, iets waardoor mensen van alle manieren van leven en achtergrond de mogelijkheid krijgen om op te staan en deel te nemen aan de opbouw van een betere wereld. Het concept van het ontwikkelen van kracht hier ingezet, verschilt enorm van de heersende definities die het koppelen aan de intentie om te overheersen of om anderen te beïnvloeden, om mee te gaan met iemands wens en begeren. Het doel daarentegen, is om kanalen te worden voor de stroom van menselijke geest: de kracht van eenheid, van liefde van nederige dienstbaarheid, van zuivere daden. Hoe men kan bijdragen aan de dynamiek die nodig is voor zo’n proces van vooruitgang – zelfs versneld – is essentieel bij het betrachten van dienstbaarheid als begeleider, en met de ervaring in het groep na groep geïnteresseerd houden in de cursusboeken, moet elke begeleider in staat zijn flitsen van de wisselwerking van factoren te pakken, waarbij niets krachtiger is dan het koesteren van waar begrip.

Natuurlijk reikt de zorg van de begeleider in dit boek verder, naar de volgende generatie en naar de aard van het opvoedkundige proces dat jongvolwassenen in staat stelt hun toenemende krachten nuttig te gebruiken. De kern van dit proces zijn de wederzijds elkaar versterkende krachten van de gedachte en de uiting ervan. De mogelijkheid van de geest om in abstract denken bezig te zijn, wat dramatisch groeit in de vroege volwassenheid, wordt versterkt in jeugdgroepen als zij leren om relevante wetenschappelijke, morele en geestelijke concepten toe te voegen aan hun onderzoek van de wereld om hen heen en aan hun eerste pogingen de maatschappij te beïnvloeden. Maar, hoe belangrijk dan ook, de kracht van rationeel onderzoek heeft spirituele beleving nodig. Hierdoor zijn kanalen van inzicht nodig, niet alleen bereikbaar door de training van mentale krachten. Dus moet de jeugd worden geholpen om geestelijke kracht te herkennen en moet zij geestelijke principes kunnen vaststellen in de situaties die zij tegenkomen als zij morele, ethische keuzes moet maken. Dat iemands morele standaard zijn gedachten en gedrag beheerst, nauw verbonden is met de wijze waarop hij of zij zich uitdrukt, is een basale aanname bij het opvoedkundig proces dat wordt beoogt. Wat ook de inzichten zijn die de eerste twee hoofdstukken van Boek 5 in dit proces mogen hebben aangeboden, de paragrafen 5 tot 19 van het derde hoofdstuk proberen de verscheidene dimensies duidelijk te maken door voorbeelden aan te reiken uit teksten die in het programma worden gebruikt. Elke begeleider doet er goed aan deze paragrafen nogmaals zorgvuldig te herlezen als voorbereiding om een groep er door heen te leiden. Wij hopen dat de deelnemers door hun studie gaan inzien wat een mogelijkheden de teksten bieden om jeugd van verscheidene culturen te bekrachtigen.

In het licht van deze verhandeling mogen de deelnemers twee complete teksten bestuderen, het ene ‘bahá’í-geïnspireerd’ en de andere die het onderscheidene bahá’í-bestanddeel van het programma vertegenwoordigt. Deze twee zaken zijn al eerder in het hoofdstuk aan de orde gekomen en de herlezing van *‘Met de Wind in de Rug’* en *‘Geest van Geloof’* is bedoeld om aan te geven hoe de aangeboden thema’s en concepten in de landstaal bijdragen aan de beschreven doelen van het programma. Het concept van bekrachtiging dat in het verleden is behandeld bijvoorbeeld – dat als men waardevolle doelen nastreeft, men goddelijke bekrachtiging aantrekt – vindt overal weerklank in hoofd en hart van jonge mensen. Het inzicht dat zij krijgen door bestudering van de teksten, blijkt hen te helpen bij het aangaan van nieuwe uitdagende taken, bij het overwinnen van angst en het gebrek aan vertrouwen waarmee dat gepaard gaat, zonder het agressieve gedrag te vertonen dat zo zichtbaar wordt bij teveel aandacht voor het eigen ‘ik’. Zo leidt het eenvoudige verhaal dat het boek vertelt, meestal een van de eerste die de jeugd bestudeert, naar een pad dat hen

bescherm, op zijn minst tegen de krachten van onaangepastheid die aan de structuur van de maatschappij tornen, krachten die hen beroven van hun eigen identiteit en hoogstaande zelf.

Tegelijkertijd helpt de verduidelijking van de concepten die in *Geest van Geloof* wordt aangeboden de jeugd van elke achtergrond om intensief te reflecteren over filosofische onderwerpen die in deze levensfase hun geest bezighouden en die ze opmerken in ingewikkelde verbanden tussen geest en materie. Waar de begeleider blij mee mag zijn is dat veel van deze jonge mensen het bestuderen van Boek 5 en de ambitie om jeugdgroepbegeleider te worden, het bekrachtigingsprogramma zelf als jeugd hebben afgerond, en de herlezing van *Geest van Geloof* een eerste mogelijkheid vormt om systematisch de aangeboden concepten te onderzoeken, en hen de tijd gegund moet worden daarvan de consequenties te overdenken.

Als afsluiting van deze herhaling nodigen wij de deelnemers uit te reflecteren over het principe van evenwicht tussen wetenschap en geloof, niet als concept expliciet in de tekst behandeld, maar als onderbouwing van de discussie in het algemeen. Wat er wordt gesteld is dat wetenschap en geloof twee elkaar aanvullende systemen van kennis zijn die samen de voortgang van de beschaving mogelijk maken. Het belang van deze reflectie mag de deelnemers niet ontgaan, zeker niet als zij zich voorbereiden om het pad van dienstbaarheid te betreden. Als het verwerven van begrip van de realiteit wezenlijk is voor het proces van geestelijke bekrachtiging, dan moeten de teksten voor de jongeren beslist om deze twee bronnen van kennis draaien.

Terwijl bestudering van het materiaal het eerste aandachtspunt is van elke jeugdgroep die aan het programma deelneemt, zullen ze ook samen andere activiteiten ondernemen. Dat zijn dienstbaarheidsprojecten als sport, kunst en handvaardigheid en incidentele bijzondere activiteiten. In de paragrafen 25 en 26 worden enkele principes en ideeën met betrekking tot deze activiteiten gepresenteerd, maar er wordt niet te veel in detail getreden, omdat de specifieke kenmerken van deze activiteiten afhankelijk zijn van de lokale omstandigheden. Niettemin wordt gehoopt dat het ontwerpen en uitvoeren van dienstbaarheidsprojecten nadruk krijgt in het programma, omdat dienstbaarheid een arena biedt waarin het eerder genoemde tweeledige morele doel zich kan manifesteren. Deelnemers moeten begrijpen dat dergelijke projecten het onderwerp zullen zijn van veelvuldig overleg in bijeenkomsten met mede-jeugdgroepbegeleiders.

Het hoofdstuk eindigt met een gesprek over verschillende zaken die met het werk van jeugdgroepbegeleider te maken hebben, het deelt de inzichten over hoe te helpen om jeugdgroepen te vormen, hoe de eerste bijeenkomsten te begeleiden en hoe met ouders te spreken over de aard van het programma en de vorderingen van hun zonen en dochters. Van meet af aan moeten deelnemers beseffen dat de vaardigheden die nodig zijn om met resultaat als jeugdgroepbegeleider te dienen, gaandeweg tot ontwikkeling komen door meer ervaring en studie van de aanvullende vertakkingen van Boek 5. Dit vraagt om een niveau van betrokkenheid met de opvoeding van jeugd die in hun latere tiener- en vroege twintiger jaren – in de lente van hun leven – hebben getoond capaciteit te kunnen opbouwen. Het is uit deze geleerden dat er grotere groepen opkomen van mensen die dit gespecialiseerde pad willen volgen, om groep na groep op te wekken deel te nemen aan het programma voor geestelijke bekrachtiging, en die er in zekere zin voor zorgen dat de belofte aan de volgende generatie is vervuld.

De Lente van het Leven

Doel

Begrip krijgen van bepaalde eigenschappen waarmee jongeren zich moeten gaan onderscheiden, als basisvoorwaarde om jeugdigen te kunnen betrekken bij een programma ten behoeve van hun geestelijke bekrachtiging

PARAGRAAF 1

De leeftijdsperiode tussen 12 en 15 jaar vertegenwoordigt een speciale tijd in het leven van een mens, want in deze periode laat hij of zij de kindertijd achter zich en ondergaat diepgaande veranderingen. Personen in deze leeftijdscategorie, nog niet in de volheid van het jongvolwassen jongere zijn, worden ook wel “jeugd” genoemd. Het betrekken van jeugd bij programma’s die erop gericht zijn hun geestelijke en intellectuele capaciteiten te vergroten en die hen voorbereiden actief deel te nemen aan de aangelegenheden van hun gemeenschap, is een zeer belangrijke daad van dienstbaarheid. De drie hoofdstukken van dit boek zijn gericht op enkele concepten, vaardigheden, kwaliteiten en houdingen die, zoals de ervaring leert, vereist zijn voor hen die het door het Ruhi-instituut uitgebrachte programma voor geestelijke bekrachtiging voor jeugdigen willen uitvoeren.

De activiteiten van het programma worden over het algemeen uitgevoerd in kleine groepen op lokaal niveau. Als degene die de pogingen van zo’n groep begeleidt, bent u verantwoordelijk voor de geestelijke en intellectuele ontwikkeling van een aantal jonge mensen die binnen afzienbare tijd de leeftijd van 15 jaar, de drempel van volwassenheid, zullen bereiken, waarna zij nieuwe verantwoordelijkheden op zich zullen nemen. In dit eerste hoofdstuk zullen we niet zozeer stilstaan bij de eigenschappen van de jeugd, maar wel bij het soort jonge mensen die volgens de Geschriften van het Geloof uit hen moet groeien. Wat duidelijk zal worden uit de aanhalingen die u gaat bestuderen is dat er een aantal kenmerken is waarmee iedere generatie jongeren zich moet gaan onderscheiden en dat er bepaalde krachten zijn die hun leven vorm moeten geven. Het is natuurlijk goed mogelijk dat u zelf jong bent, in de late tienerjaren of net in de twintig, in dat geval bieden de ideeën die in dit hoofdstuk worden aangedragen de kans om meteen over uw eigen prioriteiten en doelen na te denken.

PARAGRAAF 2

Begin eerst even na te denken over de jeugdgroep waar u binnenkort mee zult gaan werken. In de komende drie jaar zult u hen vaker ontmoeten, en als een goede vriend helpen bij de studie en het samen plannen uitvoeren van eenvoudige dienstbaarheidsprojecten en om te reflecteren over wat je als groep van van zulke acties kunt leren. Het is waardevol om alvast vooruit te denken over het einde van de komende drie jaar, als zij het programma gaan afronden. De oefeningen hieronder helpen u om voor uzelf duidelijk te krijgen welke eigenschappen u in de loop van deze jaren hoopt versterkt te zien bij uw jonge vrienden.

1. Zullen de jongeren die u voor ogen staan opvallen door groot doelbewustzijn? Hoe zien zij dit doel?

2. Waaraan hoopt u, dat zij de meeste energie zullen besteden?

3. Wat zou hen motiveren om zich in te zetten voor hun idealen?

4. Hoe bewust van de uitdagingen waarvoor de mensheid nu staat, verwacht u dat zij zullen zijn? Zijn ze er dan van overtuigd dat ze werkelijk kunnen bijdragen aan het verbeteren van de wereld?

5. U wilt natuurlijk dat uw jonge vrienden in de afgelopen samenwerkingstijd een bepaalde houding ten opzichte studie hebben verworven. Deze houding wordt hieronder in enkele stellingen weergegeven. Kunt u er een paar aan toevoegen?

- Zij zullen leergierig zijn en proberen wat zij hebben geleerd in praktijk te brengen.
- Zij zullen eraan gewend zijn geraakt om de resultaten van hun activiteiten te overdenken.
- Zij zullen een open geest hebben en kennis met bescheidenheid benaderen.
- Zij zullen er vurig naar verlangen hun vermogen om de mensheid te dienen te ontwikkelen.
- Zij zullen streven naar het meest haalbare in alles wat zij doen.
- Zij zullen zich met passie in wetenschap en kunst te verdiepen.
- Zij zullen aan het oefenen om te werken aan de voortgang van de mensheid net zo veel vreugde beleven als aan het ontwikkelen van hun eigen persoonlijke geestelijke en intellectuele groei.

- ---
- ---
- ---

6. Welk van de volgende uitspraken beschrijft hoe u hoopt dat de jonge mensen waar u aan denkt zich zullen gedragen?

- _____ Hun normen zijn min of meer afgestemd op de algemeen geldende trends van de jeugd.
- _____ Zij volgen, om hun leven te leiden de normen van de populaire media.
- _____ Zij treden in de voetstappen van hen die er, ondanks enorme obstakels, naar streven om te leven volgens hoger moreel bewustzijn.

- _____ Zij zijn in staat te erkennen dat hun daden in tegenspraak zijn met hun overtuiging, mocht zo'n tegenstrijdigheid zich voordoen.
- _____ Zij geloven in idealen zoals eenheid van de mensheid, gelijkwaardigheid van man en vrouw, en rechtvaardigheid, maar hun daden zijn een afspiegeling van de gangbare normen van een samenleving die, de mond vol heeft van deze idealen, er niet in slaagt deze in praktijk te brengen.
- _____ Zij laten hoogstaande normen los, om lekker te kunnen leven in een sociale omgeving die deze niet naleeft.

7. De regels hieronder verwoorden enkele consequenties van een zuiver en ingetogen leven. Hoe belangrijk denkt u, is het voor de jonge mensen die u voor ogen staan om te kunnen beseffen wat dit inhoudt? Kunt u er nog een paar aan toevoegen?

- Je niet lichtzinnig gedragen
- Niet gehecht zijn aan onbenullige en verkeerde genoegens
- Je niet laten afleiden van je hogere doel door wereldlijke genoegens
- Geen trends en rages volgen, als die in strijd zijn met de normen van kuisheid
- Niet denken dat zuiverheid alleen betekent je onthouden van buitenechtelijke seks
- Matigheid betrachten in kledingkeuze
- Matigheid betrachten in woordkeuze en spraak
- Matigheid tonen in je keuze van amusement
- Je onderscheiden door ingetogenheid en bescheidenheid
- Je onderscheiden door afstand te nemen van jaloezie en afgunst
- Je onderscheiden door zuiverheid, fatsoen en reinheid van geest
- Alert te zijn op het beheersen van je lagere hartstochten
- _____
- _____
- _____

8. Hoe sterk hoopt u dat de wilskracht, van de jonge vrienden, zowel intellectueel als geestelijk, in de paar jaar die u met hen omgaat, zal zijn om het volgende te volbrengen?

- Uitdagingen aan te gaan?
- Door te zetten bij hun pogingen om hun doel te bereiken?
- De druk te weerstaan om te handelen in strijd met hoge morele normen?

PARAGRAAF 3

Laten we nu kijken naar een paar aanhalingen uit de Geschriften en onderzoeken hoe een bahá'í-jongere daarin beschreven wordt. 'Abdu'l-Bahá zegt:

“O geliefden van 'Abdu'l-Bahá! Een mensenleven heeft zijn lentetijd en is begiftigd met wonderbaarlijke glorie. De periode van de jeugd wordt gekenmerkt door kracht en sterkte en onderscheidt zich als de meest uitgelezen tijd in het leven van een mens. U moet uzelf daarom dag en nacht inspannen, zodat u, begiftigd met hemelse kracht, geïnspireerd door schitterende motieven en geholpen door Zijn hemelse macht, genade en bevestiging, sieraden mag worden van de wereld van de mensen en dat u mag uitblinken onder hen die zijn ingewijd in de ware leer en de liefde tot God. U moet zich onderscheiden onder de mensen vanwege uw heiligheid en onthechting, de verhevenheid van uw doel, uw grootmoedigheid, vastberadenheid, edele gezindheid, vasthoudendheid, de verhevenheid van uw bedoelingen en door uw geestelijke eigenschappen, opdat u het middel mag worden voor de verheffing en glorie van de Zaak van God en de dageraadplaatsen van Zijn hemelse gunsten; opdat u zich mag gedragen in overeenstemming met de raadgevingen en aansporingen van de Gezegende Schoonheid – moge mijn leven geofferd worden voor Zijn geliefden – en opdat u zich mag onderscheiden van anderen door het tentoonspreiden van bahá'í-deugden en -eigenschappen. 'Abdu'l-Bahá hoopt vurig dat ieder van u als een onverschrokken leeuw mag worden die zich beweegt over de velden van menselijke volmaaktheid en als een door muskus verzadigde wind die waait over de weiden van deugdzaamheid.”¹

1. Maak de volgende zinnen af op basis van de bovenstaande aanhaling:
 - a. De lentetijd van een mensenleven is begiftigd met _____
_____ .
 - b. De periode van jeugd wordt gekenmerkt door _____ en
_____ .
 - c. De periode van jeugd onderscheidt zich als de _____
_____ in het leven van de mens.
 - d. Tijdens de periode van jeugd moeten we ons dag en nacht inspannen zodat wij begiftigd met _____ , geïnspireerd door _____
_____ en geholpen door Zijn _____ ,
_____ en _____ ,
de mensenwereld moge gaan sieren.
 - e. Tijdens de periode van jeugd moeten we ons dag en nacht inspannen, opdat we mogen uitblinken onder hen die zijn ingewijd in _____
_____ en _____ .
 - f. Tijdens de periode van jeugd moeten wij ons onderscheiden om onze
_____ en _____ .

- g. Tijdens de periode van jeugd moeten wij ons onderscheiden door de _____
_____ doel.
- h. Tijdens de periode van jeugd moeten wij ons onderscheiden door onze
_____, _____, _____,
_____, de verhevenheid van onze _____ en door
onze _____ eigenschappen.
- i. Tijdens de periode van jeugd moeten we het _____ worden voor de
verheffing en glorie van de _____ en de _____
van Zijn _____.
- j. Tijdens de periode van jeugd moeten we streven ons te gedragen in _____
_____ met de _____ en _____ van de
Gezegende Schoonheid.
- k. ‘Abdu’l-Bahá hoopt vurig dat iedere jongere als een _____
_____ moge worden die zich beweegt over de velden van _____
_____ en gelijk een _____
die waait over de weiden van _____.
2. U hebt vast wel eens de algemene opvatting gehoord dat jongeren zich moeten
richten op plezier maken, omdat zij al snel genoeg de met de ernst van het leven te
maken krijgen. Een dergelijke opvatting is duidelijk niet in overeenstemming met
wat ‘Abdu’l-Bahá hierboven zegt. Welk soort aannames liggen aan dit algemeen
verbreide idee ten grondslag? Bespreek deze vraag met de groep vrienden met wie
u momenteel aan het studeren bent, en schrijf uw conclusies hieronder.

PARAGRAAF 4

In het volgende gebed verwoordt ‘Abdu’l-Bahá enkele verwachtingen die hij voor de jongeren koestert:

“O Gij vriendelijk Heer! Schenk ieder van deze jonge vogels genadiglijk hemelse vleugels en geef hun geestelijke kracht, zodat zij hun vlucht nemen in deze oneindige ruimte en opwieken naar de hoogten van het Abhá-koninkrijk.

O Heer! Sterk deze tere zaailingen opdat elk een vruchtdragende boom wordt, groen en bloeiend. Schenk deze zielen de overwinning door de macht van Uw

hemelse scharen, opdat zij de krachten van dwaling en onwetendheid kunnen vernietigen en de banier van kameraadschap en leiding onder de mensen kunnen ontplooien; dat zij als een vernieuwende lentebries de boom van de menselijke ziel mogen verfrissen en doen herleven, en gelijk lenterogens de weiden aldaar groen en vruchtbaar maken.

Gij zijt de Machtige en de Krachtige; Gij zijt de Schenker en de Liefderijke.”²

1. Maak de volgende zinnen af aan de hand van de bovenstaande aanhaling:
 - a. ‘Abdu’l-Bahá vergelijkt hen die in hun vroege jeugd zijn met jonge vogels die een paar _____ nodig hebben, en vraagt God hen _____ te geven, zodat zij _____ in deze oneindige ruimte en _____ van het Abhá-koninkrijk.
 - b. Hij vergelijkt hen die in hun vroege jeugd zijn met tere _____ en smeekt God hen te sterken opdat elk van hen een _____ wordt, _____ en _____ .
 - c. Hij vraagt God hen te laten overwinnen opdat zij de _____ van _____ en _____ kunnen vernietigen en de _____ onder de _____ kunnen ontplooien.
 - d. Hij bidt dat zij, als een vernieuwende _____ de _____ , van de _____ mogen verfrissen en doen herleven, en gelijk _____ de weiden aldaar _____ en _____ maken.

2. In het gebed vraagt: ‘Abdu’l-Bahá aan God de jongeren met geestelijke krachten te begiftigen. Waar denkt u aan bij geesteskracht?

_____ verhevenheid van doel	_____ edelmoedigheid
_____ Godsvertrouwen	_____ uiterlijke schoonheid
_____ kuisheid	_____ vastberadenheid taken te volbrengen
_____ sluwheid	_____ edele ruimdenkendheid
_____ competitiedrang	_____ vrijgevigheid
_____ solidariteit	_____ anderen willen overheersen
_____ rechtschapenheid van karakter	_____ standvastigheid en vastberadenheid
_____ wereldse ambitie	_____ bescheidenheid
_____ drang naar maatschappelijke status	_____ trots zijn op je prestaties
_____ liefde voor God	_____ arrogantie / hoogmoed
_____ voorliefde voor luxe	_____ zuivere bedoelingen hebben

3. ‘Abdu’l-Bahá vraagt God in het gebed om de jongeren in staat te stellen de krachten van dwaling en onwetendheid te vernietigen. Bepaal wat van het onderstaande de jongeren zal helpen zulke krachten te weerstaan:

- _____ de vaardigheid goed van kwaad te onderscheiden
- _____ de vaardigheid om anderen te kunnen manipuleren
- _____ de vaardigheid om diepzinnige ideeën helder uit te leggen
- _____ de vaardigheid vooroordelen te kunnen herkennen en overwinnen
- _____ de vaardigheid materiële middelen in te kunnen zetten voor goede doeleinden
- _____ de vaardigheid anderen te manipuleren om persoonlijke doelen te realiseren
- _____ de vaardigheid om je lagere hartstochten te beheersen
- _____ de vaardigheid om bij te dragen aan eensgezindheid van denken
- _____ de vaardigheid objectief in je oordeel te zijn
- _____ de vaardigheid om gerechtigheid te bevorderen

4. ‘Abdu’l-Bahá vraagt God in dit gebed om de jongeren in staat te stellen de banier van kameraadschap en leiding te ontplooien. Bepaal wat de jongeren zal helpen bij dergelijke inspanningen:

- _____ de vaardigheid om vriendschapsbanden aan te gaan
- _____ de vaardigheid om met aandacht naar anderen te luisteren
- _____ de vaardigheid om moeilijkheden met kalmte en rust onder ogen te zien
- _____ de vaardigheid om fouten en tekortkomingen van anderen te zien
- _____ de vaardigheid om je ogen te sluiten voor de fouten van anderen
- _____ de vaardigheid om de gemeenschap onzelfzuchtig te dienen
- _____ de vaardigheid om je te verheugen in het succes van anderen
- _____ de vaardigheid om anderen hoop te geven
- _____ de vaardigheid om met anderen samen te werken
- _____ de vaardigheid om je eigenbelang te dienen met weinig oog voor het welzijn van anderen
- _____ de vaardigheid om het welzijn van je gemeenschap te behartigen

PARAGRAAF 5

De aanhalingen die we in de vorige twee paragrafen aandachtig hebben gelezen geven ons inzicht in bepaalde kenmerken die jongeren gaan krijgen. Er wordt blijkbaar veel van jonge mensen verwacht als zij de leeftijd van vijftien jaar bereiken. We weten natuurlijk dat de leeftijd van vijftien jaar in de geschriften als het begin van volwassenheid wordt aangeduid. Op deze leeftijd worden bahá’i-wetten zoals die over vasten en gebed voor iedereen bindend. ‘Abdu’l-Bahá zegt over de overgang naar volwassenheid:

“De zuigeling doorloopt verschillende lichamelijke stadia, waarin hij in elke fase groeit en zich ontwikkelt, totdat zijn lichaam de leeftijd van volwassenheid bereikt. Wanneer hij daar gekomen is, heeft hij de mogelijkheid gekregen om geestelijke en intellectuele volmaaktheden te laten zien. De lichten van begrip, intelligentie en kennis worden bij hem waarneembaar en de krachten van zijn ziel ontvouwen zich.”³

En als iemand de leeftijd van volwassenheid bereikt, zegt ‘Abdu’l-Bahá,

“Wanneer hij echter volwassen is geworden, begrijpt hij de werkelijkheid der dingen en hun innerlijke waarheden. In zijn begrip, zijn gevoelsleven, zijn gevolgtrekkingen en zijn ontdekkingen is elke dag van zijn volwassen leven gelijk aan een jaar daaraan voorafgaand.”⁴

1. Er zijn veel ideeën over jongeren die we in het licht van ‘Abdu’l-Bahá’s bovenstaande stellingen staan kunnen analyseren. Welke van de volgende uitspraken denkt u zijn van toepassing op iemand van vijftien jaar? Hij of zij...

- _____ is geestelijk in staat om over de betekenis van leven en dood na te denken.
- _____ kan alleen over diepgaande onderwerpen nadenken als die leuk aangeboden worden.
- _____ is intellectueel in staat om de krachten die zijn of haar leven beïnvloeden te herkennen en te willen begrijpen.
- _____ is in staat om zorgvuldig taken uit te voeren.
- _____ is geestelijk in staat om moeilijke uitdagingen te overwinnen.
- _____ is in staat om les te geven in geestelijke en morele vorming van kinderen.
- _____ kan de leringen en beginselen van het Geloof goed geformuleerd en met overtuiging uit te leggen.
- _____ heeft geen ouderlijke liefde en steun nodig.
- _____ kan de verantwoordelijkheid aan om de Bahá’í-wetten na te leven.
- _____ heeft het intellectuele vermogen om maatschappelijke processen te begrijpen.
- _____ kan betrokken worden in zinvolle dienstbaarheid aan de samenleving.

2. Misschien wilt u het onderstaande gebed uit het hoofd leren.

“O Heer! Laat deze jongere stralen en verleen dit arme schepsel Uw milddadigheid. Schenk hem kennis, doe zijn krachten toenemen bij het aanbreken van iedere nieuwe dag en neem hem in bescherming en waak over hem, dat hij verlost moge worden van dwaling, zich moge wijden aan het dienen van Uw Zaak, de eigenzinnigen tot gids moge zijn, de ongelukkigen leiden, de gevangenen bevrijden en de achtelozen wekken, opdat allen gezegend mogen worden met het U loven en gedenken. Gij zijt de Machtige en de Krachtige.”⁵

PARAGRAAF 6

Bepaalde lichamelijke, intellectuele en geestelijke krachten komen in beeld wanneer jonge mensen vijftien jaar worden en over de drempel naar volwassenheid stappen. Nu zij worden verwacht de gedragingen, gedachten en gewoonten van de kindertijd achter zich te laten, moeten zij nieuwe vaardigheden ontwikkelen. Om deze krachten voor dienstbaarheid aan de Zaak van God te ontwikkelen moet men in de bloei van iemands jeugd beginnen. Bahá'u'lláh zegt:

“Gezegend is hij die in de bloei van zijn jeugd en de beste jaren van zijn leven zal opstaan om de Zaak van de Heer van het begin en van het einde te dienen en zijn hart zal sieren met Zijn liefde. De openbaring van zo'n genade is groter dan de schepping van de hemelen en van de aarde. Gezegend zijn de standvastigen en wel ga het hen die vastberaden zijn.”⁶

De dienstbaarheid aan de Zaak door elke generatie jongeren is onmisbaar voor vooruitgang. Om de betekenis van de bijdrage die zij leveren te benadrukken staat in een brief, namens Shoghi Effendi het volgende geschreven: “op hun schouders legt hij de verantwoordelijkheid om de geest van onzelfzuchtige dienstbaarheid onder hun medegelovigen hoog te houden” door hen die meewerken aan de vooruitgang van Gods Zaak. “Zonder deze geest,” gaat de brief verder, “kan geen enkel werk met succes worden afgerond.”

Omdat deze eigenschappen juist jongeren geschikt maken voor het veld van dienstbaarheid, schrijft het Universele Huis van Gerechtigheid:

“Het uithoudingsvermogen van jongeren onder moeilijke omstandigheden, hun levenslust en kracht, en hun vermogen om zichzelf aan plaatselijke omstandigheden aan te passen, om nieuwe uitdagingen tegemoet te treden, om hun warmte en enthousiasme te delen met hen die zij bezoeken, samen met de hoge gedragsnorm van de bahá'í-jongeren, maakt hen tot krachtige instrumenten bij de uitvoering van de voorgenomen projecten. Door deze onderscheidende eigenschappen kunnen zij werkelijk de speerpunten worden van elk initiatief en de drijvende kracht van elke onderneming waaraan zij deelnemen, zowel plaatselijk als nationaal. Onze ogen zijn vol verwachting gericht op de bahá'í-jongeren.”⁷

En, zich richtend tot jongeren over de hele wereld, legt het Huis van Gerechtigheid verder uit:

“Ofschoon uw werkelijkheid is gevormd door een grote verscheidenheid aan omstandigheden zijn toch een verlangen om opbouwende verandering teweeg te brengen en een vermogen tot betekenisvolle dienstvaardigheid, beide karakteristiek voor uw levensfase, noch beperkt tot enig ras of nationaliteit, noch afhankelijk van materiële middelen. Deze heldere periode van uw jeugd die u met elkaar deelt wordt door allen ervaren...”⁸

1. Maak de volgende zinnen af op basis van de bovenstaande aanhalingen:
 - a. Degenen die in de bloei van hun jeugd opstaan en hun hart sieren met Zijn liefde zijn _____.

- b. Op de schouders van jongeren rust de verantwoordelijkheid om de _____ hoog te houden onder hun medegelovigen.
- c. Zonder de geest van onzelfzuchtige dienstbaarheid, waarvoor de verantwoordelijkheid op de schouders van de jonge en actieve Bahá'ís rust, kan geen enkel werk _____ .
- d. Het _____ van jongeren onder moeilijke omstandigheden, hun _____ en _____ maken hen tot krachtige instrumenten voor de uitvoering van de voorgenomen projecten.
- e. Als krachtige instrumenten voor de uitvoering van de voorgenomen projecten, kunnen jongeren hun vaardigheden uitoefenen doordat zij zich aan plaatselijke omstandigheden kunnen _____ , nieuwe uitdagingen tegemoet kunnen _____ en hun warmte en enthousiasme _____ op hen die zij bezoeken.
- f. Door deze onderscheidende eigenschappen kunnen jongeren werkelijk de _____ worden van elk initiatief en de _____ van elke onderneming waaraan zij deelnemen.
- g. Hoe de omstandigheden ook zijn die de realiteit vormen van jongeren wereldwijd, een verlangen om _____ teweeg te brengen en een vermogen tot _____ zijn karakteristiek voor iedereen in deze levensfase.

PARAGRAAF 7

Een aantal begrippen wordt doorgaans in verband gebracht met dienstbaarheid van jongeren, waaronder spontaniteit, overactiviteit en de vrijheid om alles wat tot de verbeelding spreekt na te jagen. Hoewel deze begrippen wel bij dienstverlening passen, moeten we ervoor oppassen deze niet te sterk te benadrukken. Het is veel te gemakkelijk om in de gewoonte te vervallen om activiteiten van jongeren te reduceren tot een reeks opwindende gebeurtenissen, en daarbij de waarde van het begrijpen van de aard van procesmatigheid en de noodzaak om een methode voor systematische actie aan te leren uit het oog te verliezen. Denk aan het systematisch proces waarmee leringen en principes van het Geloof worden toegepast om de geestelijke fundamenten te versterken in dorpen en buurten – bijvoorbeeld de geestelijke opvoeding van kinderen, het versterken van gemeenschapsleven, en de ontwikkeling van menselijke capaciteit. Bedenk samen met uw vrienden die deze cursus volgen een aantal vormen van dienstbaarheid die jongeren zouden kunnen uitvoeren en die direct bijdragen aan een van de systematische processen waardoor het Geloof vooruitgaat. Zijn dit geen activiteiten die vreugde geven? Bieden die geen gelegenheid voor een gepaste mate aan spontaniteit? Stimuleren zij geen creativiteit door het systematisch uitvoeren van initiatieven?

PARAGRAAF 8

Er wordt vaak gezegd dat de jeugdperiode een tijd van voorbereiding is. En dat is waar. Met het oog op de veranderingen in de wereld vandaag nodig heeft schrijft het Universele Huis van Gerechtigheid: “de transformatie die in het functioneren van de gemeenschap moet plaatsvinden, zeker voor een groot deel zal afhangen van de doeltreffendheid van de voorbereidingen die de jongeren treffen voor de wereld die zij zullen beërven”. Wat wij ons dan moeten afvragen is hoe jonge mensen zich het beste kunnen voorbereiden op de verantwoordelijkheden die zij zullen moeten gaan dragen zodra zij de volwassenheid ingaan. Het Universele huis van Gerechtigheid legt uit:

“Voor een ieder, of hij nu bahá’í is of niet, betekent zijn jeugd een periode waarin hij vele beslissingen zal nemen die het verloop van zijn leven zullen bepalen. Gedurende deze jaren kiest hij naar alle waarschijnlijkheid zijn beroep voor het verdere leven, voltooit hij zijn opleiding, begint in eigen onderhoud te voorzien, trouwt en sticht een eigen gezin. Maar het belangrijkste is dat zijn geest juist in deze periode intens zoekende is en dat dán de geestelijke waarden worden aangenomen die zijn verdere gedrag zullen bepalen.””

In dit licht gezien refereert een brief van de Behoeder aan de noodzaak voor jongeren om beide, zowel hun intellectuele én geestelijke capaciteiten als onderdeel van hun voorbereiding voor de toekomst te ontwikkelen. “Om dat te doen moet u echter goed toegerust zijn,” zegt de brief. “U moet zowel uw intellectuele als uw geestelijke kant gelijkelijk ontwikkeld hebben.

Vaak leidt de vraag over de voorbereiding tot andere vragen over hoe studie – hetzij universitair, beroepsopleiding of een hogere vakopleiding – en dienstbaarheid aan het Geloof zich verhouden. Het is soms niet duidelijk hoeveel energie jonge mensen aan elk daarvan moeten besteden. Het ene uiterste is om jongeren te adviseren zich volledig aan hun opleiding te wijden en te wachten tot zij meer levenservaring hebben alvorens zij serieus betrokken raken bij een of meer velden van dienstbaarheid. Het is waar: “In alle gevallen moet aan het volgen van een opleiding binnen iemands mogelijkheden en aan het aanleren van een vak of beroep waarmee iemand in zijn onderhoud kan voorzien, voldoende aandacht gegeven worden.” Toch verklaart het Universele Huis van Gerechtigheid

duidelijk, dat “de vruchtbare jonge jaren uitsluitend beschouwen” is als een stadium van voorbereiding om een vak of beroep uit te oefenen.

“dan zou men voorbijgaan aan de creatieve energie waar jongeren overvloedig over beschikken. Uiteindelijk waren heel veel vroege helden van het Geloof jonge mannen en vrouwen die opstonden om de grootste daden te verrichten op het pad van hun Geliefde.”¹⁰

Het andere uiterste is om jongeren aan te moedigen juist in deze tijd van mogelijkheden af te zien van een formele opleiding en hun energie volledig aan dienstbaarheid te besteden. Dat dienstbaarheid centraal staat in het leven van elke jongere is duidelijk in veel aanhalingen, zoals die we in de afgelopen hoofdstukken hebben bestudeerd. Dat een intensieve periode van dienstbaarheid of die nu wel of niet een onderbreking van studie inhoudt, zeer “een waardevol onderdeel zijn van hun voorbereiding” kan zijn is duidelijk. Tegelijkertijd neemt het Universele Huis van Gerechtigheid het volgende waar:

“Hoewel het juist is om grote dingen te verwachten van diegenen die zoveel te geven hebben op het pad van dienstbaarheid, moeten de vrienden ervoor waken dat ze een beperkte blik krijgen op wat ontwikkeling naar volwassenheid inhoudt. Veel jongeren kunnen, door hun bewegingsvrijheid en doordat ze tijd hebben, dienstbaar zijn op manieren die direct relateren aan de behoeften van de gemeenschap, maar wanneer zij in de twintig zijn verbreedt zich hun horizon... Voor velen zal vervolgonderwijs, academisch of beroepsonderwijs, afhankelijk van de mogelijkheden, een directe prioriteit zijn, en er ontstaan nieuwe gelegenheden voor interactie met de samenleving... De belangrijke besluiten die zij nemen over de richting die hun volwassen leven zullen bepalen of het dienen van de Zaak van God enkel een kort en gedenkwaardig hoofdstuk van hun jonge jaren was of dat het een vast middelpunt van hun aardse bestaan is, een lens waardoor alle acties focus krijgen.”¹¹

Voordat wij de nog verder de verhouding tussen opleiding en dienstbaarheid onderzoeken, kunt u onderbreken en een korte uiteenzetting schrijven die uw inzicht weergeeft van de betekenis ervan voor jonge mensen die in een tijd van voorbereiding zitten.

PARAGRAAF 9

Ongetwijfeld benadrukt de uiteenzetting die u in de laatste paragraaf geschreven hebt hoe belangrijk het is dat jongeren zich voldoende voorbereiden op de wereld die zij zullen erven door het volgen van een academische of vakopleiding. Maar u zult vast ook begrepen hebben dat dienstbaarheid aan het Geloof niet ‘uitgesteld’ kan worden tot na de studie. Zo’n houding zet zich vaak in de toekomst voort bij het ouder worden, en zo kan men wel een leven lang wachten op de juiste omstandigheden om serieus met dienstbaarheid te beginnen. Deze visie op de relatie tussen studie en dienstbaarheid kan ontstaan wanneer opleiding slechts als boekenwijsheid wordt gezien. Als we dienstbaarheid echter zien als wereldbeeld waar kennis wordt toegepast en waar het intellect wordt ontwikkeld, dan wordt deze manier van denken radicaal vermeden, en dienstbaarheid wordt dan niet slechts een onderdeel, maar een centraal thema van een deugdelijk proces van voorbereiding op de toekomst. Sterker nog, als iemand in de bloei van zijn jeugd met dienstbaarheid aan de Zaak begint, dan wordt dit een leidende gedachte voor het hele leven, waarmee men een goede koers kan uitzetten en zijn doel helder voor ogen kan houden.

Dit besef leidt vanzelf tot vragen over het soort voorbereiding dat jongeren nodig hebben om hun vermogen tot dienstbaarheid te versterken. Men zou gemakkelijk kunnen denken dat jonge mensen, door deelname aan de diverse bijeenkomsten van de bahá’í-gemeenschap, inclusief die welke voorzien in hun natuurlijk verlangen met hun leeftijdgenoten om te gaan, hun vermogens ontwikkelen en zich voldoende voorbereiden op een leven van dienstbaarheid. Maar de Geschriften geven aan dat zo’n ongedwongen educatief proces weliswaar nodig, maar onvoldoende is.

Als we zorgvuldig kijken naar de boodschappen van Shoghi Effendi, zien we dat hij de hoop uitsprak dat jongeren “goed opgeleid en getraind” zullen worden in de leringen en dat zij een “gedegen” en “diepgaande” kennis van het Geloof zullen verwerven. Daarbij moedigt hij hen aan om te leren door “actieve, hartgrondige en regelmatige deelname” aan de activiteiten van hun gemeenschap. In dit verband legt hij uit dat het gemeenschapsleven “een onmisbaar laboratorium” biedt, waar jonge mensen “de beginselen” die zij bij het bestuderen van het geloof hebben opgedaan, kunnen “omzetten in tastbare en constructieve actie”. Door “echt deel uit te maken van dat levende organisme”, zegt hij, kunnen zij “de ware geest opvangen waarvan de Bahá’í-leringen zijn doortrokken”. Zodoende is er een formeel educatief proces nodig om jonge mensen te helpen zich toe te rusten voor dienstbaarheid, ingebed in de werkelijkheid van het gemeenschapsleven. Activiteiten omwille van de activiteiten, studie omwille van de studie volstaan niet.

Het Universele Huis van Gerechtigheid gebruikt soortgelijke termen in vele boodschappen. Begrip neemt enorm toe, legt één boodschap duidelijk uit, “als studie en dienstbaarheid worden samengevoegd en gelijktijdig plaatsvinden”. “Daar,” gaat de boodschap verder, “in het veld van dienstbaarheid, wordt kennis getest, rijzen vragen op vanuit de praktijk en worden nieuwe begripsniveaus bereikt.” In landen overal ter wereld zijn trainingsinstituten opgericht met het expliciete doel om menskracht voor de Zaak te ontwikkelen door middel van een formele leergang. Overal zijn steeds meer mensen betrokken bij een systematisch educatief proces om hun vermogen tot dienen te vergroten, en jongeren hebben steeds in de voorhoede van dit voorbereidingsproces. Met betrekking tot het trainingsinstituut staat in een brief namens het Universele Huis van Gerechtigheid:

“Een van de meest effectieve instrumenten die u in dit opzicht ter beschikking staat is het trainingsinstituut. Het streeft ernaar om het individu te laten deelnemen aan een educatief proces waarin rechtschapen gedrag en zelfdiscipline worden ontwikkeld in het kader van dienstbaarheid, en dat een coherent en vreugdevol levenspatroon bevordert waarbij studie, aanbidding, onderricht, gemeenschapsopbouw en, in het algemeen, de betrokkenheid bij andere processen die tot doel hebben de maatschappij te veranderen, worden vervlochten. In de kern van het educatieve proces ligt contact met het Woord van God, welks macht de pogingen ondersteunt van ieder die zijn of haar hart wil zuiveren en met “de voeten van onthechting” een pad van dienstbaarheid wil bewandelen.”¹²

In een andere brief namens het Universele Huis van Gerechtigheid staat:

“De cursussen van het instituut zijn specifiek bedoeld om de persoon op een pad te brengen waarop kwaliteiten en houding, vaardigheden en capaciteiten geleidelijk worden verworven door dienstbaarheid – dienstbaarheid bedoeld om het zich opdringende zelf te beteugelen, de mens te helpen zich van zijn beperkingen te bevrijden en hem of haar in een dynamisch proces van gemeenschapsopbouw te plaatsen.”¹³

En het Huis van Gerechtigheid schrijft met betrekking tot het leger van jonge mensen overal ter wereld:

“Ongeacht de details zullen zij allen zonder uitzondering het verlangen delen om hun tijd en energie, talenten en bekwaamheden te wijden aan het dienen van hun gemeenschap. Wanneer zij in de gelegenheid gesteld worden, zullen velen met plezier een paar jaar van hun leven willen wijden aan het geven van geestelijke opvoeding aan de aankomende generaties. In de jonge mensen van de wereld bevindt zich dus een reservoir aan vermogen om de samenleving te transformeren dat wacht om te worden aangesproken. En het vrijmaken van dit vermogen dient door elk instituut als een heilige taak te worden beschouwd.”¹⁴

PARAGRAAF 10

Zoals we in de twee vorige paragrafen hebben gezien, moeten we als we over een situatie nadenken oppassen, dat we die niet zodanig opsplitsen dat we aspecten van ons leven in hokjes gaan indelen, wat tot onnodige tegenstellingen kan leiden. Het menselijk verstand heeft over het algemeen de neiging de wereld zoals die ervaren wordt, in stukken te breken. De werkelijkheid – lichamelijk, sociaal of geestelijk – is te immens om in zijn geheel te begrijpen. Het is dan ook niet onredelijk om hem in stukken te delen teneinde het per deel te begrijpen. Als de totaliteit van de werkelijkheid daarbij echter buiten beschouwing wordt gelaten ontstaan er problemen. Conflicten tussen mensen die verschillen in ras, huidskleur, nationaliteit en religie zijn voorbeelden van problemen die kunnen voortkomen uit een versplinterd begrip van het bestaan, want de eenheid van de mensheid is de werkelijkheid en verdeeldheid volgens de lijnen van ras, etniciteit of nationaliteit is een product van het menselijk denken en een gevolg van historische omstandigheden.

Als we niet oppassen en eindigen met het aanvaarden van een dergelijke versplinterde visie op ons leven, kunnen we allerlei soorten tweedelingen scheppen die grotendeels ingebeeld zijn. Werk, vrijetijdsbesteding, gezinsleven, geestelijk leven, lichamelijke gezondheid,

intellectuele activiteiten, persoonlijke ontwikkeling, gezamenlijke vooruitgang, enzovoorts, worden brokstukken die samen ons bestaan uitmaken. Als wij aannemen dat deze verdeeldheid echt bestaat, voelt het alsof er van alle kanten aan ons wordt getrokken bij ons streven te voldoen aan wat wij denken dat hoort bij al die verschillende levensfacetten. We zijn verbijsterd door die schijnbaar tegenstrijdige doelen: Moet ik mijn gezinsleven opofferen om de Zaak te dienen? Als ik het Geloof niet dien, zal dat dan nadelig zijn voor de opvoeding van mijn kinderen? Dit zijn twee voorbeelden van de ontelbare vragen die kunnen opkomen.

Om de door onszelf in het leven geroepen tweedelingen op te lossen, proberen wij soms onze tijd gelijkmatig te verdelen over de verschillende eisen waaraan wij moeten voldoen. In andere situaties proberen wij prioriteiten te stellen bij onze verantwoordelijkheden en onze energie te richten op wat wij denken dat op dat moment het belangrijkste is. Natuurlijk moeten we onze tijd en energie zorgvuldig verdelen. Maar dat heeft alleen nut wanneer we ons bewust blijven dat de vele aspecten van ons leven onderling verbonden zijn. Als wij het niet zien als een geheel, kan de spanning die tussen alle onderdelen ontstaat leiden tot onrust en wanorde.

Hieronder staan verschillende aspecten van het leven bij elkaar die elkaar horen te versterken, paarsgewijs bij elkaar, die echter soms tegenstrijdig lijken. Bepaal bij iedere zin die na zo'n paar volgt of deze blijk geeft van een denkwijze die bijdraagt aan een geïntegreerde levenswijze, of de neiging tot versplintering aangeeft. Geef dit met een 'G' (geïntegreerd) of een 'V' (versplintering) aan.

1. Gezin en werk

- _____ Mijn gezinsleven lijdt eronder als ik hard werk.
- _____ Ik bespreek mijn prestaties op het werk en de uitdagingen ervan vaak met mijn gezin.
- _____ Natuurlijk kunnen vrouwen uitblinken in hun carrière, maar de kinderen zijn altijd de dupe.
- _____ Als ik mijn kinderen goed wil opvoeden kan ik mijn beroep wel vergeten.
- _____ Ik kan mijn best doen om perfect worden in mijn beroep en gewetensvol mijn familiale verantwoordelijkheden vervullen.

2. Opleiding en dienstbaarheid aan de Zaak

- _____ Academische prestaties zijn een voorwaarde voor het betreden van het veld van dienstbaarheid.
- _____ De kennis die wij door onze opleiding verkrijgen is een pluspunt in het veld van dienstbaarheid, en de ervaring die wij in het veld van dienstbaarheid opdoen verdiept onze kennis.
- _____ Wij moeten onze opleiding opgeven als wij ons echt willen wijden aan de Zaak.
- _____ Het bestuderen van de leringen van het Geloof en deze leren toepassen bij pogingen de vooruitgang van wereld te bevorderen is een van onze grootste wensen.
- _____ De vaardigheden die wij ontwikkelen op het pad van dienstbaarheid om het welzijn van onze gemeenschap te bevorderen, helpen ons bij het kiezen van een geschikte studierichting.

3. Intellectuele ontwikkeling en het ontwikkelen van geestelijke kwaliteiten

- _____ Zowel de ontwikkeling van het intellect als het verwerven van geestelijke kwaliteiten zijn nodig voor zelfstandig onderzoek naar de waarheid.
- _____ Intellectuele ontwikkeling vergt rechtvaardigheid, eerlijkheid en afwezigheid van vooroordeel.
- _____ Men moet het intellect loslaten om zich geestelijk te ontwikkelen.
- _____ Ons verstand en hart staan niet los van elkaar; zij vullen elkaar aan en zijn op elkaar inwerkende aspecten van één werkelijkheid, onze ziel.
- _____ Door bewuste kennis en het doen van goede daden ontwikkelt men geestelijke kwaliteiten.

4. Materieel leven en geestelijk leven

- _____ Wij moeten onszelf materiële genoegens ontzeggen om ons geestelijk te kunnen ontwikkelen.
- _____ Geestelijke zaken moeten opzij worden gezet totdat wij oud zijn; tijdens onze jeugd moeten we iedere gelegenheden aangrijpen om er in materiële zin op vooruit te gaan.
- _____ Mensen komen pas aan geestelijke zaken toe als aan hun materiële behoeften is voldaan.
- _____ Het doel van het leven op dit stoffelijke niveau is het ontwikkelen van geestelijke kwaliteiten en vermogens.
- _____ Het doel van het leven op dit stoffelijke niveau is een voortschrijdende beschaving mogelijk te maken.
- _____ Wij moeten genieten van alle zegeningen die de wereld te bieden heeft, maar we moeten zorgen dat aardse verlangens geen bezit van ons hart nemen en ons er zo van weerhouden steeds dichterbij God te komen.

PARAGRAAF 11

In dit hoofdstuk kijken we niet zozeer naar de eigenschappen die de jeugd kenmerken, maar naar de kenmerken van de jonge mannen en vrouwen waar zij volgens de geschriften naartoe zouden moeten groeien. We zijn deze verkenning begonnen met het onderzoeken van twee aanhalingen die ons inzicht hebben gegeven in enkele van die karaktereigenschappen. Verder zagen we dat de leeftijd van 15 jaar een bijzonder punt is in het leven van een mens, omdat het de drempel naar volwassenheid aanduidt, en zich nieuwe krachten en vermogens openbaren. We weten wat een waardevolle rol jonge mensen kunnen spelen in het leven van de Zaak en hoe belangrijk het is dat hun enorme vermogens gericht zijn op het dienen van de mensheid. We hebben ook gezien dat het nodig is dat de jongeren zich bewust voorbereiden op hun toekomstige leven, en we hebben gezien dat juist dienstbaarheid van groot belang is bij die voorbereiding, evenals hun opleiding – allebei nodig om kennis en vaardigheden te verkrijgen om zowel in hun levensonderhoud te voorzien, als om dienstbaar te zijn aan hun gemeenschap.

Het is misschien nuttig om hier even stil te staan en terug te halen wat u tot nu toe bestudeerd hebt. Hieronder staan enkele uitspraken. Lees elke uitspraak en bepaal of deze waar is. Hoewel het antwoord in sommige gevallen erg voor de hand ligt, hopen we dat u toch de

hele oefening de nodige aandacht zult geven. De oefening is bedoeld om u een reeks ideeën voor te leggen die u helpt de stof die we tot nu toe behandeld hebben mentaal te ordenen.

- _____ Wanneer iemand 15 wordt, houdt dat in dat hij de leeftijd van volwassenheid bereikt, maar dit is vooral symbolisch en het heeft geen ingrijpende invloed op zijn of haar leven.
- _____ De meeste jongeren zijn onvolwassen en kunnen geen grote verantwoordelijkheid aan; ze zijn snel afgeleid en je kunt niet op ze rekenen.
- _____ Jongeren willen de verantwoordelijkheid om voor het Geloof te werken graag op zich nemen, maar door hun onervarenheid en onvolwassenheid kunnen ze niet veel bereiken.
- _____ Jongeren kunnen opstaan om het Geloof standvastig en onzelfzuchtig te dienen.
- _____ Jongeren kunnen de wilskracht en toewijding opbrengen die nodig zijn om mee te doen aan systematische activiteiten ten dienste van hun gemeenschap.
- _____ Degenen die in de bloei van hun jeugd opstaan om de Zaak te dienen zijn enorm gezegend.
- _____ Jongeren moeten hun aandacht voornamelijk op hun studie richten; als er tijd over is kunnen ze die wijden aan het dienen van het Geloof.
- _____ Zonder het hoogste niveau van een academische opleiding kunnen jongeren de maatschappij niet effectief dienen.
- _____ Jongeren kunnen alle terreinen van het menselijk streven betreden; zij moeten kiezen wat aansluit op hun talenten en omstandigheden, er aan beginnen in een geest van dienstbaarheid en streven naar voortreffelijkheid.
- _____ Jongeren hebben niet genoeg kennis en ervaring om een zinvol gesprek over het Geloof aan te gaan met mensen die ze tegenkomen; zij kunnen beter op andere manieren dienen.
- _____ Jongeren hebben niet de kennis en ervaring die nodig zijn om een zinvol gesprek over het Geloof aan te gaan met wie zij tegenkomen; ze kunnen beter worden aangemoedigd om gewoon het goede voorbeeld te geven.
- _____ Jongeren hebben een groot vermogen om de leringen van het Geloof te begrijpen en dat met hun leeftijdgenoten te delen.
- _____ Jongeren hebben een groot vermogen de leringen van het Geloof te begrijpen en dat met mensen van allerlei rangen en standen, zowel jong als oud, te delen.
- _____ Jongeren willen de kennis en vaardigheden die nodig zijn om anderen over de leringen van het Geloof te vertellen graag verwerven.
- _____ Jongeren vormen een belangrijk onderdeel van de mankracht van de Zaak van God, en ze moeten met een goede cursus en voortdurende bemoediging geholpen worden om hun gemeenschap en de mensheid te kunnen gaan dienen.
- _____ Jongeren hebben bijzondere activiteiten nodig waardoor ze plezier kunnen hebben; het is moeilijk voor ze om een lange tijd serieus te zijn.

- _____ Leren om systematisch te zijn komt later in hun leven, als de spontaniteit voorbij is.
- _____ Jongeren hebben de kracht moeilijkheden te overwinnen door de hoge morele normen die beschreven zijn in de leringen in hun leven te uit te dragen.
- _____ Jongeren hebben een onderzoekende geest en krijgen antwoorden op hun vragen door studie en volledige deelname aan het gemeenschapsleven.
- _____ Het grote potentieel dat in onze gemeenschappen besloten ligt kan zich door de geest van onzelfzuchtige dienstbaarheid die de jongeren ten toon spreiden, ontplooiën.
- _____ De kracht van het Woord van God sterkt de jongeren als zij het pad van dienstbaarheid zuiver en onthecht betreden.
- _____ Het gedrag en de geestelijke kwaliteiten, de niveaus en bekwaamheden, die de jongeren ontwikkelen door studie van de instituuiscursussen en door participeren in overeenkomende dienstbaarheidsactiviteiten maakt het voor hen mogelijk besluitvaardig bij te dragen aan een dynamisch proces van gemeenschapsopbouw.
- _____ De mogelijkheid aan capaciteit om de maatschappij te veranderen die bij de jongeren in de wereld ligt kan worden aangeboord door hun deelname aan een systematisch opvoedend proces dat studie en dienstbaarheid verenigt.

PARAGRAAF 12

Hopelijk heeft de oefening in de vorige paragraaf u geholpen uw gedachten over de jeugdperiode scherper te krijgen en is het beeld dat u van deze levensfase hebt gekregen er een van actief dienen, gecombineerd met studie – allebei als grondige voorbereiding op de toekomst. Laten we dit thema verder overdenken.

De combinatie van dienstbaarheid, opleiding en voorbereiding die we besproken hebben moet zich binnen een specifieke context verlopen. Om precies te zijn, het moet bijdragen aan de twee transformatieprocessen die in de geschriften van het Geloof worden beoogd: de uitgesproken intellectuele en geestelijke groei van het individu, en de transformatie van de samenleving. We weten dat “de verhevenste en meest kenmerkende taak” van Bahá’u’lláh’s Openbaring “geen andere is, dan een nieuw mensenras in het leven te roepen”, en ieder van ons streeft er dagelijks naar zijn of haar gedachten en daden in overeenstemming te brengen met die van de mens zoals die in de heilige teksten wordt beschreven. In de geschriften wordt een even diepgaande transformatie in de structuur van de samenleving benadrukt. “Spoedig zal de huidige orde worden opgerold”, zegt Bahá’u’lláh, “en een nieuwe in haar plaats worden uitgespreid.” “Alle mensen”, verklaart Hij, “zijn geschapen om een immer voortschrijdende beschaving uit te dragen.”

Deze tweeledige transformatie kan alleen plaatsvinden door bewuste inspanning, en het is essentieel dat jonge mensen zich realiseren wat het betekent voor hun leven, en dat zij een sterke doelbewustheid verkrijgen, om zowel hun eigen persoonlijke groei ter hand nemen als bij te dragen aan de transformatie van de samenleving. Zo’n tweeledig moreel doel zal vanzelf uitdrukking krijgen in een leven van dienstbaarheid.

De volgende aanhalingen werpen licht op één facet van deze morele doelbewustheid – gerelateerd aan onze eigen intellectuele en geestelijke groei:

“Het doel van de ene ware God met Zich te openbaren is om de gehele mensheid op te roepen tot waarheidsliefde en oprechtheid, tot godsvrucht, betrouwbaarheid, tot overgave en onderwerping aan de Wil van God, tot verdraagzaamheid en welwillendheid, tot rechtschapenheid en wijsheid. Zijn oogmerk is ieder mens uit te rusten met de mantel van een godvruchtig karakter en hem te tooien met het sieraad van toegewijde en voortreffelijke daden.”¹⁵

“De basis van een leven, dat op het pad van God geleid wordt, is het streven naar morele voortreffelijkheid en het verkrijgen van een karakter dat begiftigd is met eigenschappen die in Zijn ogen welgevallig zijn.”¹⁶

“Het is de mens vergund kennis te verwerven, grote geestelijke volmaaktheid te bereiken, verborgen waarheden te ontdekken en zelfs de eigenschappen van God te laten zien.”¹⁷

“Het doel van God met de schepping van de mens was, en zal altijd zijn, hem in staat te stellen zijn Schepper te kennen en Zijn Tegenwoordigheid te bereiken.”¹⁸

1. Maak de volgende zinnen af op basis van de bovenstaande aanhalingen:

- a. Het doel van de ene ware God met Zich te openbaren is om de gehele mensheid op te roepen tot _____

- b. Gods oogmerk is ieder mens uit te rusten met _____
_____ en hem of haar te tooien met _____
_____ .
- c. De basis van een leven, dat op het pad van God geleid wordt, is _____
_____ en _____
_____ .
- d. Het is onze plicht _____ te verwerven, _____
_____ te bereiken, _____
_____ te ontdekken en zelfs _____
_____ te vertonen.
- e. Het doel van God met de schepping van de mens was en zal altijd zijn om _____ en _____
_____ .

2. Nu u een beeld hebt van de mogelijkheden die de menselijke ziel gestalte geeft en hoe dat iemands doelstellingen beïnvloedt. Kunt u uitleggen hoe?

3. Iemands doelbewustheid wordt versterkt door de wetenschap dat dit aardse leven maar een klein deel is van een eeuwige reis op weg naar de tegenwoordigheid van God. Kunt u uitleggen waarom?

De volgende reeks aanhalingen werpt licht op het andere aspect van deze morele doelbewustheid, te weten, bijdragen aan de transformatie van de samenleving:

“Deze Verguisde getuigt dat het doel waarvoor de sterfelijke mens vanuit het volslagen niets in het rijk van het bestaan is gekomen, is om te werken aan de verbetering van de wereld en om met elkaar in eendracht en harmonie samen te leven.”¹⁹

“En de eer en verheffing van het individu bestaat hierin, dat hij temidden van alle menigten in de wereld een bron van maatschappelijk welzijn wordt. Is er een grotere gunst denkbaar dan deze, dat een iemand, wanneer hij binnen in zichzelf kijkt, ontdekt dat hij door de bekrachtigende genade van God de oorzaak van vrede en welzijn, van geluk en profijt voor zijn medemensen is geworden? Nee, bij de ene ware God, er is geen grotere zegen, geen vollediger vreugde.”²⁰

“Hoe uitmuntend en eerbaar is de mens, indien hij opstaat om zijn verantwoordelijkheden te vervullen; en hoe miserabel en afkeuringswaardig is hij als hij zijn ogen sluit voor het welzijn van de samenleving en zijn kostbare leven verspilt in het najagen van zijn eigen zelfzuchtige belangen en persoonlijke voordelen.”²¹

“Houd u niet bezig met uw eigen belangen; laat uw denken gericht zijn op hetgeen de mensheid geluk en welzijn brengt, en hart en ziel der mensen heiligt.”²²

“Zij die het volk Gods zijn, hebben als enig streven de wereld te vernieuwen, haar leven te adelen en haar volkeren tot nieuw leven te brengen.”²³

1. Maak de volgende zinnen af op basis van de bovenstaande aanhalingen:
- a. Het doel waartoe wij vanuit het volslagen niets in het rijk van het bestaan zijn gekomen is om _____
_____ en _____
_____ .

- b. Iemands eer en verheffing bestaan hierin, dat _____
_____ .
- c. Er is geen grotere gunst denkbaar dan deze, dat iemand, wanneer hij binnen in zichzelf kijkt, ontdekt dat hij door _____

_____ is geworden.
- d. Hoe uitmuntend en eerbaar is de mens, indien hij opstaat om _____
_____ ; hoe miserabel en afkeurenswaardig indien hij zijn ogen sluit voor _____
_____ en _____
_____ .
- e. We moeten ons niet bezighouden met _____ ,
maar ons denken moet gericht zijn op hetgeen _____
_____ .
- f. Zij die het volk Gods zijn, hebben als enig streven _____
_____ , _____ ,
en _____ .
2. Een beeld te hebben van de enorme kansen in deze ontwikkelingsfase voor de mensheid, nu haar eenwording tot één gemeenschappelijke familie een reële mogelijkheid is, bepaalt iemands gevoel voor doelgerichtheid. Kunt u uitleggen hoe?

3. Iemands doelgerichtheidheid wordt versterkt door de wetenschap dat de mensheid zich op een lang evolutionair pad naar een Goddelijke beschaving bevindt. Kun je uitleggen waarom?

PARAGRAAF 13

In de oefeningen van de vorige paragraaf wordt gesteld dat begrip van de aard van de verandering in de mens en de samenleving zoals uiteengezet in de geschriften essentieel is

voor de doelbewustheid die jonge mensen moeten hebben. Om de op juwelen gelijkende kwaliteiten te verwerven die “verborgen liggen in de mijn van hun ware en diepste innerlijk” en bij te dragen aan het scheppen van een materieel en geestelijk welvarende wereldbeschaving, moeten zij de enorme omvang begrijpen van de transformatie die Bahá'u'lláh wenst. Natuurlijk heeft iedereen het tegenwoordig over de noodzaak tot verandering. Wij moeten ons realiseren dat de transformatie die voorbeschikt is om onder de directe invloed van Bahá'u'lláh's Openbaring in de mens en de samenleving plaats te vinden, veel groter is dan wat de meeste mensen zelfs ook maar voor mogelijk houden.

Laten wij proberen een glimp op te vangen van de enorme omvang van de verandering die op het niveau van de mens zal optreden door over enkele aanhalingen na te denken. Bahá'u'lláh zegt ons:

“Een mensenras, onvergelijkbaar in karakter, zal worden opgewekt dat, met voeten van onthechting, zal wandelen onder allen die in de hemel en op aarde zijn, en het kleed van heiligheid zal werpen over alles wat is geschapen uit water en klei.”²⁴

En in een bepaalde passage zegt Hij:

“Zeg: Degene die zijn wereldse begeerten volgt of zijn hart zet op aardse dingen, wordt niet gerekend tot het volk van Bahá. Mijn ware volgeling is degene die, wanneer hij bij een vallei uit zuiver goud komt, er recht doorheen zal gaan als een overdrijvende wolk, zonder zich om te keren of stil te staan. Zulk een mens is voorzeker van Mij. Van zijn gewaad kan de schare in den hoge de geur van heiligheid inademen.”²⁵

In een andere passage verklaart Hij:

“De metgezellen van God zijn in deze dag het gist dat de volkeren der wereld moet doen rijzen. Zij moeten zo'n betrouwbaarheid, oprechtheid en doorzettingsvermogen, zulke daden en karakter aan de dag leggen, dat hun voorbeeld de hele mensheid tot voordeel zal strekken.”²⁶

En Hij legt verder uit:

“Zelfs in de adem van die zielen die zuiver en geheiligd zijn liggen verreikende latente krachten verborgen. Zo groot zijn deze krachten dat zij hun invloed uitoefenen op al het geschapene.”²⁷

‘Abdu’l-Bahá zegt ons:

“O gij vrienden van God! Span u zodanig in dat alle volkeren en geslachten ter wereld, zelfs de vijanden, hun vertrouwen, zekerheid en hoop op u zouden vestigen. Mocht een ziel honderdduizend wandaden plegen, moet hij zich toch tot u kunnen wenden met hoop op vergiffenis, en niet moedeloos of bedroefd hoeft te worden. Zo zijn het gedrag en de manieren van het volk van Bahá. Dit is de grondslag voor het allerhoogste pad! U moet uw gedrag en manieren in overeenstemming brengen met de raadgevingen van ‘Abdu’l-Bahá.”²⁸

De pracht van de eigenschappen die deze nieuwe mens zullen kenmerken, zoals beschreven in de geschriften, is oogverblindend, en we worden overweldigd als we een glimp opvangen van de krachten en vermogens van dit “nieuw mensenras”. Wanneer we dergelijke passages lezen, kunnen we op verschillende manieren reageren. Wij zouden geneigd kunnen zijn te

denken dat de eisen die in de geschriften staan zo ver boven ons kunnen zijn dat het zinloos is om te veel moeite te doen om ernaar te leven, met het resultaat in middelmatigheid vervallen. In zo'n stemming staan we onszelf toe te gaan geloven dat het eenvoudigweg voldoende is om ongepast gedrag te vermijden. Wanneer iemand echter begiftigd is met een grote doelbewustheid, zijn passages zoals hierboven een aanhoudende bron van bemoediging en zetten ze iemand aan tot het bereiken van grotere hoogten.

Maar we zijn ook gezegend met nog een andere inspiratiebron in de persoon van 'Abdu'l-Bahá, het volmaakte Voorbeeld van zijn Vaders leringen. Hoewel we ons bewust zijn dat 'Abdu'l-Bahá zich op zijn eigen niveau beweegt en dat geen enkel mens ooit kan hopen zijn verheven rang te bereiken, zien we in hem de belichaming van ieder bahá'í-ideaal, en streven we ernaar de gedragsnorm te bereiken waarvan hij het voorbeeld was. U en uw vrienden die deze cursus volgen vinden het misschien handig om zinnen te kiezen uit de bovenstaande aanhalingen en dan te denken aan gebeurtenissen in het leven van 'Abdu'l-Bahá waarin de eigenschappen die daarin genoemd worden naar voren komen. Wanneer we ons bijvoorbeeld proberen voor te stellen wat het is om "met voeten van onthechting" te lopen, schieten ons verhalen uit zijn leven te binnen die ons laten zien wat het betekent om onthecht aan al het geschapene door het leven te gaan. Wanneer we denken aan "de geur van heiligheid", weten we dat het van Zijn "kleed" is en dat de "schare in den hoge" zijn zoetheid kan inademen en herinneren we ons verhalen die zijn volstreekte heiligheid illustreren.

PARAGRAAF 14

Laten we nu nadenken over het diepgaande transformatieproces dat op het niveau van de samenleving moet gaan plaatsvinden. Bahá'u'lláh verklaart:

"Bij Mijzelf! De dag nadert dat Wij de wereld en al wat er op is zullen hebben opgerold en een nieuwe orde in haar plaats hebben uitgespreid."²⁹

Hij zegt verder:

"Het evenwicht in de wereld is verstoord door de vibrerende invloed van deze grootste, deze nieuwe Wereldorde. In het geregelde leven van de mensheid is een ommekeer teweeggebracht door de werking van dit unieke, dit wonderbaarlijke Stelsel – welks gelijke het sterfelijk oog nimmer heeft aanschouwd."³⁰

En 'Abdu'l-Bahá bevestigt:

"...gerechtigheid en rechtvaardigheid zullen de wereld omgeven en haat en vijandschap zullen verdwijnen. De oorzaak – welke dan ook – van de scheiding van volkeren, rassen en naties, zal worden weggenomen en dat wat de eenheid, harmonie en eensgezindheid verzekert zal worden bevorderd. De achtelozen zullen uit hun slaap ontwaken, de blinden zullen zien, de doven zullen horen, de stommen zullen spreken, de zieken zullen worden genezen, de doden zullen worden opgewekt en oorlog zal plaatsmaken voor vrede. Vijandschap zal worden veranderd worden in liefde, de hoofdoorzaken van twist en conflict zullen worden uitgebannen, de mensheid zal waar geluk bereiken, de wereld zal het hemels Koninkrijk weerspiegelen en de aarde hierbeneden zal de troon worden van het rijk hierboven."³¹

In een andere passage legt hij uit:

“Wat in de vroege geschiedenis van de mensheid op haar behoeften van toepassing was, kan nu niet meer tegemoetkomen en voldoen aan de eisen van deze tijd, deze periode van nieuwigheid en vervolmaking. De mensheid is uit haar vroegere staat van beperking en voorbereiding tevoorschijn gekomen. De mens moet nu nieuwe deugden en krachten, nieuwe morele normen, en nieuwe capaciteiten verwerven. Nieuwe weldaden, volmaakte geschenken wachten op hem en dalen reeds op hem neer.”³²

En hij spoort ons aan:

“...wij moeten er met hart en ziel naar streven dat deze duisternis van de stoffelijke wereld verdreven mag worden, dat de lichten van het Koninkrijk op alle horizonten zullen schijnen, de wereld van de mensheid verlicht zal worden, het beeld van God zichtbaar zal worden in de menselijke spiegels, Gods wet stevig gevestigd zal worden en dat alle gebieden van de wereld zullen genieten van vrede, vertroosting en rust onder de rechtvaardige bescherming van God.”³³

Het is voor ons, mensen, moeilijk om ons een voorstelling te maken van de volle pracht van de beschaving die is voorbeschikt te ontstaan. Het zou werkelijk nauwelijks mogelijk zijn de kenmerken ervan te beschrijven. Toch mogen we niet zo overmand worden door de omvang van de vereiste transformatie dat we denken dat deze door een wonder zal plaatsvinden, zonder inspanning van onze kant. Onze blik moet gevestigd blijven op de Wereldorde van Bahá'u'lláh, en we moeten inzien dat zelfs de kleinste daad kan bijdragen aan de bouw ervan. Om verder na te denken over de reikwijdte van de verandering die in de samenleving zal plaatsvinden, kun je in de zinnen hieronder de open plekken invullen, met een van de volgende woorden of zinsdelen:

Overwonnen, genieten, verdwijnen, schijnen,
bereiken, worden uitgespreid, spiegel, opgerold,
verdreven, omringen, worden weggenomen, plaats
maken, verschijnen, ophouden te bestaan, gevestigd.

- a. De Dag nadert dat de wereld en al wat erop is, zal worden _____
_____.
- b. De Dag nadert dat een nieuwe orde in plaats van de huidige _____
_____.
- c. Recht en rechtvaardigheid zullen de wereld _____.
- d. Haat en vijandschap zullen _____.
- e. Wat ook de oorzaak van verdeeldheid tussen volkeren, rassen en naties mag
zijn zal _____.
- f. De waarborg eenheid, harmonie en eensgezindheid zal _____
_____.
- g. Oorlog zal _____ voor vrede.

- h. Vijandschap zal worden _____ door liefde.
- i. De oorzaken van geschillen en ruzies zullen geheel worden _____.
- j. De mensheid zal waar geluk _____.
- k. De wereld zal de spiegel van het hemels Koninkrijk _____.
- l. De duisternis van deze stoffelijke wereld zal worden _____.
- m. De lichten van het Koninkrijk zullen op alle horizons _____.
- n. Deze wereld zal de _____ van het hemelse koninkrijk worden.
- o. Gods wet zal stevig worden _____.
- p. Alle gebieden van de wereld zullen vrede, vertroosting en rust _____, onder de rechtvaardige bescherming van God.

PARAGRAAF 15

De passages en oefeningen van de laatste twee paragrafen hebben ons inzicht gegeven in de diepgaande transformatie die zich als gevolg van Bahá'u'lláh's Openbaring in mens en samenleving zal voordoen. Lees de onderstaande uitspraken om verder te overdenken wat de omvang is van de transformatie die Hij heeft voorzien. In elk daarvan wordt een prijzenswaardige eigenschap van mens of samenleving uitgedrukt, zoals rechtvaardigheid, eerlijkheid en goedertierenheid. Toch laten de passages in de voorgaande paragrafen er weinig twijfel over bestaan dat Bahá'u'lláh de mensheid tot een veel hogere standaard van persoonlijk en collectief gedrag oproept. Probeer elk van de zinnen zodanig te herformuleren dat ze de maatstaf van Zijn Openbaring nog exacter weergeven. We geven een voorbeeld bij de eerste uitspraak om u op weg te helpen.

- a. Men moet zijn gevoelens van jaloezie beheersen en er niet door worden verteerd.
 - b. Men moet zelfs het minste spoor van jaloezie uit ons hart wissen en oprechte blijdschap voelen over wat iemand anders heeft bereikt.
- a. Het volstaat om beleefd te zijn tegen iedereen die we tegenkomen, of het nu een vriend of een onbekende is.
- b. _____

a. We moeten dankbaar zijn voor de materiële rijkdom die God ons heeft geschonken en altijd aan goede doelen geven wanneer ons dat gevraagd wordt.

b. _____

a. Men moet ernaar streven niet in conflict te komen met anderen.

b. _____

a. Een deugdzaam leven leiden houdt in dat we niemand kwaad moeten doen.

b. _____

a. We moeten leren om mensen van verschillende culturen, achtergronden en religies te accepteren om in vrede te kunnen leven.

b. _____

a. Mensen moeten leren voor hun rechten op te komen.

b. _____

a. Regeringen zijn verplicht voldoende geld beschikbaar te stellen om de beste programma's samen te stellen voor scholen waar onze toekomstige leiders hun capaciteiten ontwikkelen.

b. _____

a. Gevangenissen moeten worden gemoderniseerd om misdadigers weer op het goede pad te brengen.

b. _____

Denk nu in het licht van de onderstaande aanhalingen na over de zinnen die u hebt opgeschreven. De eerste helpt ons na te denken over hoezeer ons hart gezuiverd moet zijn van aardse verlangens:

“O zoon van de aarde! Weet waarlijk, het hart waarin nog het geringste spoor van afgunst schuilt, zal nimmer Mijn eeuwige rijk bereiken, noch de zoete geuren van heiligheid inademen die uit Mijn verheven Koninkrijk opstijgen.”³⁴

De volgende aanhaling geeft ons enig inzicht in hoe we met elkaar moeten omgaan:

“De geest van liefde en vriendschap moet zo intens zijn dat de vreemdeling zich een vriend, en de vijand zich een ware broeder zal voelen, zonder dat er enig verschil tussen hen bestaat.”³⁵

Deze aanhaling werpt licht op de juiste houding ten aanzien van het geven:

“O kinderen van stof! Vertel de rijken van het zuchten der armen in het diepst van de nacht, opdat achteloosheid hen niet voert tot het pad van ondergang en hen berooft van de Boom van Rijkdom. Vrijgevigheid en grootmoedigheid zijn Mijn eigenschappen; wel ga het hem die zich met Mijn deugden tooit.”³⁶

Over de manier waarop wij met elkaar omgaan lezen we:

“Roep tot liefde op en wees vriendelijk voor de gehele mensheid. Bemin de mensenkinderen en deel in hun leed. Behoor tot hen die vrede stichten. Bied uw vriendschap aan, wees betrouwbaar. Wees een balsem voor elke wond en een medicijn voor elke ziekte. Bind de zielen samen. Reciteer de verzen die als leidraad dienen. Houd u bezig met de aanbidding van uw Heer, en sta op om de mensen op de juiste manier te leiden. Zwijg niet langer en onderricht, en laat uw gezicht stralen met het vuur van de liefde Gods. Rust geen ogenblik en tracht niet op adem te komen. Op deze wijze zult gij een teken en een symbool van Gods liefde worden en een banier van Zijn genade.”³⁷

En over de kwestie van deugzaam gedrag wordt ons aangeraden:

“De dagen dat louter aanbidding geacht werd voldoende te zijn, zijn beëindigd. De tijd is aangebroken dat niets anders dan de zuiverste motieven, ondersteund door smetteloze en zuivere daden, kunnen opstijgen naar de troon van de Allerhoogste en voor Hem aanvaardbaar zijn.”³⁸

Wat betreft de omgang met mensen van verschillende achtergrond verschaft deze passage ons inzicht:

“... ga met alle volkeren, rassen en godsdiensten van de wereld om met de grootste waarheidsliefde, oprechtheid, trouw, vriendelijkheid, goedheid en welwillendheid, opdat de gehele bestaanswereld vervuld mag worden van de heilige verrukking van de genade van Bahá, opdat onwetendheid, vijandschap, haat en wrok uit de wereld mogen verdwijnen en het duister van verwijdering tussen de volkeren en rassen van de wereld mag wijken voor het licht van eenheid. Als andere volkeren en naties u ontrouw zijn, betoon hun uw trouw; als zij onrechtvaardig zijn jegens u, toon hun uw rechtvaardigheid; als zij zich afzijdig van u houden, trek hen tot u aan; als zij zich vijandig tonen, wees vriendelijk tegen hen; als zij uw leven verzuren, verzoet hun ziel; als zij u een

wond toebrengen, wees dan een balsem voor hun wonden. Dat zijn de eigenschappen van de oprechte! Dat zijn de hoedanigheden van de waarachtige.”³⁹

De aanhaling hieronder helpt ons te begrijpen hoe het bewust zijn van de eenheid van de mensheid vriendschappelijke relaties beïnvloedt:

“Ik hoop, dat een ieder van u rechtvaardig zal worden en uw gedachten zult richten op de eenheid der mensheid, dat u uw naasten nooit leed zult berokkenen, noch over iemand kwaad zult spreken, dat u de rechten van alle mensen zult eerbiedigen en u zich meer om de belangen van anderen zult bekommeren dan om uw eigen belangen.”⁴⁰

De volgende passage gaat over de kwestie van de toegang tot onderwijs:

“Bahá’u’lláh heeft verkondigd dat, aangezien onwetendheid en gebrek aan opvoeding hindernissen zijn die verwijdering onder de mensheid veroorzaken, iedereen scholing en onderwijs moet krijgen. Door hierin te voorzien zal het gebrek aan wederzijds begrip worden hersteld en zal de eenheid van de mensheid bevorderd en dichterbij gebracht worden. Algemene opvoeding is een wereldwijde wet.”⁴¹

Wat betreft het toepassing van gerechtigheid lezen we het volgende:

“Goddelijke beschaving leidt elk lid van de gemeenschap zodanig op dat niemand, met uitzondering van niet noemenswaardige eenlingen, een misdaad wil begaan. Er is dus een groot verschil tussen het voorkomen van misdaden door maatregelen te nemen die gewelddadig en op vergelding gericht zijn en, door mensen op te leiden, hen te verlichten en te vergeestelijken, zodat ze zonder enige angst voor een mogelijke straf of wraak alle misdadige handelingen zullen vermijden. Zij zullen het echte plegen van een misdaad zien als een grote schande en op zichzelf als de meest weerzinwekkende straf.”⁴²

Nu u hebt nagedacht over de bovenstaande passages wilt u misschien de zinnen die u onder de uitspraken hebt opgeschreven nog eens lezen en nagaan of u het kunt uitbreiden.

PARAGRAAF 16

We hebben gesproken over een tweeledig moreel doel dat mensen ertoe aanzet om hun eigen geestelijke en intellectuele groei ter hand te nemen en bij te dragen aan het welzijn van de samenleving. We hebben gezien dat deze doelgerichtheid, die zo noodzakelijk is voor jonge mensen van nu, wordt versterkt door begrip van de aard en omvang van de transformatie in de mens en in de samenleving zoals beoogd in de geschriften. We moeten ook beseffen dat deze twee veranderingsprocessen nauw met elkaar verbonden zijn. Je vermogens ontwikkelen en werken voor het welzijn van de samenleving kunnen niet los van elkaar gezien worden, want iemands morele normen en gedrag geven vorm aan zijn of haar omgeving, en worden op hun beurt ingrijpend erdoor beïnvloed. In een brief geschreven namens de Behoeder wordt aangegeven:

“We kunnen het menselijk hart niet afzonderen van de omgeving buiten ons en zeggen dat als eenmaal een van beiden is hervormd alles zal verbeteren. De

mens vormt een organisch geheel met de wereld. Zijn innerlijk leven geeft vorm aan de omgeving en wordt hierdoor zelf ook diepgaand beïnvloed. Het ene werkt op het andere in en iedere blijvende verandering in het leven van de mens is het resultaat van deze onderlinge reacties.”⁴³

Bepaal, op basis van bovenstaande aanhaling, of de volgende beweringen waar zijn:

- _____ De mens zal pas veranderen als de samenleving geheel hervormd is.
- _____ De kwalen van de samenleving zullen pas verdwijnen wanneer de individuele leden vergeestelijkt zijn.
- _____ Wanneer er rechtvaardige wetten worden opgesteld, zal de maatschappij vrij zijn van onderdrukking, ongeacht hoe de mensen zich gedragen.
- _____ De samenleving zal geen onderdrukking meer kennen wanneer ieder mens ernaar streeft rechtvaardig te zijn.
- _____ Alle leden van een gemeenschap kunnen rechtvaardig zijn, zelfs als het geldende rechtssysteem onrechtvaardig is.
- _____ Iemands gedrag is van invloed op zijn of haar sociale milieu.
- _____ Een rechtvaardige samenleving zal het resultaat zijn van inspanningen om rechtvaardige instellingen op te richten en mensen te leren eerlijk te zijn en de waarheid te zoeken.
- _____ Niemand kan aan de invloed van zijn of haar sociale milieu ontsnappen.
- _____ Mensen kunnen, met behulp van hun geestelijke krachten, weerstand bieden aan de negatieve gevolgen van hun sociale milieu.
- _____ Vooroordelen zullen verdwijnen wanneer iedereen eens de eenheid van de mensheid erkent.
- _____ Vooroordelen zullen pas verdwijnen als de maatschappij ieder spoor van discriminatie uitvaagt uit zijn wetten en instellingen.
- _____ Iedere vorm van vooroordeel kan worden afgeschaft door rechtvaardige wetten in te voeren en zielen te oefenen in onderzoek naar de waarheid en met iedereen omgaan in liefde en kameraadschap.
- _____ Wanneer iedereen gelooft dat de mensheid één is, hebben we eenheid.
- _____ Voor de vestiging van eenheid in de wereld is de transformatie van de individuele mens én van de structuren van de samenleving vereist.

PARAGRAAF 17

De ideeën die in de vorige paragraaf naar voren zijn gebracht brengen ons weer bij de kwestie van dienstbaarheid, want daar, in het veld van dienstbaarheid, ontwikkelen wij onze vermogens en brengen wij veranderingen in de samenleving tot stand. We hoeven niet uit te leggen dat het betrokken zijn bij een proces van maatschappelijke transformatie een leven gewijd aan dienstbaarheid inhoudt. Waar we misschien nog wel over moeten nadenken is de verhouding tussen dienstbaar zijn en intellectuele en geestelijke groei van een persoon. Hieronder volgt een lijst van activiteiten. Er moeten veel geestelijke eigenschappen samenkomen voor de uitvoering van elk hiervan en voor de doeltreffendheid ervan. Kies voor deze specifieke oefening voor elke activiteit een of twee eigenschappen en de houding

die daarvoor van bijzonder belang lijken en probeer te beschrijven hoe die bijdragen aan iemands vermogen om ze uit te voeren.

- a. Het houden van een regelmatige gebedsbijeenkomst in een buurt of dorp:

- b. Huisbezoeken bij vrienden en buren in durende programma's met de bedoeling over geestelijke onderwerpen uit de geschriften van het geloof te praten en vriendschapsbanden te versterken:

- c. Geregeld lessen aanbieden voor de geestelijke opvoeding van kinderen in een dorp of een buurt:

- d. Voor langere tijd samen met een jeugdgroepbegeleider die begeleidt bij de activiteiten, een jeugdgroep helpen:

- e. Regelmatige bezoeken brengen aan ouders die kinderen hebben die deelnemen aan de vormende programma's van het instituut en hen betrekken in gesprekken over thema's die centraal staan bij de ontwikkeling van hun zoons en dochters:

De bovenstaande oefening hielp ons na te denken over hoe geestelijke eigenschappen en gedragingen bijdragen aan iemands vermogen om daden van dienstbaarheid uit te voeren. Maar aan de andere kant kan men óók bedenken dat zulke eigenschappen zich ontwikkelen en versterken door dienstbaar te zijn. Hieronder staan een paar geestelijke eigenschappen die wij allemaal proberen te verwerven. Kies voor elke groep één van de activiteiten hierboven en beschrijf hoe u denkt dat deze kan bijdragen aan de ontwikkeling van deze eigenschappen bij de persoon die ze uitvoert.

- a. Waarheidsliefde, betrouwbaarheid en rechtvaardigheid:

b. Verdraagzaamheid en vriendelijkheid:

c. Heiligheid, oprechtheid, en stralend zijn:

d. Moed, godsvertrouwen en nederigheid:

e. Berusting en onderwerping aan de Wil van God:

PARAGRAAF 18

Dienstbaarheid is nauw verbonden met ons ‘zijn’. Wanneer wij bezielde zijn met een geest van onzelfzuchtige dienstbaarheid, wordt elke interactie die wij hebben, alles wat we ondernemen – in ons beroepsmatige leven, in onze omgang met anderen, als lid van onze gemeenschap – erdoor beïnvloed. Maar voor welke vorm van dienstbaarheid we ook kiezen, we moeten ons steeds bewust zijn van het feit dat er een gestructureerd plan bestaat voor de verspreiding van de boodschap van Bahá’u’lláh aan de volkeren van de wereld, een boodschap die de eenheid van de mensheid verkondigt, oproept tot haar eenwording en voorziet in wetten en principes, geestelijke en maatschappelijke leringen; alleen dat kan een patroon voor de toekomstige samenleving uittekenen dat fundamenteel anders is dan wat er ooit in het verleden is geweest. Het plan, geschetst door ‘Abdu’l-Bahá zelf, is gericht op niets minder dan de geestelijke vernieuwing van de wereld, en naarmate het zich ontvouwt via verschillende stadia, en er steeds meer mensen aan de voltoering ervan deelnemen,

“Verschijnt een duidelijk alternatief voor het bekende maatschappelijke conflict”. Hieraan moeten wij ons houden: het Goddelijk Plan. Dat noemt de Behoeder “het machtigste Plan ooit door de scheppende macht van de Grootste Naam voortgebracht”. Het “vordert gestaag”, zegt hij,

“...neemt met elke voorbijgaande dag in stuwkracht toe, het haalt hindernissen weg in alle streken en tussen verschillende volkeren en rassen, het verbreedt onweerstaanbaar het bereik van zijn weldadige werking en het openbaart steeds overtuigender tekenen van zijn onvervreembare kracht als het oprukt in de richting van de geestelijke verovering van de hele planeet.”⁴⁴

Door het Goddelijk Plan zal de geest van Bahá’u’lláh’s Openbaring alle delen van de wereld bezielen en het individuele en collectieve leven transformeren. Shoghi Effendi bevestigt bovendien dat het

“...laatste en bekronende stadium in de evolutie van het plan dat door God Zelf voor de mensheid is gewrocht, op zijn beurt het signaal zal blijken te zijn voor de geboorte van een wereldbeschaving, in zijn omvang, karakter en kracht onvergelijkbaar in de geschiedenis van de mensheid – een beschaving welke het nageslacht eenstemmig zal toejuichen als de heerlijkste vruchten van het Gouden Tijdperk van de Beschikking van Bahá’u’lláh...”⁴⁵

Elk stadium in de ontvouwing van het Goddelijk Plan wordt gemarkeerd door een van de wereldomvattende Plannen, uitgevaardigd door het Hoofd van het Geloof. Bij elk Plan horen bepaalde voorwaarden, en we weten dat de huidige reeks Plannen een actiekader bieden en voortbouwen op de vorderingen die gemaakt zijn in wat eraan vooraf ging. Door de inspanningen bij achtereenvolgende Plannen zijn “verschillende uitgangspunten, concepten en strategieën die van algemeen belang waren” voor de onderneming waarmee we bezig zijn uitgekristalliseerd tot een “raamwerk van actie”. Het is dit raamwerk dat vorm geeft aan onze gezamenlijke actie en ons verzekert dat we consequent zijn bij wat we doen. U hebt in komende lessen de gelegenheid om de aard van dit veranderende raamwerk te onderzoeken. Voorlopig is het belangrijk om zich te realiseren dat het bestaan ervan het mogelijk maakt om op lokaal niveau “een zich uitbreidende kern van mensen” in beweging te krijgen “richting het doel van een nieuwe Wereldorde”. In dit licht heeft het Universele Huis van Gerechtigheid in een boodschap gericht aan de deelnemers van een reeks jongerenconferenties die in 2013 over ter wereld werden gehouden het volgende uitgelegd:

“De wereldomvattende inspanningen van deze wijdverbreide gemeenschap om een vollediger begrip van de Openbaring van Bahá’u’lláh te verkrijgen, en de principes toe te passen die erin besloten liggen hebben, na vele decennia, een hoogtepunt bereikt in de opkomst van een krachtig actiekader, verfijnd door ervaring. U heeft het geluk goed op de hoogte te zijn van de werkwijzen en aanpak die nu zo goed gevestigd zijn. Door volharding bij de uitvoering ervan zullen velen van u zelf al de tekenen hebben gezien van de maatschappij-opbouwende kracht van de goddelijke leringen. Op de conferentie die u bijwoont, wordt u gevraagd te overwegen welke bijdrage kan worden geleverd door elke jongere die de wens heeft om in te gaan op de oproepen van Bahá’u’lláh, en te helpen deze kracht vrij te maken.”⁴⁶

En dezelfde boodschap vervolgt:

“De mogelijkheden die door gezamenlijke actie worden geboden zijn met name duidelijk bij het werk aan gemeenschapsopbouw, een proces dat aan stuwkracht wint in vele clusters en in buurten en dorpen over de hele wereld,

die centra van intensieve actie zijn geworden. Jongeren staan vaak in de voorhoede van het werk in deze omgevingen; niet alleen bahá'í-jongeren, ook zij die het ermee eens zijn en de positieve effecten kunnen zien van hetgeen de bahá'ís hebben opgezet, en de onderliggende visie van eenheid en geestelijke transformatie begrijpen. Op zulke plekken wordt het gebod om de Openbaring van Bahá'u'lláh te delen met ontvankelijke harten en de implicaties van Zijn boodschap voor de wereld van vandaag te verkennen intens gevoeld. Wanneer zo'n groot deel van de maatschappij uitnodigt tot passiviteit en apathie of, erger nog, schadelijk gedrag voor zichzelf en anderen aanmoedigt, wordt er een opmerkelijk contrast geboden door hen die het vermogen van een bevolking versterken om een geestelijk verrijkend patroon van gemeenschapsleven aan te kweken en te onderhouden.”⁴⁷

En met deze woorden bemoedigt het Huis van Gerechtigheid in een andere boodschap de bahá'í-jongeren en diegenen die zich bij hen willen voegen om te groeien door een leven in dienstbaarheid:

“Voor elke generatie van jonge gelovigen komt er een gelegenheid om een bijdrage te leveren aan de lotgevallen van de mensheid, uniek voor hun levensperiode. Voor de huidige generatie is het moment gekomen om na te denken, zich te committeren, zich te stalen voor een leven van dienstbaarheid van waaruit zegeningen uitbundig zullen vloeien. In onze gebeden aan de Heilige Drempel smeken wij de Aloude Schoonheid dat Hij uit een verwarde en verbijsterde mensheid zuivere zielen zal distilleren die met helder inzicht begiftigd zijn: jongeren wier integriteit en oprechtheid niet worden ondermijnd door stil te staan bij de fouten van anderen en die zich niet door hun eigen tekortkomingen laten verlammen. Jongeren die naar de Meester zullen kijken en “hen die zijn buitengesloten in de kring van intieme vrienden zullen brengen.” Jongeren die door hun bewustzijn van de tekortkomingen van de samenleving worden gedreven om voor haar transformatie te werken, niet om er afstand van te nemen. Jongeren die, koste wat kost, zullen weigeren om onrechtvaardigheid in zijn vele gedaanten over het hoofd te zien en in plaats daarvan hard zullen werken opdat “het licht van gerechtigheid haar luister over de gehele wereld moge verspreiden.”⁴⁸

De bovenstaande aanhalingen laten er weinig twijfel over bestaan dat jonge mensen zich absoluut moeten aansluiten bij de voorste gelederen van degenen die het Goddelijk Plan dienen. Ter afsluiting van deze paragraaf kan het nuttig zijn eens na te denken over de volgende boodschap van het Universele Huis van Gerechtigheid aan een reeks jongerenbijeenkomsten die in 2000 in heel Latijns-Amerika plaatsvonden:

“Als deze generatie jongeren de verantwoordelijkheden op zich neemt om de maatschappelijke zaken te leiden, zal ze een landschap van verbijsterende tegenstellingen tegenkomen. Enerzijds kan de regio zich met recht beroemen op schitterende successen op intellectueel, technologisch en economisch gebied. Anderzijds is het er niet in geslaagd om de wijdverspreide armoede te verminderen of een opkomende zee van geweld te voorkomen die zijn volkeren dreigt te verzwelgen. Waarom – en de vraag moet ronduit gesteld worden – is deze maatschappij machteloos geweest, ondanks zijn grote rijkdom, de onrechtvaardigheden die zijn karakter uiteen scheuren, te verwijderen?

Zoals ruimschoots aangetoond door tientallen jaren van omstrede geschiedenis kan het antwoord op deze vraag niet gevonden worden in politieke passie, tegenstrijdige uitingen van klassenbelang of technische

middelen. Behoeftte is aan een geestelijke herleving als een eerste vereiste voor een succesvolle toepassing van politieke, economische en technische instrumenten. Maar er is behoefte aan een katalysator. Wees ervan verzekerd dat ondanks uw kleine aantal, u de kanalen bent waarlangs in zo'n katalysator voorzien kan worden.”⁴⁹

1. Deze laatste boodschap stelt de vraag waarom een samenleving met zo'n intellectuele, technologische en economische rijkdom niet in staat is om de onrechtvaardigheden die haar verscheuren weg te nemen. Daarbij wordt aangegeven dat het antwoord niet gezocht moet worden in politieke hartstocht, strijdige klassenbelangen of technische voorschriften. Denk aan de samenleving waarin u woont en geef een voorbeeld van elk van het volgende:

a. Politieke hartstocht die de samenleving kenmerkt:

b. Enkele strijdige klassenbelangen in de samenleving:

c. Een technische formule die de samenleving heeft gehanteerd:

2. Wat is volgens het Universele Huis van Gerechtigheid een voorwaarde voor het succesvol toepassen van politieke, economische en technologische instrumenten bij inspanningen om maatschappelijke kwalen uit te bannen?

3. Wat is er volgens het Universele Huis van Gerechtigheid nodig om de geestelijke opleving van de samenleving tot stand te brengen?

4. Wie vormt volgens het Huis van Gerechtigheid een kanaal om Bahá'u'lláh's boodschap naar de mensheid te brengen?

Bespreek met het bovenstaande in gedachten eens met de vrienden die deze cursus volgen hoe jonge mensen door deelname aan de uitvoering van het Goddelijk Plan kanalen voor de geestelijke opleving van de samenleving kunnen worden.

PARAGRAAF 19

De bespreking aan het einde van de vorige paragraaf heeft u ongetwijfeld aan het denken gezet over de belangrijke rol die jonge mensen moeten gaan spelen in de opmars van de Zaak. In de volgende aanhaling uit *God Schrijdt Voorbij* schetst Shoghi Effendi een beeld van de vroege voorvechters van het Geloof, van wie de heldendaden de mensheid door de eeuwen heen moeten gaan inspireren. Omdat velen van hen zelf ook jongeren waren, doen we er goed aan even stil te staan bij de woorden die de Behoeder gebruikte om hun uitzonderlijke eigenschappen te beschrijven. Het kan handig zijn eerst de volgende woordenlijst eens door te nemen:

Als een meteor:	Een lichtend spoor dat aan de hemel verschijnt en snel van de ene kant naar de andere gaat
Somber:	Donker en duister
Doorklieven:	Ergens snel en snijdend doorheen gaan
Satelliet:	Een hemellichaam dat een baan beschrijft rond een groter hemellichaam
Schare:	Groep
Uitstralen:	Licht(stralen) uitsturen
Ontluikend:	Beginnend / opbloeiend
Strijd:	Gevecht
Pioniers:	Baanbrekers / iemand die nieuwe wegen opent
Gekonkel:	Sluwe, verborgen tegenwerking
Verdorvenheid:	Zedenbederf, slechtheid
Meeslepend:	Pakkend, in vervoering brengend
Gedrevenheid:	Intensiteit
Vroomheid:	Eerbied voor God en religieuze toewijding
Leeuwenmoed:	Heldhaftigheid
Zelfverloochening:	Eigen belang opgeven
Granieten:	Onwrikbare / onvermurwbaar
Vastberadenheid:	Vast van wil en besluit
Ontzaglijk:	Indrukwekkend / vrees en eerbied inboezemend/ verheven, groots
Verering:	Respect en bewondering
Verbijsterd:	Van streek gebracht /in de war / buiten zinnen

De Behoeder schrijft:

“Wanneer wij de episodēn van deze eerste acte van een indrukwekkend drama aan een onderzoek onderwerpen, zien wij de figuur van de Held, de Báb, als een meteor boven de horizon van Shíráz uitrijzen, de donkere lucht van Perzië van zuid naar noord doorklieven, met tragische vaart ter kimme neigen en vergaan in een gloed van heerlijkheid. Wij zien Zijn satellieten, een schitterende schare van door God in vervoering gebrachte helden, boven dezelfde horizon uitstijgen, hetzelfde licht uitstralen, zichzelf met een zelfde snelheid opbranden en op hun beurt een extra stuwkracht verlenen aan de gestadige groei van Gods ontluikende Geloof...

De helden wier daden een helder licht werpen op het verloop van deze felle geestelijke strijd, waarin zowel het volk, de geestelijkheid, de vorst en de regering werden meegesleept, waren de door de Báb gekozen discipelen, de Letters van de Levende en hun metgezellen, de baanbrekers van de Nieuwe Dag; zij stelden tegenover alle gekonkel, domheid, verdorvenheid, wreedheid, bijgeloof en lafheid een verheven, onblusbare en ontzagwekkende geestdrift, een verrassend diepgaande kennis, een meeslepēnde welsprekendheid, een onovertroffen vroomheid, een onverschrokken leeuwenmoed, een zuivere, heilige zelfverloochening, een granietharde vastberadenheid, een ontzaglijk brede visie, een verering voor de Profeet en Zijn imáms welke ontwapenend was voor hun tegenstanders, een overredingskracht die de tegenpartij verbijsterde, een vast geloof en een gedragspatroon dat een uitdaging betekende voor hun landgenoten en een ommekeer in hun leven teweegbracht.”⁵⁰

1. Maak de volgende zinnen af:

- a. De Letters van de Levende en hun metgezellen waren betrokken bij een _____ strijd.
- b. In deze strijd werden zowel _____ , _____ , _____ als _____ meegesleept.
- c. De vroege helden van het Geloof stelden tegenover gekonkel, domheid, verdorvenheid, wreedheid, bijgeloof en lafheid
 - een _____ , _____ en _____ _____ geestdrift,
 - een _____ kennis,
 - een _____ welsprekendheid,
 - een _____ vroomheid,
 - een _____ leeuwenmoed,
 - een _____ , _____ zelfverloochening,
 - een _____ vastberadenheid,

- een _____ visie,
- een verering van de Profeet en Zijn Imams, welke _____ ,
- een overredingskracht die _____ ,
- en een hoge geloof en een gedragspatroon dat _____
_____ .

2. Met welk doel gingen de vroege helden van het Geloof de geestelijke strijd aan die de Behoeder in de bovenstaande passage heeft beschreven?

3. Is de hedendaagse jeugd die deelneemt in de uitvoering van het Goddelijk plan, net als hun voorgangers, betrokken bij een geestelijke strijd? _____

4. Waarin lijkt hun strijd op die van de vroege helden van het Geloof?

5. Hoe kan de jeugd van vandaag ervoor zorgen dat zij, net als hun broeders en zusters in het heroïsche tijdperk, de geestelijke strijd waar zij bij betrokken zijn kunnen winnen?

Voor u verdergaat met de volgende paragraaf wilt u misschien even nadenken over de volgende passage uit een boodschap van het Universele Huis van Gerechtigheid:

“Toen de Báb, die verheven persoon, net 25 jaar oud, opstond om Zijn revolutionerende boodschap aan de wereld te brengen, waren velen van hen die Zijn leringen aanvaardden en verspreidden jong, zelfs jonger dan de Báb Zelf. Hun heldendom, in al zijn duizelingwekkende intensiteit vereeuwigd in the Dawn-Breakers, zal de annalen van de geschiedenis van de mens eeuwenlang verlichten. Zo begon een patroon waarin elke generatie jongeren, inspiratie puttend uit dezelfde goddelijke impuls om de wereld te vernieuwen, de kans heeft gegrepen om bij te dragen aan het meest recente stadium van een zich ontvouwend proces dat het leven van de mensheid zal transformeren.

Het is een patroon dat sinds de tijd van de Báb tot aan dit huidige uur geen onderbreking heeft gekend.”⁵¹

PARAGRAAF 20

Bahá’í-jongeren van elke generatie hebben in de loop van de opeenvolgende cycli van crisis en overwinning het door *The Dawn-Breakers* gebaande pad gevolgd, en zij bevinden zich nog steeds in de voorhoede van het werk voor het Geloof, en spannen zich in om de boodschap van Bahá’u’lláh naar de mensheid te brengen. Het Universele Huis van Gerechtigheid schrijft:

“Vanaf het allereerste begin van het Bahá’í-tijdperk vervulden jongeren een essentiële rol in de verspreiding van de Openbaring van God. De Báb zelf was pas vijftwintig jaar, toen Hij Zijn Zending verkondigde, terwijl velen van de Letters van de Levende zelfs nog jonger waren. De Meester was een jonge man, toen op Hem een beroep werd gedaan om de zware verantwoordelijkheid op zich te nemen in dienst van Zijn Vader in Irak en Turkije, en zijn broer, de Zuiverste Tak, gaf op tweeëntwintigjarige leeftijd in de Grootste Gevangenis zijn leven voor God, opdat de dienaren van God “beziel mochten geraken en allen die op aarde vertoeven, één zouden worden”. Shoghi Effendi was student in Oxford, toen hij tot de troon van het Behoederschap werd geroepen en velen van de Ridder van Bahá’u’lláh, die onvergankelijke roem hebben verworven tijdens de Tienjarenkruistocht, waren jonge mensen.”⁵²

Het Huis van Gerechtigheid betuigt in een boodschap uit 1984 eer aan de helden uit een recenter verleden:

“Overdenk bijvoorbeeld het voorval van afgelopen zomer in Shíráz, toen aan het leven van zes jonge vrouwen, in leeftijd variërend van 18 tot 25 jaar, een einde werd gemaakt door de strop van de beul. Allen ondergingen pogingen hen te verlokken hun Geloof af te zweren; allen weigerden hun Geliefde te verloochenen. Kijk ook eens naar de verslagen over de verbazingwekkende geestkracht die steeds weer opnieuw door kinderen en jongeren werd getoond, die aan de ondervragingen en beschimpingen van leraren en mullá’s onderworpen werden en voor het hooghouden van hun geloofsovertuiging van school verwijderd werden. Het dient bovendien opgemerkt te worden dat de jongeren onder de beperkingen die zo wreed aan hun gemeenschap opgelegd werden glansrijke diensten verleenden en hun werkkraft ter beschikking stelden van bahá’í-instellingen door het hele land. Geen schitterend woordgebruik zou een passender getuigenis kunnen afleggen van haar geestelijke verbondenheid en trouw dan deze zuivere daden van onzelfzuchtigheid en toewijding. In vrijwel geen enkele plaats ter wereld wordt van de bahá’ís zo’n hoge prijs gevraagd voor geloof. En ook kunnen er geen gewilliger en stralender dragers van de beker van opoffering gevonden worden dan de dappere bahá’í-jongeren van Iran. Zou het dan niet redelijkerwijs van u, de jongeren en jongvolwassenen die in zo’n buitengewone tijd leven, getuige zijn van zulke roerende voorbeelden van moed van uw Iraanse broeders en zo’n bewegingsvrijheid genieten, verwacht mogen worden dat u “onbelemmerd als de wind” erop uittrekt in het veld van bahá’í-actie?”⁵³

De gelegenheid om bij belangrijke gebeurtenissen in het leven van heldhaftige zielen overal ter wereld stil te staan, kan bij elke generatie jongeren een drang doen ontstaan om zich ook een doel te stellen. De verhalen, wekelijks verteld in de kinderklassen en thuis toen ze kind

waren, hebben geleid tot een sterke verbondenheid met deze geweldige figuren, maar er is een meer doelgerichte inspanning nodig om deze band te vast te houden in de leeftijd van 12 tot 15 jaar, en natuurlijk gedurende de gehele jeugdperiode. Zorgvuldig gekozen voorbeelden, sommige zeer aangrijpend en andere weer minder, kunnen deugden naar voren halen zoals moed, vastberadenheid, bezieling en onzelfzuchtigheid, die de jongeren moeten proberen na te streven om hen te evenaren.

1. Noem enkele verhalen uit de vroege geschiedenis van het Geloof of uit recentere tijden waarvan u vindt dat men erover moeten nadenken:

2. Leg uit waarom u juist deze verhalen gekozen hebt:

PARAGRAAF 21

Zelfs uit de kleine selectie van hierboven aangehaalde passages kunt u opmaken dat het leven van de vroege voorvechters van het Geloof en de heldhaftige zielen die hen volgden, gekenmerkt werd door doelgerichtheid. Het is eveneens duidelijk dat zij ieder het belang moeten hebben begrepen van het historische moment waarop zij leefden, en zij moeten ook een beeld gehad hebben van de omvang van de verandering waartoe de mensheid werd opgeroepen te realiseren. Dat deze doelbewustheid tot uitdrukking kwam in een leven gewijd aan de verspreiding van de Goddelijke boodschap is ook duidelijk. Wanneer we echter de heldhaftige daden die zij hebben verricht, het uiterste offer dat velen van hen hebben gebracht overdenken, kunnen wij niet geloven dat zulke geheiligde figuren zich alleen door deze eigenschappen onderscheiden. Wat karakteriseerde hun leven het meest? Welke passie beheerste hen en wat dreef hen ertoe zulke hoogten van onzelfzuchtige dienstbaarheid te bereiken? Was het niet de liefde Gods die zo helder in hun hart brandde? Werden zij niet dronken van de schoonheid van hun Geliefde? Kunnen wij ooit verwachten bij te dragen aan de geestelijke bekrachtiging van de volgende generatie jongeren als wij niet hun de aantrekkingskracht voor schoonheid koesteren, als wij hun aangeboren verlangen om te drinken van de zacht vloeiende stromen van ware kennis niet voeden, als wij hen niet helpen om een innige band te ontwikkelen met hun Schepper? Laten we dit hoofdstuk beëindigen met ons te dompelen in de volgende woorden:

“Want als de ware minnaar en toegewijde vriend de aanwezigheid van de Beminde bereikt, dan zullen de sprankelende schoonheid van de Geliefde en het vuur in het hart van de minnaar de vlammen doen oplaaien en alle sluiers en omhulsels wegbranden. Ja, alles wat hij heeft, van hart tot huid, zal in vlammen opgaan, zodat niets blijft behalve de Vriend.”⁵⁴

“O Vrienden! Geef niet de eeuwigdurende schoonheid prijs voor een schoonheid die moet vergaan en richt uw liefde niet op deze vergankelijke wereld van stof.”⁵⁵

“Weet dat hij waarlijk geleerd is die Mijn Openbaring heeft erkend, en heeft gedronken uit de Oceaan van Mijn kennis, en heeft gevlogen in de sfeer van Mijn liefde, en alles buiten Mij heeft verworpen, en zich stevig heeft vastgehouden aan hetgeen werd neergezonden uit het Koninkrijk van Mijn wonderbare woorden. Hij is waarlijk gelijk een oog voor de mensheid, en de geest des levens voor het lichaam van al het geschapene. Verheerlijkt zij de Albarmhartige Die hem heeft verlicht en hem deed opstaan om Zijn grote en machtige Zaak te dienen. Waarlijk, die mens is gezegend door de schare in den hoge en door hen die verblijven binnen het Tabernakel van Grootheid, die in Mijn Naam, de Alvermogende, de Almachtige, heeft gedronken van Mijn uitgelezen wijn.”⁵⁶

“O leger van God! Als u waarneemt dat iemand zijn gelaat geheel naar de Zaak van God heeft gekeerd, wiens enige doel dit is, het Woord van God te doen gelden, die dag en nacht, met zuivere bedoeling, de Zaak dient, uit wiens gedrag niet het minste spoor van egoïsme of particuliere motieven te bespeuren valt - die veeleer vertwijfeld ronddwaalt in de woestijn van de liefde van God, en alleen drinkt uit de beker van de kennis van God, en volledig in beslag wordt genomen door het verspreiden van de zoete geuren van God, en bekoord wordt door de heilige verzen van het Koninkrijk van God - weet dan zeker dat deze persoon hemelse steun en kracht zal ontvangen; dat hij als de morgenster voor altijd helder zal schitteren aan de hemel van eeuwige genade. Maar als hij de geringste zweem van zelfzuchtige verlangens en eigenliefde vertoont, zullen zijn inspanningen tot niets leiden en zal hij uiteindelijk vernietigd en hopeloos achterblijven.”⁵⁷

“Weet waarlijk, dat de hand van goddelijke Voorzienigheid u heeft aangetrokken tot de Troon van het Koninkrijk en dat de goddelijke blijde tijding zo’n vreugde en blijdschap in u heeft veroorzaakt dat u de dekmantel hebt verwijderd en de sluier hebt opgelicht van het Aanzicht van de Goddelijke Schoonheid, het Stralende Gelaat door uw inzicht hebt aanschouwd en bekend werd met de geheimen van zuiverheid en heiligheid in deze goddelijke Zaak!

Richt nu, met een hart overvloeiend van de liefde voor God, uw smeekbeden tot God met alle vreugde en breng dank aan God voor deze raad en deze verheven gave. En weet dat waarlijk de voorhoeden van de gaven van uw Heer u van alle kanten zullen overweldigen wanneer uw voeten stevig op het Pad staan.”⁵⁸

“O mijn God! O mijn God! Deze dienaar is nader tot U gekomen, zwerft hartstochtelijk door de woestijn van Uw liefde, bewandelt het pad van dienstbaarheid aan U, ziet uit naar Uw gunsten, hoopt op Uw gaven, vertrouwt op Uw koninkrijk en is bedwelmd door de wijn van Uw gift. O mijn God! Vermeerder het vuur van zijn genegenheid voor U, de standvastigheid van zijn lof voor U en het vuur van zijn liefde voor U.

Waarlijk, Gij zijt de Edelmoedigste, de Heer van overvloedige genade. Er is geen ander God dan Gij, de Vergevende, de Barmhartige.”⁵⁹

REFERENTIES

1. ‘Abdu’l-Bahá, in *Bahá’í Prayers and Tablets for the Young* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1978), nr. 38.
2. ‘Abdu’l-Bahá in *Bahá’í-gebeden* (Den Haag: Bahá’í Uitgeverij Nederland, 2017), nr. 89.
3. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá* (Wilmette: Bahá’í Publishing, 2010, 2015 printing), nr. 225.9.
4. ‘Abdu’l-Bahá, geciteerd in een brief van 11 april 1985 geschreven namens het Universele Huis van Gerechtigheid aan een individu, gepubliceerd in *Messages from the Universal House of Justice, 1963–1986: The Third Epoch of the Formative Age* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1996), nr. 426.3a.
5. ‘Abdu’l-Bahá in *Bahá’í-gebeden* (Den Haag: Bahá’í Uitgeverij Nederland, 2017), nr. 91.
6. Bahá’u’lláh, aangehaald in de boodschap van het Universele Huis van Gerechtigheid aan de bahá’ís van de wereld, Ridván 1982, alinea 5.
7. Uit een brief van 25 mei 1975 van het Universele Huis van Gerechtigheid aan alle Nationale Geestelijke Raden, gepubliceerd in *Messages from the Universal House of Justice, 1963–1986: The Third Epoch of the Formative Age* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1996), nr. 162.34.
8. Uit een boodschap van 1 juli 2013 van Het Universele Huis van Gerechtigheid aan de deelnemers van de 114 jongerenconferenties overal ter wereld, alinea 3.
9. Uit een boodschap van 10 juni 1966 van het Universele Huis van Gerechtigheid aan bahá’í-jongeren in alle landen, alinea 2.
10. Uit een ongepubliceerde brief van 23 februari 1995 geschreven namens het Universele Huis van Gerechtigheid aan geselecteerde Nationale Geestelijke Raden.
11. Uit een boodschap van 29 december 2015 van het Universele Huis van Gerechtigheid geschreven aan de Conferentie van de Continentale Colleges van Raadgevers, alinea 39.
12. Uit een brief van 23 april 2013 van het Universele Huis van Gerechtigheid aan een Nationale Geestelijke Raad, alinea 4.
13. Uit een brief van 19 april 2013 geschreven namens het Universele Huis van Gerechtigheid aan een kleine groep individuen, alinea 10.
14. Uit een brief van 12 december 2011 van het Universele Huis van Gerechtigheid aan alle Nationale Geestelijke Raden, alinea 21.
15. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá’u’lláh* (Den Haag: Bahá’í Uitgeverij, Nederland, digitale uitgave 2007), hoofdstuk CXXXVII.
16. Shoghi Effendi, in *Trustworthiness: A Cardinal Bahá’í Virtue*, samengesteld door de afdeling Onderzoek van het Universele Huis van Gerechtigheid en gepubliceerd in *The Compilation of Compilations* (Maryborough: Bahá’í Publications Australia, 1991), deel 2, nr. 2075.
17. *‘Abdu’l-Bahá in London: Addresses and Notes of Conversations* (London: Bahá’í Publishing Trust, 1987), blz. 66.
18. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá’u’lláh* (Den Haag: Bahá’í Uitgeverij, Nederland, digitale uitgave 2007), hoofdstuk XXIX.
19. Bahá’u’lláh in *Trustworthiness: A Cardinal Bahá’í Virtue*, samengesteld door de afdeling

- Onderzoek van het Universele Huis van Gerechtigheid en gepubliceerd in *The Compilation of Compilations* (Maryborough: Bahá'í Publications Australia, 1991), deel 2, nr. 2032.
20. 'Abdu'l-Bahá, *The Secret of Divine Civilization* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2007, 2016 printing), alinea 5.
 21. Idem, alinea 6.
 22. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij, Nederland, digitale uitgave 2007), hoofdstuk XLIII.
 23. Idem, hoofdstuk CXXVI.
 24. Bahá'u'lláh, aangehaald door Shoghi Effendi in *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2018 printing), alinea 48.
 25. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij, Nederland, digitale uitgave 2007), hoofdstuk LX.
 26. Bahá'u'lláh, aangehaald door Shoghi Effendi in *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2018 printing), alinea 39, blz. 34.
 27. Idem, alinea 39, blz. 34-35.
 28. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1915, 1940 printing), deel. 2, blz. 436.
 29. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij, Nederland, digitale uitgave 2007), hoofdstuk CXLIII.
 30. Idem, hoofdstuk LXX.
 31. 'Abdu'l-Bahá, *Beantwoorde Vragen*, (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 2022), nr. 10.8.
 32. Uit een toespraak van 17 november 1912, gepubliceerd in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), alinea 4, blz. 618.
 33. Idem, uit een toespraak van 29 augustus 1912, alinea 4.
 34. Bahá'u'lláh, *De Verborgene Woorden*, (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 1994), Perzisch nr. 6.
 35. *Het Testament van 'Abdu'l-Bahá* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale versie 2022), alinea 23.
 36. Bahá'u'lláh, *De Verborgene Woorden*, (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 1994), Perzisch nr. 49.
 37. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), nr. 10.2.
 38. De Báb, aangehaald in *The Dawn-Breakers: Nabil's Narrative of the Early Days of the Bahá'í Revelation* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1932, 2018 printing), blz. 93.
 39. *Het Testament van 'Abdu'l-Bahá* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale versie 2022), alinea 24.
 40. *De Toespraken van 'Abdu'l-Bahá in Parijs*, (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 1984), hoofdstuk 49.

41. Uit een toespraak van 1 september 1912, gepubliceerd in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), alinea 7.
42. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), nr. 105.2.
43. Uit een brief van 17 februari 1933 namens Shoghi Effendi aan een individu, aangehaald in *Maatschappelijke Actie*, een document van 26 november 2012 voorbereid door het Bureau voor Sociale en Economische Ontwikkeling in het Bahá'í-wereldcentrum (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale versie 2022), blz. 9.
44. Uit een boodschap van april 1955 geschreven door Shoghi Effendi, gepubliceerd in *Messages to the Bahá'í World, 1950–1957* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1971, 1999 printing), blz. 76.
45. Uit een boodschap van 4 mei 1953 geschreven door Shoghi Effendi, gepubliceerd in *Messages to the Bahá'í World, 1950–1957* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1971, 1999 printing), blz. 155.
46. Uit een boodschap van 1 juli 2013 van Het Universele Huis van Gerechtigheid aan de deelnemers van de 114 jongerenconferenties overal ter wereld, alinea 2.
47. Idem, alinea 6.
48. Uit een boodschap van 8 februari 2013 van het Universele Huis van Gerechtigheid aan de bahá'ís van de wereld, alinea 5.
49. Uit een boodschap van 8 januari 2000 van het Universele Huis van Gerechtigheid geschreven aan de jongerenconferentie in Paraguay, gepubliceerd in *Turning Point: Selected Messages of the Universal House of Justice and Supplementary Material, 1996–2006* (West Palm Beach: Palabra Publications, 2006), nr. 20.3-20.4.
50. Shoghi Effendi in *God Schrijdt Voorbij* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, Den Haag, 1983), blz. 3-4.
51. Uit een boodschap van 1 juli 2013 van Het Universele Huis van Gerechtigheid aan de deelnemers van de 114 jongerenconferenties overal ter wereld, alinea 1.
52. S Uit een boodschap van 10 juni 1966 van het Universele Huis van Gerechtigheid aan bahá'í-jongeren in alle landen, alinea 1.
53. Uit een brief van 3 januari 1984 van het Universele Huis van Gerechtigheid aan de bahá'í-jongeren van de wereld.
54. Bahá'u'lláh in *De Zeven Valleien* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 1976), “De Valleien van Ware Armoede en het Absolute Niet-zijn”.
55. Bahá'u'lláh, *De Verborgene Woorden*, (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 1994), Perzisch nr. 14.
56. Uit “Lawḥ-i-Burhán” [Tafel van het Bewijs], gepubliceerd in *Tafelen van Bahá'u'lláh geopenbaard na de Kitáb-i-Aqdas* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale uitgave 2020).
57. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), nr. 35.7.
58. *Tablets of 'Abdu'l-Bahá Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1909, 1930 printing), deel. 1, blz. 182.

59. ‘Abdu’l-Bahá in *Bahá’í-gebeden* (Den Haag: Bahá’í Uitgeverij Nederland, 2017), nr. 58.

Een Veelbelovende Leeftijd

Doel

De enorme mogelijkheden van jonge mensen in de leeftijd van twaalf tot vijftien verkennen, en te beseffen wat het het belang is hen een omgeving te bieden die bevorderlijk is voor hun geestelijke bekrachtiging

PARAGRAAF 1

In het vorige hoofdstuk hebben wij enkele eigenschappen besproken waardoor jongeren zich moeten onderscheiden. Het doel van dit hoofdstuk is het enorme potentieel van jonge mensen en de krachten die hun leven vormgeven te overdenken. U gaat hier concepten bekijken die na tientallen jaren ervaring steeds vastere vorm hebben gekregen. De bijzondere behoeften van jonge mensen van 12 tot 15 jaar werden al heel lang onderkend in de bahá'í-gemeenschap. Het geestelijk bekrachtigingsprogramma voor de jeugd dat wij nu verkennen is geleidelijk ontstaan uit de eerste pogingen om de jongeren van deze leeftijd op te leiden en daarna de inspanningen om te leren hoe hun vermogens te ontkoppelen en hun toenemende energie te kanaliseren. Misschien kent u het programma omdat u het zelf hebt gevolgd toen u jonger was, of omdat u met een van uw vrienden hebt meegewerkt aan de uitvoering ervan in uw eigen dorp of buurt. Het materiaal dat u nu bestudeert is bedoeld u te helpen als u, in eerste instantie drie jaar, maar misschien wel langer, wijdt aan dit lofwaardige veld van dienstbaarheid, waarbij u meerdere leden van een zo veelbelovende leeftijdsgroep, kunt helpen door een beslissende periode van hun leven te navigeren.

Over het geestelijk bekrachtigingsprogramma voor de jeugd schrijft het Universele Huis van Gerechtigheid:

“De snelle verspreiding van het programma voor de geestelijke bekrachtiging van de jeugd is nog een uitdrukking van de culturele ontwikkeling in de bahá'í-gemeenschap. Terwijl mondiaal de tendens is om van deze leeftijdsgroep een beeld te projecteren als zijnde problematisch, verloren in een worsteling van fysieke en emotionele verandering, gevoelloos en zelfvernietigend, beweegt de bahá'í-gemeenschap zich – in de taal die gebezigd wordt en de methodes die ze toepast – onmiskenbaar in tegengestelde richting, en ziet in de jeugd daarentegen onbaatzuchtigheid, een scherp gevoel voor rechtvaardigheid, gretigheid om over de wereld te leren en een verlangen een bijdrage te leveren aan het bouwen aan een betere wereld. Het ene na het andere verslag, waarin de jeugd in landen over de hele planeet hun gedachten uitspreken als deelnemers in het programma, getuigt van de juistheid van deze visie. Alles wijst erop dat het programma hun toenemende bewustzijn betreft in het onderzoeken van de werkelijkheid, wat hen helpt de opbouwende en vernietigende krachten die in de maatschappij werkzaam zijn te analyseren en te herkennen welke invloed deze krachten uitoefenen op hun denken en doen, waardoor hun geestelijk inzicht scherper wordt, hun uitdrukkingskracht toeneemt en morele structuren die hen hun leven lang van nut zullen zijn versterkt. Op een leeftijd waarop ontluikende intellectuele, geestelijke en fysieke krachten binnen hun bereik komen, wordt hen het gereedschap gegeven om de krachten die hen van hun ware identiteit als nobel wezen zouden kunnen beroven te bestrijden, en om te werken voor het gemeenschappelijk welzijn.”¹

Dit hoofdstuk van de cursus gaat precies over de vele concepten en ideeën die het Huis van Gerechtigheid in de bovenstaande passage noemt, deze zullen u als u door de leerstof gaat nog duidelijker worden. Voorlopig wilt u misschien de volgende vragen beantwoorden:

1. Welke indruk wordt door de algemene trend toegeschreven aan de leeftijdsgroep waartoe de jongeren horen?

2. Wat ziet de bahá'í-gemeenschap in tegenstelling op het voorgaande bij deze groep?

3. Waarmee helpt het programma voor geestelijke bekrachtiging hen met het betrekken van de groeiende bewustwording van jeugdigen bij een verkenning van de werkelijkheid?

4. Hoe vergemakkelijken de vaardigheden die de jeugd met het programma verwerft, hen daarbij?

5. Waarom denkt u dat jonge mensen in de leeftijd van twaalf tot vijftien jaar zo'n bijzondere groep vormen?

6. Kunt u in het licht van het bovenstaande, met in gedachte een jeugdgroep die u kent, dan enkele karakteristieke noodzakelijkheden benoemen voor deze jongere generatie?

7. Wat motiveert u om juist dit specifieke veld van dienstbaarheid te betreden?

PARAGRAAF 2

Bahá'u'lláh zegt ons dat iemand op zijn vijftiende het begin van volwassenheid bereikt, dan worden wetten zoals die over het verplichte gebed en vasten bindend. Vanuit dit standpunt bekeken krijgen de jaren vlak voor deze leeftijd een bijzondere betekenis. Tijdens deze paar jaar vindt de overgang plaats van de kinderjaren naar de periode van jongere zijn. De plotselinge snelle veranderingen die met deze overgang gepaard gaan – lichamelijk, verstandelijk en emotioneel – zijn op verschillende manieren van invloed op het gedrag.

Als iemand twaalf wordt beginnen de tekenen van deze overgang zichtbaar te worden. Lichamelijk groeien veel jonge mensen in de daarop volgende drie tot vier jaar harder dan in alle andere levensstadia. Hun lengte en lichaamsgewicht nemen toe en er zijn hormonale veranderingen. Jongens krijgen een zware stem en meisjes beginnen de lichaamsbouw van een jonge vrouw te krijgen. Allebei gaan door de puberteit, en kunnen, lichamelijk gezien, kinderen krijgen.

De lichamelijke en emotionele veranderingen die iemand in deze periode meemaakt staan met elkaar in verband. Opwinding over het ontstaan van nieuwe vermogens en de drang om deze te gebruiken gaan gepaard met onbeholpenheid, gevoeligheid en onrustgevoelens. Door deze emoties kan tegenstrijdig gedrag ontstaan. Iemand kan verlegen lijken en toch soms heel vrijmoedig in de omgang zijn, aangeven dat hij met rust gelaten wil worden en evengoed blij zijn met aandacht, in sommige situaties ongelofelijk moedig zijn en nogal bang in andere. Ze houden zich steeds meer bezig met eigen talenten en vermogens, evenals met een toenemend bewustzijn van hun plek op de wereld, vooral in de context van relaties met leeftijdgenoten en volwassenen. Hoe anderen je zien en reageren op je ideeën, wordt belangrijk.

Daarbij worden in de paar jaar voor we de leeftijd van vijftien bereiken fundamentele concepten over het persoonlijke en gemeenschappelijke leven in onze geest vastgelegd. Ons analytisch vermogen wordt sterker en we zetten vraagtekens bij veel van wat ons geleerd is en we zien tegenstrijdigheden in de wereld om ons heen die eerder ongezien aan ons voorbij gingen. We zijn niet meer zondermeer bereid om de normen van volwassenen vanzelfsprekend te volgen. Men is in deze overgangperiode steeds op zoek naar antwoorden vaak filosofisch van aard, en er ontwikkelt zich snel een nieuwe vorm van bewustwording.

Als wij jonge mensen willen helpen om hun groeiende vermogens nuttig te gebruiken, moeten we ze absoluut niet behandelen op een manier die aan de ene kant hun kindertijd lijkt te verlengen, en aan de andere kant hen aanmoedigt een vorm van volwassenheid te imiteren die in veel opzichten oppervlakkig is – iets dat helaas in steeds meer samenlevingen vaste voet krijgt. ‘Abdu’l-Bahá geeft aan:

“Na een tijd komt hij in de jeugdperiode, waarin zijn vroegere omstandigheden en behoeften plaatsmaken voor nieuwe vereisten die passend zijn bij zijn gevorderde graad. Zijn waarnemingsvermogen wordt uitgebreider en diepgaander; zijn verstandelijke vermogens worden gewekt en geoefend; zijn krachten en prestaties worden niet langer begrensd door de beperkingen en de omgeving van de kindertijd.”²

Bespreek de onderstaande vragen in de groep om de verschillen tussen de kindertijd en de jeugdperiode beter te begrijpen:

1. Wat betekent het dat het waarnemingsvermogen uitgebreider en diepgaander wordt? Kunt u uw opmerkingen met een paar voorbeelden verhelderen?

2. Waarin verschillen de verstandelijke vermogens van de jeugd van die van een kind?

3. Welke beperkingen van de kinderjaren begrenzen niet langer de krachten van de jeugd?

PARAGRAAF 3

Ieder mens moet in de jaren voorafgaand aan de leeftijd van vijftien jaar een vorm van onderwijs en opvoeding krijgen waardoor de eigenschappen die eigen zijn aan de jeugdperiode tevoorschijn komen. De noodzaak van een dergelijke opvoeding wordt vooral duidelijk als we onderkennen dat veel denk- en gedragspatronen rond de vijftien jaar al vaste vorm hebben gekregen. Zoals ‘Abdu’l-Bahá uitlegt,

“Het is uitermate moeilijk iemand te onderrichten en zijn karakter te verfijnen, wanneer de puberteit eenmaal voorbij is. Zoals de ervaring heeft geleerd, baat het dan in het geheel niet meer, zelfs niet wanneer alles in het werk wordt gesteld, enige van zijn neigingen te veranderen. Vandaag gaat hij misschien wat vooruit, maar gaan er enkele dagen voorbij dan vergeet hij het en vervalt weer in zijn gebruikelijke toestand en doen en laten.”³

U kent de term ‘adolescentie’, die vaak wat losjes gebruikt wordt als we jonge mensen bedoelen van twaalf tot soms wel achttien jaar. Soms wordt de term ‘jonge adolescenten’ gebruikt om diegenen aan te duiden die wij meestal ‘jeugd of jongere’ noemen. Wij zijn hier niet al te precies in en gebruiken de termen ‘jeugd’, ‘adolescenten’ en ‘jonge adolescenten’ door elkaar. Bepaal, om na te denken over het belang van opvoeding tijdens de adolescentie, of de volgende uitspraken waar zijn:

- _____ Zelfs als een kind geen goede opvoeding heeft gehad, kan de juiste vorming tijdens de adolescentie helpen om ongewenste gedragspatronen die in het verleden zijn ontstaan te corrigeren.
- _____ Alleen mensen die in hun kinderjaren geestelijke en morele opvoeding hebben gehad, kunnen hun vermogens volledig ontwikkelen.
- _____ Zonder de juiste aandacht en zorg tijdens de adolescentie kan iemand makkelijk de verkeerde kant opgaan, zelfs al heeft hij of zij als kind morele en geestelijke opvoeding genoten.
- _____ Tijdens de adolescentie gaan mensen hun leven afstemmen op krachten die de samenleving vooruitbrengen, of zij laten zich meeslepen door krachten van maatschappelijk verval.

PARAGRAAF 4

Tijdens de adolescentie kan de toenemende bewustwording op twee verschillende kanten gericht worden: richting overgave aan de Wil van God en zelfopofferende dienstbaarheid aan de mensheid, of richting opsluiting in de gevangenis van het zelf en hartstocht. ‘Abdu’l-Bahá maakt duidelijk:

“De eigenheid van elk geschapen ding is gebaseerd op goddelijke wijsheid, want in de schepping van God bestaat er geen tekortkoming. De persoonlijkheid echter is niet blijvend. Het is een enigszins veranderlijke eigenschap van de mens die zich naar elke richting kan keren. Want als hij prijzenswaardige deugden verwerft, versterken deze de eigenheid van de mens en roepen zijn verborgen krachten op; maar als hij onvolkomenheden verwerft verliest hij de schoonheid en eenvoud van die eigenheid en de door God gegeven eigenschappen ervan zullen worden verstikt in de bedorven atmosfeer van zelfzucht.”⁴

Wij leven in een tijd waarin een agressieve materialistische cultuur ieder aspect van het leven binnendringt. De overdreven aandacht voor het eigen ik dat alom verweven is in deze cultuur, stelt ons voor talloze uitdagingen bij onze pogingen de jeugd te helpen om hun capaciteiten te ontwikkelen, want zelfs inspanningen die er oprecht op zijn gericht de vermogens van jonge mensen vrij te maken, hebben soms te lijden van de negatieve invloed van een wereldbeeld dat in de kern individualistisch is. Het is een ingewikkeld probleem. Door het huidige wereldsysteem verliezen grote aantallen mensen de geestkracht die nodig is om een zinvol leven te leiden; daarom is vertrouwen in eigen morele kracht een kwestie die aandacht moet krijgen. Het verduistert de hoogstaande roeping van de mens; daarom is het verwezenlijken van iemands nobele ambities een gegrond punt van aandacht. Massa’s mensen vergeten daardoor het leven van de ziel; daarom moet het ontdekken van ieders ware vermogen aandacht krijgen. Toch wordt de kwestie niet altijd verholpen door programma’s die het “eigen ik” benadrukken. Wat vaak gebeurt is, dat onder de naam van zelfverwezenlijking, ontdekking van het eigen ik en individualiteit, deze genoemde programma’s de mens romantiseren en het ego verharderen. Aan ons is de uitdaging om geestelijke kwetsbaarheid bij de jeugd te koesteren, opdat hun tere hart geroerd wordt door de aantrekking tot de Allergrootste Schoonheid en zich richt op het hoge ideaal van onzelfzuchtige dienstbaarheid aan de mensheid. Wij moeten met onze inspanningen om in de opvoedkundige behoeften van deze vormende fase in hun leven te voorzien, voorkomen dat het zich opdringende zelf zich doet gelden. Om de aard van deze uitdaging te onderzoeken wordt u in de komende paar paragrafen gevraagd na te denken over bepaalde passages uit de geschriften die over het ‘zelf’ gaan. Maar eerst vindt u het misschien nuttig

om in de groep de betekenis te bespreken van de zin “het zich opdringende zelf doet zich gelden”. Hoe kunnen we voorkomen dat dienstbaarheid het strijdperk wordt waarin het zelf de overhand krijgt?

PARAGRAAF 5

De eerste reeks aanhalingen hieronder hebben betrekking op aspecten van “individualiteit” die God welgevallig zijn en die moeten worden ontwikkeld:

“O Mijn dienaren! Kon gij begrijpen welke wonderen van Mijn vrijgevige milddadigheid Ik uw ziel wilde toevertrouwen, dan zoudt gij u waarlijk bevrijden van gehechtheid aan al het geschapene, en ware kennis omtrent uzelf verwerven - een kennis die gelijk is aan het begrijpen van Mijn eigen Wezen. Gij zoudt u onafhankelijk weten van alles buiten Mij, en met uw geestelijk en stoffelijk oog even duidelijk als de openbaring van Mijn stralende naam de zeeën van Mijn goedertierenheid en milddadigheid zich in u zien bewegen.”⁵

“Ver, ver zij het van Uw glorie wat de sterfelijke mens van U kan bevestigen of U kan toeschrijven, of de lof waarmede hij U kan verheerlijken! Welke plicht Gij Uw dienaren ook hebt opgedragen om Uw majesteit en glorie tot in de hoogste mate te prijzen, dan is dit slechts een teken van Uw genade jegens hen, opdat zij in staat mogen worden gesteld zich te verheffen tot de staat die verleend is aan hun innerlijk wezen, de staat van het zichzelf kennen.”⁶

“Het eerste Taráz en de eerste schittering die van de horizon van het Moederboek heeft gegloord, is dat de mens zichzelf behoort te kennen en behoort in te zien wat tot verhoging en verlaging, tot glorie of vernedering, tot rijkdom of armoede leidt.”⁷

“O Zoon van Geest! Ik schiep u rijk, waarom maakt gij u arm? Edel vormde Ik u, waarom vernedert gij u? Uit het wezen van kennis gaf Ik u aanzijn, waarom zoekt gij verlichting bij iemand anders dan Mij? Uit de klei der liefde kneedde Ik u, waarom houdt gij u met een ander bezig? Richt uw blik op uzelf, opdat gij Mij bestendig in u vindt, krachtig, machtig en bij-zich-bestaand.”⁸

Vul de volgende zinnen aan op basis van de bovenstaande aanhalingen:

- a. Als wij begrijpen welke wonderen van Zijn vrijgevige milddadigheid God onze ziel wilde toevertrouwen, dan zouden wij _____
_____, en _____
_____.
- b. Wij zouden ons _____, en
met ons geestelijk en stoffelijk oog _____
_____.

- c. Welke plicht ons ook is opgedragen om Gods majesteit en glorie tot in de hoogste mate te prijzen, is slechts een teken van Zijn genade jegens ons, opdat wij in staat mogen worden gesteld om _____
_____ .
- d. Wij behoren onszelf te kennen en in te zien wat leidt tot _____
en _____ , tot _____ of _____
_____ , tot _____ of _____ .
- e. We zijn _____ geschapen en _____ gevormd. Uit het wezen van _____ gaf God ons aanzijn en uit de klei der _____ kneedde Hij ons. Hij vraagt ons onze blik op onszelf te richten, opdat wij

_____ .

De bovenstaande aanhalingen gaan allemaal over ons ware zelf en hoe belangrijk het is de aard daarvan te begrijpen. Wij moeten natuurlijk wel beseffen dat de kennis van de edelmoedigheid van ons wezen niet moet leiden tot zelfverheerlijking, maar tot nederigheid voor God en Zijn dienaren. Bespreek in de groep hoe het kennen van ons ware zelf ons helpt bij onze strijd tegen het zelf.

PARAGRAAF 6

De tweede reeks aanhalingen bevat waarschuwingen voor de gevolgen van toegeven aan het zelf:

“Iedere onvolmaakte ziel is egocentrisch en denkt alleen aan zijn eigen welzijn.”⁹

“Maar als hij de geringste zweem van zelfzuchtige verlangens en eigenliefde vertoont, zullen zijn inspanningen tot niets leiden en zal hij uiteindelijk vernietigd en hopeloos achterblijven.”¹⁰

“In het bijzonder moet u verlossing wensen van zelfingenomenheid. Deze eigenschap, die hoogmoed is, is de ondergang geweest van vele belangrijke mensen in de wereld. Indien iemand in het bezit is van alle prijzenswaardige kwaliteiten en toch egoïstisch is, dan zullen al die deugden en goede eigenschappen worden uitgewist, en uiteindelijk worden omgezet in de ergste van alle gebreken.”¹¹

“Wanhoop, zowel hier als in de wereld hierna, is alles wat u zult winnen met zelfzucht; gruwel en ellende is alles wat u zult oogsten met fanatisme, met het geloven van de domme en de dwaze.”¹²

“In deze tijd geven alle volkeren van de wereld zich over aan eigenbelang en spannen zich tot het uiterste in om hun eigen materiële belangen te bevorderen. Zij aanbidden zichzelf en niet de goddelijke werkelijkheid, noch de wereld van de mens.”¹³

“Zoals u zelf schrijft, doen deze beproevingen niets anders dan de spiegel van het hart reinigen van het stof van het ego totdat de Zon van Waarheid zijn stralen erop kan werpen; want er is geen sluier zo belemmerend als het ego en hoe dun die sluier ook mag zijn, zij zal uiteindelijk iemand volkomen buitensluiten en hem van zijn deel van de eeuwige genade beroven.”¹⁴

“Zie hoe de zon op de hele schepping schijnt, maar alleen oppervlakken die zuiver en glanzend zijn kunnen zijn glorie en licht weerkaatsen. De verduisterde ziel heeft geen aandeel in de openbaring van de luisterrijke schittering van de werkelijkheid, en het vuil van het ego, dat niet in staat is dit licht te benutten, brengt niets voort.”¹⁵

“Hoe ontaard is de ziel die vreugde kan vinden in deze duisternis, bezig met zichzelf, de gevangene van zelfzucht en hartstocht, rondwentelend in het moeras van de materiële wereld!”¹⁶

‘Egocentrisch zijn’, ‘eigenliefde’, ‘zichzelf aanbidden’, ‘eigendunk’, ‘overgave aan eigenbelang’, en ‘het gevangen zijn in zelfzucht en hartstocht’ veroorzaken die sfeer die de door God gegeven eigenschappen van onze individualiteit verstikt. Beschrijf, in het licht van de bovenstaande passages, in een paar zinnen hoe het in beslag genomen worden door het zelf, iemands geestelijke groei en morele ontwikkeling stopt en de effectiviteit van dienstbaarheid vermindert.

PARAGRAAF 7

De derde reeks aanhalingen vormt een kleine greep uit de vele raadgevingen in de Geschriften over hoe we om moeten gaan met het zich opdringende zelf:

“In deze tijd zijn de bekrachtigingen van het Abhá-koninkrijk met hen die zichzelf verloochenen, hun eigen oordelen vergeten, hun bestaan als persoon aan de kant zetten en aan het welzijn van anderen denken. Al wie zichzelf verliest, vindt de wereld en zijn bewoners. Al wie zich met zichzelf bezighoudt, dwaalt rond in de woestijn van achteloosheid en spijt. De sleutel tot zelfbeheersing is het vergeten van jezelf. De weg naar het hof van het leven gaat langs het pad van zelfverloochening.”¹⁷

“Hij heeft ons begiftigd met een vermogen om tot de werkelijkheid van de dingen door te dringen, maar we moeten onszelf verloochenen, we moeten een zuivere geest en zuivere bedoelingen hebben en terwijl we in de mensenwereld zijn er met hart en ziel naar streven om eeuwigdurende heerlijkheid te verwerven.”¹⁸

“Daarom moeten de sluiers van het duivelse ego door het vuur van de liefde verbrand worden, opdat de geest gezuiverd en gereinigd de rang van de Heer der Werelden mag erkennen.”¹⁹

“Laat alle ik-gedachten varen en beijver u alleen om gehoorzaam en onderworpen te zijn aan de wil van God. Slechts op deze wijze kunnen wij burgers worden van het Koninkrijk Gods en eeuwig leven verkrijgen.”²⁰

“Doe uw uiterste best het ego moe te worden en bind u aan dat Stralende Gelaat; en als u eenmaal zulke hoogten van dienstbaarheid hebt bereikt, zult u alle geschapen dingen aantreffen, verzameld in uw schaduw. Dit is grenzeloze genade, dit is de hoogste soevereiniteit, dit is het leven dat niet sterft. Al het andere dan dit is uiteindelijk slechts verdoemenis en groot verlies.”²¹

“Daarom, o vriend, geef uzelf op, opdat gij de Weergalozen moogt vinden; keer u af van deze sterfelijke aarde opdat gij een tehuis moogt vinden in het nest van de hemel. Word als niets indien gij het vuur van het bestaan wilt ontsteken en het pad der liefde waardig wilt zijn.”²²

“Laat ons alle gedachten aan onszelf opzij zetten; laat ons onze ogen sluiten voor alles wat op aarde is, laat ons geen gewag maken van ons leed, noch ons beklagen over onze tekortkomingen. Laten wij veeleer ons eigen ik vergeten, en terwijl we de wijn van hemelse genade drinken, onze vreugde uitroepen en ons verliezen in de schoonheid van de Alglorierijke.”²³

“O mensen der wereld! Volg niet de ingevingen van het ik, want dit roept voortdurend op tot verdorvenheid en begeerte; volg liever Hem Die de Bezitter van al het geschapene is, Die u gebiedt vroomheid te tonen en van de vreze Gods blijk te geven.”²⁴

De houding die in de bovenstaande passages wordt aangeraden, staat sterk in contrast met de verafgoding van het zelf en de obsessie met zelfvoldoening die zo kenmerkend is voor veel hedendaagse samenlevingen. Geef enkele soorten houding aan in deze passages die wij ten aanzien van het zelf moeten ontwikkelen. We geven twee voorbeelden om u op weg te helpen.

- Wij moeten leren ons zelf te verloochenen, onze eigen opvattingen te vergeten, onze persoonlijkheid aan de kant te schuiven en aan het welzijn van anderen te denken.

- Wij moeten leren om zelfopofferend te zijn.

- Wij moeten leren

- Wij moeten leren

- Wij moeten leren

- Wij moeten leren

- Wij moeten leren

- Wij moeten leren

Bespreek in je groep hoe de houding die u hebt aangegeven bijdraagt aan de ontwikkeling van een nobel wezen en kracht verleent aan daden van dienstbaarheid.

PARAGRAAF 8

Ten slotte herinneren de volgende woorden van ‘Abdu’l-Bahá ons aan het wederkerig verband tussen zelfopoffering en het vermogen om bij te dragen aan het transformeren van de samenleving:

“De meeste mensen zijn met zichzelf en met wereldse verlangens bezig, zijn gedompeld in de oceaan van het ondermaanse en zijn gevangenen van de wereld van de natuur, behalve die zielen die bevrijd zijn van de ketenen en boeien van de materiële wereld en als snel vliegende vogels omhoog wieden in dit onbegrensde koninkrijk. Zij zijn bewust en waakzaam, zij schuwen de duisternis van het aardse, hun grootste wens is erop gericht de strijd om het bestaan onder de mensen uit te bannen, het geestelijk leven en de liefde van het Koninkrijk in den hoge te laten stralen, uiterste vriendelijkheid tussen volkeren te beoefenen, een innige en nauwe band tussen de religies te verwezenlijken en het ideaal van zelfopoffering te beoefenen. Dan zal de wereld van de mens veranderen in het Koninkrijk van God.”²⁵

“O leger van God! In deze tijd dwaalt elk volk op deze wereld in zijn eigen woestijn, beweegt zich van hier naar daar volgens de ingevingen van zijn waanideeën en opwellingen en jaagt de eigen bepaalde bevolging na. In al die

krioelende massa's van de aarde is alleen deze gemeenschap van de Grootste Naam vrij en verschoond van menselijke listen en streeft geen zelfzuchtig doel na. Als enige onder hen is dit volk te voorschijn getreden met doelen die vrij zijn van egoïsme, volgt het de leringen van God, zich vol enthousiasme inspannend en strevend naar een enkel doel: dit lage stof veranderen in hemelse hoogten, van deze wereld een spiegel voor het Koninkrijk maken, deze wereld in een andere wereld veranderen en de hele mensheid er toe brengen de wegen van rechtvaardigheid en een nieuwe manier van leven te kiezen.”²⁶

“O gij, geliefden van God! In deze, de Bahá'í-beschikking, is Gods Zaak zuiver geestelijk. Zijn Zaak behoort niet tot de materiële wereld. Zij is er niet voor strijd of oorlog, noch voor schadelijke of schandelijke daden, zij is er niet om te ruziën met andere religies, noch voor botsingen met andere naties. Haar enige leger is de liefde van God, haar enige vreugde de heldere wijn van Zijn kennis, haar enige gevecht het vertolken van de Waarheid, haar enige kruistocht is tegen het hardnekkige ego, de kwade ingevingen van het menselijk hart. Haar overwinning bestaat uit het zich overgeven en vrucht dragen, en onzelfzuchtigheid is haar onsterfelijke glorie.”²⁷

In de bovenstaande passages worden enkele onderscheidende eigenschappen beschreven van hen die volgens 'Abdu'l-Bahá tot het 'leger van God' behoren, die hij 'de geliefden van God' noemt, zij die 'bevrijd zijn van de ketenen en boeien van de stoffelijke wereld'. Overdenk deze kenmerken bij het aanvullen van de onderstaande zinnen.

- a. Het merendeel van de mensen houdt zich bezig met _____
_____, is gedompeld in _____
_____, en is gevangen in _____
_____.
- b. Die zielen die bevrijd zijn van de ketenen en boeien van de materiële wereld en als snel vliegende vogels omhoog wieken in dit onbegrensde rijk zijn _____ en _____; zij schuwen _____
_____, hun hoogste wens is erop gericht _____
_____, _____
_____, _____ te beoefenen, _____
_____, te verwezelijken en _____
_____ te beoefenen.
- c. Elk volk _____ op deze wereld _____
_____, beweegt zich _____
_____ en jaagt _____
_____ na.

- d. In al die krioelende massa's van de aarde _____
 _____ vrij en verschoond van menselijke listen,
 en streeft zij geen _____ na . Dit volk is
 als enige onder hen allen te voorschijn getreden met _____
 _____ , volgt de _____
 _____ , _____ enthousiasme
 _____ : dit
 _____ veranderen in _____ ,
 deze wereld een _____ ,
 en de hele mensheid _____
 _____ .
- e. De Zaak van God is _____ geestelijk. Zij behoort niet tot de
 _____ . Haar enige leger is _____
 _____ , haar enige vreugde _____
 _____ , haar enige gevecht _____
 _____ ; haar enige kruistocht is _____
 _____ , _____
 _____ . Haar overwinning _____
 _____ , en _____
 _____ en _____ .

PARAGRAAF 9

Misschien wilt u de volgende passages uit de door Bahá'u'lláh geopenbaarde gebeden uit het hoofd leren:

“Beziel hen dan, o mijn Heer, met een gevoel van hun eigen machteloosheid jegens Hem Die de Manifestatie is van U, en leer hen de armoede van hun eigen aard te erkennen bij het aanzien van de veelvuldige tekenen van Uw onafhankelijkheid en rijkdommen, opdat zij zich rond Uw Zaak zullen verzamelen, zich aan de zoom van Uw genade vastklemmen en zich vasthouden aan het koord van het welbehagen van Uw wil.”²⁸

“Bevrijd dan Uw dienaren, o mijn Heer, van het kleed van zelfzucht en begeerte, of geef dat de ogen van Uw volk zich naar zulke hoogten mogen opheffen dat zij in hun verlangens niets anders zullen waarnemen dan het bewegen van de zachte bries van Uw eeuwige heerlijkheid en in zichzelf niets anders zullen herkennen dan de openbaring van Uw eigen barmhartige Wezen, opdat de aarde en al wat erop is gezuiverd mag worden van alles wat U vreemd is, of iets dat iets anders dan Uw Zelf manifesteert.”²⁹

PARAGRAAF 10

Omdat uw interesse in het vooruithelpen van de jeugd vooruit te helpen groeit, zult u vertrouwd raken met de vele theorieën waarmee men adolescentie probeert te beschrijven. Een van de woorden die u herhaaldelijk zult tegenkomen is ‘crisis’, gerelateerd aan identiteit, emotie, relatie met ouders, interactie met gezag, enzovoort. U moet deze theorieën kritisch bekijken, anders gaat u een crisissituatie als een noodzakelijke toestand bij alle jeugdigen zien. Is het essentieel dat het leven van iedere adolescent vooral wordt getypeerd door allerlei onrust? Hebben jeugdigen in alle tijden beroering en verwarring ervaren, en ervaren zij zulke crises tegenwoordig in alle culturen en samenlevingen?

Bij het beantwoorden van deze vragen, moet u zich realiseren dat de meest gangbare onderzoeken over jonge mensen worden uitgevoerd binnen kaders waarin overdreven nadruk wordt gelegd op het zelf, op bevrediging, op biologische veranderingen, op seksuele bewustwording en op materiële successen: carrière, inkomen, en maatschappelijke status. Ze benadrukken sterk klasse, ras en geslacht, en gaan voorbij aan de door God gegeven eigenschappen die onlosmakelijk verbonden zijn aan de menselijke ziel. U zult zeker enkele inzichten opdoen uit deze studies die u helpen de kenmerken van deze leeftijdsgroep te begrijpen. Maar het is te betwijfelen of inzet die door deze studies wordt geïnspireerd meer doet dan jonge mensen te laten aanpassen aan de normen van een materialistische samenleving, een samenleving die, zoals we weten, ertoe neigt om geestelijke fijngevoeligheid te vernietigen. In tegendeel, vraagt uw idee over jeugd niet juist om het ontwikkelen van de geestelijke identiteit van mensen die “een immer voorschrijdende beschaving zullen uitdragen” en “bouwers aan eenheid” en “kampioenen van gerechtigheid” gaan worden.

Wat hierbij belangrijk is om te onthouden, is dat hoe jonge mensen door anderen gezien worden een enorm effect op hen heeft. Zo draagt het sombere beeld van adolescentie, zo wijd verbreid in de maatschappij, bij, aan mogelijkheden om ongewenste gedragspatronen te laten zien. Neem bijvoorbeeld de bewering die aan Sigmund Freud wordt toegeschreven, dat adolescentie een tijdelijke geestesziekte is, of Anna Freuds idee dat normaal gedrag tijdens de adolescentie op zichzelf abnormaal is. Werken dergelijke uitspraken niet als sluiers die mensen het zicht benemen op het echte vermogen van de jeugd? Welk bewijs hadden deze wetenschappers voor zulke stellige conclusies? Er zijn natuurlijk wel opvoedkundigen die in positievere bewoordingen over de adolescentie hebben geschreven, maar hun ideeën overschreeuwen het maatschappelijke discours hierover niet. De beelden die in de geest van zowel ouders als leraren standhouden zijn die van opstandigheid, onredelijkheid en lichtzinnigheid. Hoe kan een samenleving waar deze opvattingen gemeengoed zijn, kan men zich afvragen, de pubers helpen om te worden als de jongeren die in het eerste hoofdstuk van dit boek worden beschreven?

PARAGRAAF 11

In de context van wat hiervoor besproken is stellen we voor om de volgende houding aan te nemen: telkens als een groep jeugdigen ongewenst gedrag vertoont, – dat verder gaat dan wat logischerwijs een vervolg is in de opeenvolgende fasen van crisis en overwinning die het normale groeiproces kenmerken – moet de oorzaak ervan gezocht worden in het sociale milieu, misschien in de duidelijke tegenstrijdigheid die jonge, ontwakende geesten ontdekken in het leven van volwassenen die ze tot dan toe zonder enig voorbehoud hebben vertrouwd, of in het onvermogen van volwassenen om de redelijkheid in te zien van iemand die de gewoontes van de kindertijd achter zich probeert te laten.

Deze houding betekent uiteraard niet dat in het gedrag van adolescenten alle onstuimigheid of opstandigheid afwezig is. Wat er wordt aangereikt is dat het sociale milieu, vooral het gedrag van volwassenen, grotendeels verantwoordelijk is voor veel ongewenste kenmerken die tegenwoordig met deze leeftijd geassocieerd worden. Om de implicaties van onze bewering te onderzoeken kunt u in uw groep de rechtmatigheid van de volgende stellingen bespreken en andere bedenken die deze ideeën nog verder uitbreiden:

- Jeugdigen komen in opstand tegen volwassenen die hen vragen om zich aan normen te houden die zij zelf niet volgen.
- Jeugdigen lijken opstandig wanneer er op prekerige toon advies wordt gegeven.
- Ze worden lichtzinnig als de wereld hen slechts oppervlakkige dingen biedt, die de ontwikkeling van hun intellectuele vermogens belemmeren.
- Ze doen geringschattend over discipline wanneer volwassenen hen strenge regels opleggen, vooral als zij als kind onbepaalde vrijheid genoten.
- Ze lijken impulsief wanneer volwassenen in hun omgeving niet weten hoe ze hen kunnen helpen om goed over de gevolgen van hun beslissingen na te denken.
- Ze ontwikkelen hoogmoed als hen zelfoverschatting wordt aangeleerd in plaats van de samenleving onbaatzuchtig van dienst te zijn.
- Ze worden genotzuchtig als constante propaganda hen verleidt om aan hun materiele wensen te voldoen.

PARAGRAAF 12

Het Universele Huis van Gerechtigheid sprak van de “laksheid en verdorvenheid van een toegeeflijke samenleving” en de noodzaak dat jongeren zich wapenen tegen de invloed daarvan:

“...de Zaak van God zal er enorm bij gebaat zijn indien wordt waargenomen dat bahá'ís, en in het bijzonder bahá'í-jongeren, zich afzetten tegen de

laksheid en verdorvenheid van een toegeeflijke samenleving en dat de verheven gedragsnormen die zij nastreven stevig geworteld zijn in geestelijke principes, waardoor zij zelfvertrouwen, zelfrespect en waar geluk verkrijgen. Aan de andere kant kan de Zaak alleen maar de grootste schade worden toegebracht als haar volgelingen eenvoudigweg worden meegesleurd in de huidige tijdsgeest.”³⁰

De Behoeder biedt ons in de volgende passage diepgaand inzicht in de aard van een dergelijke samenleving en de invloed daarvan op ons allen:

“Inderdaad, de belangrijkste oorzaak van het kwaad dat nu in de samenleving om zich heen grijpt is het gebrek aan spiritualiteit. De materialistische beschaving van onze tijd heeft zozeer beslag gelegd op de energie en interesses van de mensheid dat de mensen over het algemeen niet langer de noodzaak voelen om zich boven de krachten en omstandigheden van hun dagelijkse materiële bestaan te verheffen. Er is onvoldoende behoefte aan zaken die wij geestelijk zullen noemen om ze zo te onderscheiden van de behoeften en vereisten voor ons lichamelijk bestaan.”³¹

De Behoeder wijst op een aantal tekenen van moreel verval bij het beschrijven van de vernietigende krachten die nu in de samenleving werkzaam zijn. De omstandigheden die hij in zijn berichten naar voren haalt zijn onder meer de onverantwoordelijke houding ten opzichte van het huwelijk en de daaruit voortvloeiende toename van het aantal echtscheidingen, de verzwakking van de saamhorigheid binnen het gezin en het steeds afnemende ouderlijk toezicht, het koortsachtig najagen van aardse ijdelheden, rijkdommen en vertier, het vervallen in overdreven luxe, de ontaarding van kunst en muziek, de achteruitgang van het niveau van literatuur en van de pers, evenals rassenhaat en arrogante vaderlandsliefde. Hoewel niemand immuun is voor de invloed van dit kwaad, beïnvloedt het de jeugd op een specifieke manier. Denk bijvoorbeeld aan enkele gevolgen van echtscheiding. Jonge kinderen voelen zich ongetwijfeld diep bedroefd wanneer hun ouders gaan scheiden, en verlangen naar de veiligheid en geborgenheid van een gemeenschappelijk thuis. Maar juist jongeren voelen zich overweldigd door emoties zoals schuld, woede, schaamte en vernedering wanneer het huwelijk van hun ouders verbroken wordt. Hoewel zij hun ouders verantwoordelijk houden, kunnen ze het niet helpen dat ze zichzelf de schuld geven van het gezinsleed. Het zaad van twijfel over huwelijk en gezin wordt in hun geest geplant, en hun pessimisme wordt bevestigd doordat echtscheiding in de samenleving om hen heen zo gangbaar wordt.

1. Het kan nuttig zijn om eens na te denken over hoe sommige van de hierboven geschetste maatschappelijke omstandigheden van invloed zijn op het beeld dat pubers van de werkelijkheid hebben, op hun zelfbeeld, op hun kijk op het leven, op hun gevoelens en emoties, op het vermogen goed en kwaad te onderscheiden, op hun gedrag naar anderen en op hun vertrouwen in maatschappelijke instellingen. Deze verscheidene genoemde omstandigheden staan hieronder en er is ruimte opengelaten om uw ideeën op te schrijven.

a. Laksheid en verdorvenheid van de toegeeflijke maatschappij:

- b. De verzwakking van de saamhorigheid binnen het gezin en het steeds verslappende ouderlijk toezicht:

- c. Het koortsachtig najagen van aardse ijdelheden, rijkdommen en vertier; het vervallen in luxe verwennerij:

- d. De ontaarding van kunst en muziek en de achteruitgang van het niveau van literatuur en van de media:

- e. Rassenhaat en arrogante vaderlandsliefde:

2. Welke gevoelens roept het bij u op als u bedenkt hoe de steeds slechter wordende maatschappelijke omstandigheden het leven van jeugdigen aantast? Hoe sterkt dit besef uw inzet om ze te helpen de vermogens die inherent zijn aan hun ware aard te ontwikkelen?

PARAGRAAF 13

Aandacht vestigen op de tekenen van een uiteenvallende wereld betekent niet het ontkennen van de opbouwende krachten die ook werkzaam zijn in de huidige samenleving. Wat er moet gebeuren is de jeugd een omgeving bieden waarin hun geestelijke vermogens gevoed kunnen worden, en er zo voor te zorgen dat zij door de juiste maatschappelijke krachten worden beïnvloed. Pogingen om hen volledig af te scherm van de schadelijke elementen in de maatschappij zijn natuurlijk zinloos. In plaats daarvan moeten zij geholpen worden om te kunnen beoordelen en te analyseren hoe hun omgeving hun gedachten en gevoelens beïnvloedt. In dit verband moet speciaal aandacht worden besteed aan het onderwerp propaganda, want in de meeste samenlevingen worden de waarden, de houding en opvattingen van de jeugd, steeds meer gevormd door propaganda. Een kijkje op enkele kenmerken van reclame zal dit punt voldoende illustreren.

De materialistische krachten achter propaganda verdraaien de werkelijkheid. De beelden die ons in advertenties worden gepresenteerd, bijvoorbeeld van een volmaakt maar onbereikbaar uiterlijk, spelen in op de emoties van pubers in een periode van groeiend zelfbewustzijn. De ene na de andere reclameboodschap verbeeldt het aantrekken van mannen als belangrijkste bezigheid van jonge vrouwen. Bovendien wordt de teneur om mannelijkheid alleen maar te definiëren als fysieke kracht te ver doorgevoerd, vaak zelfs tot het grenst aan het vergoelijken van gewelddadig gedrag, het nemen van risico's en het aanmoedigen tot seksuele avonturen en veroveringen. Alles wat gezien wordt als zwakheid wordt harteloos afgewezen, en agressief gedrag wordt systematisch gepropageerd. Interessant is dat een bepaald soort stoerheid als aantrekkelijk wordt neergezet, met als doel meisjes ertoe te brengen dit over te nemen.

Het lijkt geen twijfel dat de meeste reclame die rechtstreeks op jonge mensen is gericht tot doel heeft een mondiale cultuur te scheppen waar zij maar al te graag bij zouden willen horen. Binnen deze cultuur zouden ze een gezamenlijke taal spreken, zich op dezelfde manier gedragen en bovendien een onuitputtelijk assortiment producten consumeren. En wat nog belangrijker is, is dat zij worden ingeleid in een uitgebreid waardensysteem dat hun consumptiepatroon voor de rest van hun leven bepaalt. Het is opmerkelijk dat de term ' tiener' een paar decennia geleden is bedacht om te kunnen profiteren van dit veelbelovende marktsegment in de samenleving.

Om ontwakende verlangens volledig uit te buiten, zet de cultuur die de reclame uitdraagt seksualiteit centraal in het leven van een jongere. Producten als frisdrank die niets met seksualiteit te maken hebben worden ingezet om in de gedachten van jongeren illusies over romantische relaties op te roepen. Gevoel van persoonlijke tekortkomingen en de angst om

afgewezen te worden vanwege lichaamsgeur, een onzuivere huid of niet-modieuze kleding, wordt gevoed om cosmetische producten en nieuwe mode te introduceren die beloven dat je seksuele aantrekkelijk wordt en je niet meer hoeft te schamen. Zelfs auto's worden omschreven als 'hot', 'mooi', 'lekker om in te rijden' – allemaal met seksuele bijbetekenissen. Nu de morele normen de afgelopen aantallen decennia zijn vervaagd, is de moreel-bezwaarlijke inhoud van reclame steeds explicieter geworden. Het lijkt erop dat bepaalde aspecten van consumentisme geleidelijk aan zelf een soort van seksuele activiteit worden.

De rol die merknamen spelen binnen de zich uitbreidende mondiale ' tienermarkt ' moet apart vermeld worden. Onderzoek waarbij gekeken wordt naar hoe er geprofiteerd kan worden van het potentieel van dit marktsegment wijzen er ongegeneerd op dat de verering van merknamen een krachtig element van consumentisme is. Kennelijk bieden merken een houvast in de onzekere wereld van adolescentie. Daar komt nog bij dat merken vaak worden gezien als een paspoort voor de mondiale jeugdcultuur die door advertenties zo aantrekkelijk wordt voorgesteld. In de cultuur die met deze marketingtechnieken wordt gestimuleerd is uiteraard geen oog voor de toenemende armoede in steeds meer landen; ze toont de beelden van de overvloed die een minderheid van de wereldbevolking geniet, om jonge mensen van alle achtergronden ervan te overtuigen dat consumptieartikelen een bron van onbegrensde vreugde vormen.

In onderzoeken van de ' tienermarkt ' worden jonge mensen ingedeeld in categorieën die verband houden met kenmerken die hen vatbaar maken voor het consumeren van specifieke soorten producten – categorieën waarmee reclame nog effectiever op hen gericht wordt. In een bepaald onderzoek worden ze bijvoorbeeld in zes groepen ingedeeld: de 'initiatieflozen', die denken dat hun lot al vastligt en die het met minimale inspanning proberen te redden; de 'ontspan-door-spanning groep, de plezierzoekers, die zonder oog voor maatschappij en politiek bereid zijn mee te doen met het aanbidden van merknamen; de 'actievelingen', die weliswaar lijken op de vorige groep, maar daarbij gedreven zijn en hard kunnen werken, en die goederen en diensten zien als middel om vooruit te komen en voorlopers te blijven; 'de stille presteerders', aangepasten die politieke en sociale rebellie vermijden en nauw verbonden blijven met hun familie, en bewuste kopers zijn, met aandacht voor de kwaliteit en de voordelen van een product; de 'handhavers', ook aangepast, maar niet wetenschappelijk georiënteerd en met hun hoofd vol van sportuitslagen en namen van sportteams en spelers, waardoor er nog maar weinig ruimte is voor politieke en economische kwesties; en ten slotte de 'wereldverbeteraars', die een positieve verandering in de wereld teweeg willen brengen; zij zijn belangrijk voor de marketingdeskundigen omdat ze hen de kans bieden om maatschappelijke kwesties om te zetten in handelswaar.

Het lijkt wel of alles vatbaar is voor de merkenindustrie en het consumentisme. Vooral in de snel veranderende wereld van de 'social media' wordt ieder aspect van iemands leven gebruiksartikel. Platformen, schijnbaar in het leven geroepen om de wereld te verbeteren door middel van 'samen delen', 'vriendschap' en 'netwerken' hebben in feite gediend als kanalen voor een verwarrende verscheidenheid aan advertenties, hun bereik uitbreidend en hun indringendheid vergrotend. Toch is de korte hierboven gepresenteerde analyse, hoe verontrustend die ook is, niet bedoeld om reclame op zich af te keuren. Het doel is het vergroten van het kritisch vermogen ten aanzien van allerlei soorten propaganda, commercieel, politiek, etnisch en cultureel, zodat u jeugdigen kunt helpen inzien hoe hun denken en gedrag erdoor wordt beïnvloed. Aan de hand van de volgende drie oefeningen kunt u wellicht verder nadenken over deze ingewikkelde materie:

1. Bij reclame worden taal en beeldspraak gebruikt om gewone producten tot bronnen van sensatie te maken. Er worden symbolen gebruikt om voorwerpen en

gebeurtenissen een veel groter belang toe te kennen dan ze verdienen. Een drankje kan bijvoorbeeld niet simpelweg worden beschreven als wat het is - iets dat de dorst lest; het wordt neergezet als iets dat vreugde en vervulling geeft. De symbolen die de mode-industrie gebruikt romantiseren kleding en cosmetica. Chocoladerepen worden verkocht met symbolen van jeugdige uitbundigheid. Alcohol verkoopt beter met symbolen van avontuur en sportiviteit. Weet u een paar specifieke reclames, of zinnen en beeldspraak die gebruikt worden om een product te maken tot iets wat het onmogelijk kan zijn?

2. De illusie van geluk die door het kopen van welk product dan ook in het leven wordt geroepen moet wel van korte duur zijn, anders waren we blijvend tevreden met wat we hadden. Reclame moet daarom steeds weer nieuwe verlangens opwekken en ervoor zorgen dat we nooit helemaal gelukkig en tevreden zijn. Hoe doen ze dat?

3. Wij hebben opgemerkt dat zelfs maatschappelijke kwesties soms tot koopwaar worden gemaakt. Kun je daar een paar voorbeelden van geven?

4. In de huidige wereld van de media worden hooggestemde aspiraties helaas misbruikt voor reclamedoeleinden. Woorden en zinnen die hoogstaande gevoelens bij ons oproepen worden gebruikt om producten aan te prijzen, en verschillende facetten van het geestelijk erfgoed van de mensheid worden behandeld als handelsartikel dat gekocht kan worden. Kunt u enkele voorbeelden geven?

5. Denk aan het platform van de ‘social media’ waar de jongelui in uw omgeving zich mee bezighouden. In hoeverre beïnvloedt hun deelname daaraan de vriendschappen die zij hebben, hun kijk op zichzelf, en hun hoop en ambitie? Overweeg, in dit licht gezien, de volgende stelling: door hun deelname aan ‘social media’ kunnen jongeren onbewust komen tot het zichzelf beschouwen en daarna zich presenteren als producten.

PARAGRAAF 14

Een waarschuwing is hier op zijn plaats. Hoe schadelijk de invloed van de hedendaagse maatschappij op de jeugd ook is, men moet er bij zijn eigen inspanningen niet teveel nadruk op leggen. Het is al te gemakkelijk om in de gewoonte te vervallen jeugdigen te behandelen als gevoelige wezens die voortdurend tegen het kwaad van hun omgeving beschermd moeten worden. Zo'n benadering zal nooit tot geestelijke bekrachtiging leiden. Wat centraal moet staan bij uw inspanningen is het verwezenlijken van hun vermogen om op te treden als vastberaden voorvechters van maatschappelijke transformatie en om bij te dragen aan het verbeteren van de samenleving. Zelfs in de huidige verwarde wereld zijn er in elke cultuur talloze voorbeelden van pubers die de barre omstandigheden van hun leefomgeving achter zich laten en consequent eigenschappen vertonen als enthousiasme voor dienstbaarheid, gretigheid om te leren, een scherp rechtvaardigheidsgevoel en een sterke neiging tot onbaatzuchtigheid.

Verskillende opvoedkundigen wijzen op een paar aangeboren intellectuele en geestelijke krachten die tijdens de overgang naar adolescentie naar buiten treden. Enkelen onderstrepen interesse die jeugdigen vertonen voor theoretische problemen. De ene benadrukt de rol die zij kunnen spelen bij maatschappelijke verandering, en noemde elke generatie jonge adolescenten “een onmisbare vernieuwer in het proces van evolutie”, die “zijn trouw en energie kan schenken aan zowel het behoud van wat als waarachtig aanvoelt, als aan de revolutionaire verbetering van dat wat zijn vernieuwende waarde verloren heeft.” Een andere denker vergelijkt adolescenten met “organische ontvangers, volledig gevormd maar nog in de groei”, die in staat zijn met heel hun “wezen” te ontvangen. Hij vestigt de aandacht op hun vermogen tot transformatie en stelt dat het onderwijs gebruik moet maken van de verschillende manieren van perceptie en van de intensiteit die jongeren in elke ervaring kunnen leggen, waarbij hij opmerkt dat een dergelijke intensiteit, “samen met de integriteit van het zijn”, van de menselijke samenleving “een levend, bloeiend, werkelijk liefhebbend, vreugdevol vol en uitbundig organisme kan maken, in plaats van een koud, mechanisch, leeg theoretisch concept.” “Dat is de magie van de transformatie,” zijn zijn woorden, “en dat is het potentieel van de adolescentie.”

Deze paar verwijzingen geven, samen met de analyse in de laatste paar paragrafen aan, hoe zorgvuldig men moet zijn bij het beschrijven van een begrip als vroege adolescentie. U zult de komende jaren ongetwijfeld verschillende visies over dit onderwerp kritisch gaan bestuderen, maar dan zal uw eigen inzicht van het belang van deze cruciale periode in een mensenleven grotendeels gevormd zijn door passages uit de geschriften zoals die in dit

hoofdstuk en het vorige zijn aangehaald. En ongetwijfeld zal uw overtuiging bevestigd worden door eigen ervaring met het werken met jeugdigen.

PARAGRAAF 15

De serie publicaties die het Ruhi-instituut heeft ontwikkeld ter bestudering door de jeugdigen, lijkt, net als de boeken van de hoofdreeks, bedrieglijk eenvoudig, vooral op het eerste gezicht. De eenvoud zit voornamelijk in het taalgebruik en in de bijbehorende oefeningen. De begrippen die behandeld worden zijn echter complex en diepgaand. Het gedachtegoed dat in alle boeken besloten ligt zal – bepaald niet kinderachtig – de jeugd die ze gaat bestuderen uitdagen om diep over zaken na te denken. Om u te helpen hun vermogen om dit te doen te begrijpen, leggen we u in deze paragraaf en de volgende twee een paar ideeën voor zoals verwoord door enkele jeugdigen zelf, die allemaal op de een of andere manier getroffen zijn door geweld. Er worden in de media zo vaak beelden vertoond van gewelddadig gedrag van dergelijke jonge mensen dat het ons passend lijkt eens te luisteren naar hun niet eerder vertelde verhalen van verlies en hoop.

Het eerste verslag wordt gedaan door een jongen van dertien jaar – we noemen hem Peter, om zijn ware identiteit te beschermen – die vanaf zijn achtste jaar de gevolgen van geweld en oorlog had meegemaakt. Toen hij dertien was ging hij zich op scholen en bij jeugdorganisaties inzetten voor vrede, en aanvaardde de gevolgen daarvan, zoals belachelijk gemaakt worden door enkele leeftijdgenoten:

Niets kon me wat schelen. Mijn familie vond het belangrijk om ons te bekommeren om de gemeenschap en alles te doen wat we konden om te helpen. Ook al was ik nog maar dertien, ik zag in dat onze grootste problemen het geweld en de oorlog waren. Vrede was harder nodig dan wat dan ook. Natuurlijk is het voor een kind moeilijk om te proberen vrede te stichten, maar als je niets probeert gebeurt er zeker niets...

In mijn land worden er al jaren zoveel leugens verteld, dat de mensen niet meer weten wie of wat ze moeten geloven. Zij kunnen de kranten, radio en televisie, politici, de gewapende troepen niet altijd vertrouwen, maar als zij kinderen horen praten over het geweld en hoe dat ons aangrijpt en dat we graag vrede willen, weten ze toch érgens wel dat ze de waarheid horen...

Er zijn mensen die beweren dat ze voor de armen vechten, maar de armen hebben nog het meest geleden onder de oorlog. Ik denk dat sommige mensen ook vechten uit wraak, of om de macht, of omdat ze denken dat ze niet anders meer kunnen. Er zijn jongeren die zich aansluiten bij gewapende groepen omdat hun familie arm is en zij geen andere uitweg zien.

Peter en zijn familie moesten, onder dreiging van een aanhoudende burgeroorlog, weg uit hun huis. Zijn vader reisde heen en weer tussen zijn kantoor en de stad waar ze zijn gaan wonen, maar de betrekkelijke rust was niet blijvend. Zijn vader werd uiteindelijk vermoord, omdat hij het vredesproces actief steunde:

Ik dacht dat ik begreep wat oorlog was omdat ik er middenin zat. 's Nachts werd er op straat gevochten. Ik werd 's nachts vaak wakker van geweerschoten. Als ik 's morgens naar school ging zag ik de bewijzen: bloed op de trottoirs, gebouwen vol kogelgaten. En ik heb de slachtoffers in het mortuarium gezien, niet ver van mijn vaders kantoor.

Ik heb hier gemakkelijk over gepraat, alsof ik wist wat oorlog betekende, maar toen mijn vader werd vermoord was ik gebroken, niet alleen van verdriet, maar omdat ik toen 'oorlog' begreep. Ik wist hoe het voelde om te willen vechten. Ik realiseerde me dat je, hoe graag je ook vrede wilt, een stap richting geweld zet als de oorlog je persoonlijk raakt. Dit is een valkuil waar zoveel mensen in mijn land gevallen zijn...

Daarna was niets meer hetzelfde. Het huis voelde aan als een dode, lege huls. De straten die me zo vertrouwd waren zagen er allemaal vreemd uit. Niets en nergens voelde het veilig. Ik vond dat al mijn werk voor vrede niets waard was geweest, want mijn vader werd er niet mee gered. Het afschuwelijke geweld dat onze stad had overspoeld heeft uiteindelijk ons gezin in het hart getroffen, en ik kon het niet tegenhouden. Ik gaf mezelf de schuld. Ik vroeg me af: "Wat heb ik gedaan dat mijn vader op zo 'n gewelddadige manier moest sterven?"

De bedreigingen aan het adres van het gezin gingen door, en Peter kocht een geweer om zijn dierbaren te beschermen. Op een avond, zo'n dag of tien na de moord op zijn vader, zat Peters familie bij elkaar in een kamer op de bovenverdieping van hun huis. Toen Peter beneden in de keuken kwam, zag hij in de tuin een indringer met een geweer, die naar de ramen van de bovenverdieping keek:

Ik wist dat ik mijn geweer kon pakken en die man kon doden... Het zou wraak zijn voor mijn vaders dood. Ik zou mijn familie beschermen. En bijna niemand in mijn land zou het me kwalijk nemen als ik hem zou doodschieten... hoewel dat allemaal waar was, deed ik niets... Mijn vader wilde dat ik aan vrede werkte. Hoe kon ik nu dan voor geweld kiezen? De enige manier waarop ik respect en liefde voor mijn vader kon tonen, de enige manier waarop ik mijn familie aan veiligheid kon helpen, was door aan vrede te werken. Als ik die man zou vermoorden, zou dat mij, mijn familie en mijn land geen vrede brengen. Ik zou juist alles verliezen door hem te vermoorden. Ik zou geen haar beter zijn dan hij.

Peter bleef rustig naar de indringer kijken, die zich na een tijdje zonder duidelijke reden omdraaide en wegging. Niet lang daarna deed Peter zijn geweer weg en zwoer er nooit meer een aan te schaffen.

Voor u het volgende verslag gaat lezen, wilt u misschien een paar eigenschappen benoemen waarmee Peter zich onderscheidt, en een paar woorden zeggen over zijn vermogen om over diepzinnige onderwerpen na te denken.

PARAGRAAF 16

Mary, ook een verzonnen naam, groeide op in een omgeving waar voortdurend conflicten dreigden. Ze ontdekte al jong dat het je duur kon komen te staan als je het niet eens was met een groep vrienden:

Toen ik elf was heb ik mijzelf opgelegd te zwijgen omdat ik geen partij wilde kiezen bij een ruzie. Een paar vrienden van mij beschuldigden een meisje uit de klas van diefstal, en er ontstond een grote ruzie. Je moest vóór of tegen dit meisje zijn, en al mijn vriendinnen waren tegen haar. Iedereen ging ervan uit dat ik hun kant zou kiezen, maar er was geen bewijs dat zij iets gestolen had. Ik wist het niet zeker. Maar ik wilde niet tegen mijn vriendinnen ingaan, dus toen zei ik maar niks. Iedereen werd kwaad en een heel jaar lang sprak er niemand met me.

Mary raakte bevriend met een jongen en hoewel de andere meisjes haar met hem plaagden, ging ze hem steeds aardiger vinden. Ze maakten samen vaak lange wandelingen en spraken dan over hun toekomst, totdat ze hem op een dag een geweer zag schoonmaken waarvan zij niet wist dat hij die had:

Toen ik binnenkwam glimlachte hij naar me alsof hij niets bijzonders aan het doen was. Ik heb altijd al een hekel gehad aan geweld, aan geweren en aan de oorlog. Hij probeerde nog wat smoejes te vertellen, zoals mensen dat vaker doen, maar ik zei hem meteen dat het uit was tussen ons. “Zo’n leven wil ik niet, niet voor mijzelf en ook niet voor mijn kinderen”, zei ik. Ik was nog zo jong dat het nu bijna grappig lijkt, maar ik had het gevoel alsof de wereld instortte.

Na deze gebeurtenis gingen Mary’s cijfers omlaag, en haar moeder maakte zich zorgen. Toen sprak Mary met een van haar leraren:

Ik gooide het hele verhaar eruit, het wapen, zwijgen van mijn vriendinnen, het geplaag van de meisjes, mijn schaamte en mijn gebroken hart. Hij lachte me niet uit of gaf me het gevoel een kind te zijn en belachelijk...

“Je moet begrijpen”, zei hij tegen me, “dat jij je toekomst in eigen hand hebt. Jouw toekomst is van niemand anders, niet van je ouders, en zeker niet van die jongen. Hij is van jou, en jij kunt er alles wat jij wilt van maken.”

Op haar veertiende was Mary al leerlingbegeleider op haar school, en voorvechtster van vrede onder haar leeftijdgenoten en de jongere leerlingen. Hier zijn enkele gedachten die haar in die tijd bezighielden:

We wisten dat een eind maken aan armoede zou helpen om een eind te maken aan de oorlog, maar wij konden daar niets aan doen. We wisten dat terugdringen van de werkloosheid zou helpen, maar ook daar konden wij niets aan doen. We konden de kogels en de kapmessen niet tegenhouden. We konden geen eind maken aan het geweld. Maar we geloofden wel dat we konden beginnen met vrede onder elkaar...

Ik wist dat werken aan vrede gevaarlijk kon zijn, en ik was gevoelig voor alles wat niet gewoon was. Soms moest ik huilen of wilde ik weglopen alleen al door de angst dat er iets vreselijks zou kunnen gebeuren, vooral met mijn familie. Maar de andere kinderen waren afhankelijk van me, en op een of andere manier had ik het gevoel dat mijn eigen nog ongeboorte kinderen ook op mij rekenden. Ik kon niet weggaan, hoe bang ik ook was. Ik kon alleen maar voorzichtig zijn

en proberen in veiligheid te blijven.

Kun je een paar voortreffelijke eigenschappen van Mary noemen?

PARAGRAAF 17

Hier volgen verhalen van drie andere jonge mensen; alle drie tonen hoogstaande gedachten en heel gevoelige emoties. Het eerste is in de woorden van een zestienjarig meisje, dat toen zij twaalf was, een goede vriend verloor die in een gevecht tussen bendes terecht was gekomen en werd doodgestoken. Ze is haar vriend nooit vergeten en besloot zich aan het bevorderen van vrede te wijden. Daarna is ze begonnen kinderen te helpen die door geweld waren getroffen:

Kinderen van pas acht of negen jaar sloten zich aan bij bendes omdat ze dachten dat dat stoer was of omdat ze dachten dat de bendes hen op straat zouden beschermen. In veel gevallen wilden ze gewoon het geweld thuis ontlopen, maar op straat vonden ze iets wat zelfs erger was.

Ik moet met de bus naar..., maar de meeste buschauffeurs weten wat voor werk ik probeer te doen. Ik hoef alleen dat te betalen wat ik me voor de rit kan veroorloven, en vaak mag ik gratis me rijden. De weg naar... slingert omhoog, langs schamele hutjes die gevaarlijk dicht aan de rand van een steile afgrond staan. De heuvels hebben diepe kloven waar rotsblokken zijn weggehaald om in bouwprojecten te gebruiken. Dat soort werk is zwaar en slopend en wordt slecht betaald, maar er werken veel kinderen van ontheemde gezinnen op deze plekken. Hun families zijn zo arm geworden dat de kinderen met de school stoppen en alles aanpakken om geld te verdienen.

Vanaf de weg bagger ik tot aan mijn enkels door de glibberige modder, naar een provisorische loopbrug over een stinkende, vervuilde rivier. De school bestaat uit zes bouwvallige lokalen onder een zinken dak bij elkaar gezet. De houten schoolbanken zijn beschadigd en kapot. Langs de kant van de lokalen ligt allemaal rommel. Er is geen elektriciteit. Een van de lokalen heeft alleen een dakvenster, geen andere ramen. Er is een lemen vloer. De regen klettert zó hard op het dak dat iedereen moet schreeuwen om zich verstaanbaar te maken, en het lekt overal. Aan een muur van een lokaal hangen tekeningen van de kinderen, van mooie huizen die in scherp contrast staan met de omgeving. Misschien zijn dit afbeeldingen van de huizen waar zelf ooit in woonden of waar ze naar verlangen, in de toekomst...

De gezichten van veel ouders zijn vaak getekend door verdriet. Ze snauwen tegen hun kinderen, schelden ze uit. Maar bij de workshops beginnen ze soms

veranderen. Sommigen denken dat ze hun kinderen moeten slaan om ze te leren zich goed te gedragen, maar dan gaan ze beseffen dat slaan ook een kind het huis uit kan jagen, de straat op.

Het volgende stuk geeft de gedachten weer van een jong meisje dat van huis wegliep toen ze elf was, verslaafd raakte aan drugs, gered werd door de volhardende hulp van een vriend, en zich uiteindelijk aansloot bij een jeugdbeweging voor vrede:

Het was zo moeilijk om uit te leggen hoe ons leven er echt uitzag. Ik was bang om toe te geven dat je, hoe hard je ook probeert om in vrede te leven, toch nog weer meegesleurd kan worden in het geweld... Ik heb altijd willen ontsnappen aan dit leven. Ik geef het niet graag toe, maar ik ben weer aan het wegglijden van de vredesbeweging. Ik heb mezelf voor de gek gehouden en tegenover mijn vrienden gedaan alsof alles in orde was. Het is niet waar. Soms ben ik high. Er is elke avond ruzie thuis. Als mijn moeder en stiefvader niet tegen mij schreeuwen dan schreeuwen ze wel tegen elkaar. Ik kan daar niet tegen, dus dan vlucht ik de straat op, en daar zijn veel dingen die schadelijk zijn voor een jong iemand... Ik hink op twee gedachten en toch zou ik nog steeds willen dat ik alleen maar op het pad van vrede liep. Ik denk dat mijn worsteling en de manier waarop ik er uit ben gekomen toch ergens goed voor is... Ik geloof dat jongeren veel meer zouden doen om de vrede verder te bevorderen als meer volwassenen zouden willen meewerken, zouden luisteren naar wat wij geleerd hebben en met ons zouden samenwerken. Een vredig thuis zou een goed begin zijn.

Het laatste stuk beschrijft de ervaringen van een jongen van vijftien van wie de broer gekidnapt werd door een revolutionaire groepering. Na enige tijd kreeg de familie bericht van hem terwijl hij gevangen gehouden werd, en ze mochten hem schrijven:

Ik heb hem gedichten gestuurd om hem aan te moedigen om vertrouwen te houden en hoopvol te blijven. Ik vertel hem dat ik zijn raad opvolg en goed mijn best doe met leren. Ik was heel blij toen hij laatst terugschreef: "Ik ben blij dat je het zo goed doet op school... Dat is bij mij misgegaan. Ik heb er spijt van dat ik op school niet beter mijn best heb gedaan... Ik hield bijvoorbeeld echt niet van lezen... toch heb ik hier al meer dan dertig boeken gelezen, allerlei soorten, en er zijn er nog meer die ik kan lezen. Ik haal er zelfs een woordenboek bij om rare woorden op te zoeken die ik niet ken... Dit zou ik vroeger nooit uit mijzelf gedaan hebben..."

Hoewel het erop lijkt dat hij veilig is, maak ik me wel zorgen. Als ik de mensen die mijn broer vasthouden kon spreken, zou ik ze vragen om medelijden te hebben en te begrijpen hoe erg hij door hen lijdt.

Ik denk dat vergevingsgezindheid essentieel is als we vrede willen bereiken. De oorlog kan niet ten einde komen zonder vergevingsgezindheid. Het is vooral belangrijk dat mensen zoals wij, die hebben geleden, vergeven.

Ik denk dat ik daaraan werk, ik werk aan vergiffenis.

Bespreek in uw groep enkele eigenschappen waar de jongeren in deze paragraaf blijk van geven, en schrijf iets over wat u er zelf van vindt.

PARAGRAAF 18

Ten slotte mag in een verkenning van de aard van de adolescentie, hoe beknopt ook, het leven van Rúḥu'lláh niet ontbreken; de jonge held van het Geloof die op twaalfjarige leeftijd vreugdevol van de beker van martelaarschap dronk. Op de jonge leeftijd van zeven jaar had Rúḥu'lláh het voorrecht met zijn vader, de Hand van de Zaak van God Varqá, en zijn oudere broer mee op pelgrimstocht naar het Heilige Land te gaan. Rúḥu'lláh bloeide geestelijk op in deze heilige omgeving en baadde in het zonlicht van Bahá'u'lláh's aanwezigheid. Het verhaal gaat dat Bahá'u'lláh op een dag aan Rúḥu'lláh vroeg: "Wat heb je vandaag gedaan?"

"Ik kreeg vandaag les van [...] (een bepaalde leraar)", was het antwoord.

"Waar ging de les over?", vroeg Bahá'u'lláh verder

"Het ging over de wederkomst (van de profeten)", zei Rúḥu'lláh.

"Kun je uitleggen wat dat betekent?", vroeg Bahá'u'lláh.

"Met wederkomst wordt de terugkeer van werkelijkheden en eigenschappen bedoeld", antwoordde hij.

"Dit zijn precies de woorden van je leraar", merkte Bahá'u'lláh op. "Vertel eens in je eigen woorden hoe jij het begrijpt."

Hierop antwoordde Rúḥu'lláh: "Het is net als wanneer je dit jaar een bloem van een plant afsnijdt. De bloem van volgend jaar zal er precies hetzelfde uitzien, maar het is niet dezelfde bloem."

Het intelligente antwoord van Rúḥu'lláh beviel Bahá'u'lláh, die vaak naar hem verwees als Jináb-i-Muballigh (Edelachtbare, de bahá'í-leraar).

Er zijn nog meer verhalen waaruit Rúḥu'lláh's sublieme eigenschappen blijken. Het is ongetwijfeld waar dat hij, om tot de hoogten van zelfopoffering te stijgen die hij op twaalfjarige leeftijd al bereikte, zeker geen gewone jongere geweest kan zijn. Toewijding aan de Zaak en opoffering op het pad van de meest Geliefde hoeven natuurlijk niet samen te gaan met het martelaarschap. Maar met welk een verlangen en grenzeloze vreugde beschrijft Rúḥu'lláh het mysterie van opoffering in zijn beroemde gedicht, waarvan hieronder een deel wordt aangehaald.

Geef mij te drinken uit de beker van goddelijke milddadigheid
en bevrijd mij van zonde en zwakheid,
want hoewel mijn zonden groot zijn
de genade van mijn Heer is nog groter.

PARAGRAAF 19

Nu we het grootste deel van dit hoofdstuk hebben besteed aan de latente vermogens van de jeugd, moeten we nu iets zeggen over uw deelname aan het geestelijk bekrachtigingsprogramma voor de jeugd. Wat mensen van die leeftijd vooral graag willen is bij een groep leeftijdgenoten horen. Jeugdigen vinden het geruststellend om raad te kunnen vragen aan vrienden die hen begrijpen en met hen meevoelen. Het is dan ook een natuurlijke reactie op een gerechtvaardigde behoefte dat het programma is georganiseerd rond het concept van een 'jeugdgroep', waarbij de leden elkaar geregeld ontmoeten en planmatig tot leren en handelen begeleid worden. De sfeer van de ontmoetingen moet weliswaar vrolijk, vriendschappelijk en vertrouwd zijn, maar niet lichtzinnig. De sfeer moet juist bijdragen aan het versterken van die eigenschappen en houding noodzakelijk voor een leven in dienstbaarheid aan de Zaak en aan de mensheid. In zo'n omgeving kunnen de leden van de groep, zonder bang te zijn om te worden afgekeurd of uitgelachen, hun gedachten uitspreken en antwoorden zoeken op de diepgaande vragen die hen bezighouden. Ze leren luisteren, spreken, nadenken, analyseren, besluiten nemen en daarnaar handelen.

Elke groep heeft een ouder iemand nodig die hen, als een ware vriend voor de jeugd, kan helpen hun vermogens te ontwikkelen. Degene die deze rol op zich neemt wordt 'jeugdgroepbegeleider' genoemd. De aanwezigheid van de jeugdgroepbegeleider helpt de leden van de groep om hoopvol te blijven en overtuigd te zijn dat zij zich niet alleen kunnen beschermen tegen de krachten van moreel verval die in de samenleving om hen heen werkzaam zijn, maar dat zij ook kunnen bijdragen aan het verbeteren van die samenleving. Hoewel het dienen in deze hoedanigheid niet exclusief aan een bepaalde leeftijdsgroep is voorbehouden, blijken jongeren van zeventien jaar en ouder over het algemeen uitstekende jeugdgroepbegeleiders te zijn, omdat het hen makkelijk valt om de jeugd als gelijken te behandelen en niet als kinderen, en hen aan te moedigen om vragen te stellen, duidelijkheid te zoeken en hen te betrekken bij onderzoek van de werkelijkheid. In de onderstaande passage spreekt 'Abdu'l-Bahá de hoop uit dat jonge zielen zo zorgvuldig mogen worden gevormd:

“Abdu'l-Bahá hoopt dat deze jeugdige zielen in de leerschool van de diepere kennis begeleid worden door iemand die hun leert lief te hebben. Mogen zij allen, in het gehele bereik van de geest, goed op de hoogte raken van de verborgen geheimen; zo goed, dat ieder van hen in het Koninkrijk van de Alglorierijke, als een nachtegaal die met spraak is begiftigd, de geheimen van het Hemelse Rijk zal uitroepen en als een hunkerende minnaar het pijnlijke en uiterste gemis van zijn Geliefde zal uitstorten.”³²

Een jeugdgroep is geen kinderklas. Het lijkt een beetje op een leerkring, maar de belangrijkste functie ervan is een omgeving te bieden waarin de leden elkaar onderling steunen, waarin ze de denk- en gedragspatronen kunnen ontwikkelen die hen levenslang zullen karakteriseren. Doordat u hebt deelgenomen aan de diverse cursussen van het Ruhi-instituut hebt u zelf al ervaring als deelnemer aan een leerkring, en waarschijnlijk hebt u ook al les gegeven aan kinderen na de bestudering van van de derde cursus. Kijk eens naar de lijst met eigenschappen hieronder. Bespreek ze in uw deelnemersgroep van deze cursus en zeg welke overeenkomsten en verschillen u verwacht tegen te komen tussen een jeugdgroep, een kinderklas en een leerkring.

- De aard van de activiteit
- De verhoudingen tussen de deelnemers
- De sfeer van de bijeenkomsten

- De rol van degene die dienstbaarheid betracht, de leraar, de jeugdgroepbegeleider of de leerkringbegeleider

PARAGRAAF 20

Als u zich op dit gebied van dienstbaarheid beweegt, zult u al snel merken dat de doelmatigheid van uw inspanningen grotendeels afhangt van de aard van de relatie die u met de leden van een jeugdgroep wilt helpen opbouwen. U bent natuurlijk bereid naar hen te luisteren, hun advies te geven en hen zo nodig op te beuren. Uw sterke geloof in hun rechtschapenheid, uw respect en oprechte liefde voor ieder van hen zal hen motiveren te streven naar voortreffelijkheid. U zult uw betrokkenheid moeten tonen bij hun welzijn en vooruitgang, zonder ook maar het geringste spoor van bevoogding, zelfingenomenheid en autoritaire bazigheid, houdingen die de jeugd geen ruimte biedt tot bloei. En u zult elke gelegenheid moeten aangrijpen om de basis van oprecht geloof in hun hart en geest te versterken en hen hoop op een stralende toekomst mee te geven. ‘Abdu’l-Bahá spoort ons aan:

“Wees allereerst bereid om uw leven voor elkaar te geven, om het algemeen welzijn boven uw eigen welzijn te stellen. Bouw relaties op die door niets geschokt kunnen worden; vorm een groep die door niets verbroken kan worden; laat je geest nooit ophouden met het vergaren van rijkdom die door niets vernietigd kan worden. Als de liefde niet bestond, welke werkelijkheid zou er overblijven? Het is het vuur van de liefde van God dat de mens superieur maakt aan het dier. Versterk deze onovertroffen kracht waardoor alle vooruitgang in de wereld wordt bereikt.”³³

Bespreek hoe een hieronder genoemde houding een verzwakkend effect kan hebben op de leden van een jeugdgroep, en welke gedachten, gevoelens en gedragingen een begeleider zouden helpen zo’n gedrag te weerstaan.

Bevoogding:

Zelfingenomenheid:

Autoritaire bazigheid:

PARAGRAAF 21

Uw band met de leden van elke jeugdgroep zal ook sterk worden beïnvloed door het voorbeeld dat u hen geeft. Men moet de invloed van een voorbeeld op het leven van een jongere niet onderschatten. Onze eigen inspanningen om ons hart te zuiveren worden in dit verband dan ook van veel groter belang. “Uitgesproken materialisme”, “de gehechtheid aan wereldse dingen die de ziel van de mensen omhult; de angsten en zorgen die hun geest afleiden; het genot en het frivole vermaak welke hun tijd vullen, de vooroordelen en vijandigheden die hun visie vertroebelen, de apathie en lusteloosheid die hun geestelijke vermogens verlammen”, zijn “enkele van de enorme belemmeringen die”, zoals de Behoeder zegt, “elke toekomstige strijder in dienst van Bahá’u’lláh in de weg staan.” Verder heeft hij ons eraan herinnerd dat onze bekwaamheid om deze belemmeringen te verwijderen zal afhangen van de mate waarin wij onszelf gereinigd hebben van “deze onzuiverheden”, bevrijd hebben van “deze onbeduidende bezigheden en knagende angsten”, vrijgemaakt hebben van “deze vooroordelen en strijdpunten”, “ontdaan van het ik” en “gevuuld zijn met de genezende en blijvende kracht van God.”

Wat zijn bijvoorbeeld implicaties van de aansporingen van de Behoeder voor uw inspanningen om bij te dragen aan de geestelijke bekrachtiging van de jeugd?

PARAGRAAF 22

Niet alleen als ware vriend van de jeugd maar ook als hun wijze raadgever, is het heel belangrijk dat je hen vergezelt in vreugdevolle tijden maar ook in moeilijke periodes. Ze zullen altijd bemoediging nodig hebben als zij naar steeds grotere hoogten van voortreffelijkheid moeten streven. Als u zich meer richt op hun prestaties dan op hun tekortkomingen en fouten zult u hen kunnen bijstaan. U zult hen bemoedigen, maar natuurlijk niet op een manier die het ego versterkt. U richt zich op wat ze bereiken, zonder

angst om advies te geven als u een situatie aantreft waarbij hun morele integriteit aangetast zou kunnen worden.

Om na te denken over de aard van je vriendschap met de groep, leest u het volgende citaat uit een brief die namens de Behoeder is geschreven. Hoewel de brief gaat over de verhouding van de instellingen van het Geloof tot de individuele gelovige, is deze ook van belang voor uw inspanningen als begeleider van een jeugdgroep:

“De gelovigen zijn voor het merendeel jong in de Zaak en als ze fouten maken is dat niet half zo belangrijk als wanneer hun geest geplet wordt doordat ze steeds te horen krijgen wat ze wel en niet moeten doen!”³⁴

Bespreek waarom de geest van een jongere kan beschadigen als hij of zij voortdurend wordt herinnerd aan zijn of haar fouten en er constant gezegd wordt wat hij of zij moet doen of laten. Schrijf hier wat van uw gedachten op.

Bemoedigen is niet hetzelfde als willekeurig prijzen; het moet oprecht en niet schijnheilig zijn, anders leidt het tot trots noch wantrouwen leiden. Hier volgen enkele voorbeelden van hoe ‘Abdu’l-Bahá de gelovigen bemoedigde bij hun inspanningen om de Zaak te dienen.

“Waarlijk, Ik loof God dat Hij u heeft geholpen Zijn Zaak in Zijn grote wijngaard te dienen.”³⁵

“Waarlijk Ik loof mijn verheven Heer dat Hij u heeft gekozen om de mensen in Zijn Naam op te roepen, dat Hij u tot de schoonheid van de Alglorierijke heeft aangetrokken en dat Hij u heeft gesterkt om Zijn Zaak te doen zegevieren.”³⁶

“God heeft u van ongerechtigheden gezuiverd toen Hij u onderdompelde in de zee van Zijn genade en u liet drinken uit de beker van geloof en van de zuivere wijn van kennis. Goed gedaan! Goed gedaan! Omdat u wenste uw wil te onderwerpen aan de wil van God en streefde naar een toename van de liefde tot God, uw kennis van Hem te verbreden en standvastig te blijven op Zijn pad”³⁷

“O mijn geestelijke geliefden! God zij geloofd dat u de sluiers opzij hebt geschoven en de meedogende Geliefde hebt erkend, en u zich hebt gehaast van dit verblijf naar het plaatsloze rijk. U heeft uw tent opgezet in de wereld van God en om Hem, de Bij-zich-bestaande, te verheerlijken hebt u met lieflijke stemmen liederen gezongen die het hart raakten. Goed gedaan! Duizend keer goed gedaan! Want u hebt het zichtbaar gemaakte Licht gezien en in uw herboren wezen hebt u de roep aangeheven: ‘Gezegend zij de Heer, de meest geliefde van alle scheppers!’”³⁸

“O gij oprechten, u die verlangt, u die wordt aangetrokken alsof u magnetisch bent, die bent opgestaan om de Zaak van God te dienen, Zijn Woord te verheffen en Zijn zoete geuren wijd en zijd te verspreiden! Ik heb uw voortreffelijke brief gelezen, mooi van stijl, met een welsprekend woordgebruik, met een diepgaande betekenis, en Ik loof God en dank Hem dat Hij u te hulp is gekomen en u in staat hebt gesteld Hem te dienen in Zijn uitgestrekte wijngaard.”³⁹

“Uw brief was als een geurend boekje en van dat boekje werd de geur van geloof en zekerheid ingeademd. Goed gedaan! Goed gedaan! U hebt uw gelaat naar het onzichtbare Koninkrijk gekeerd. Uitstekend! Uitstekend! U werd aangetrokken door de Schoonheid van de Almachtige! Prachtig! Prachtig! Hoe gelukkig bent u dat u deze grootste milddadigheid hebt verkregen!”⁴⁰

Beschrijf, nu u geïnspireerd bent door de wijze waarop ‘Abdu’l-Bahá de vrienden prees, in een paar zinnen hoe u het bemoedigen van de leden van de groep die u binnenkort gaat helpen zou aanpakken.

PARAGRAAF 23

Ten slotte moet u onthouden dat uw inspanningen om een diepe en liefdevolle vriendschapsband te smeden met de leden van de jeugdgroep en hen aan te moedigen om naar voortreffelijkheid te streven, zal floreren door de manier waarop u een vreugdevolle omgeving weet te scheppen.

“Vreugde geeft ons vleugels. In tijden van vreugde is onze levenskracht groter, ons verstand scherper en ons begripsvermogen minder ondoorzichtig. Wij schijnen dan de wereld beter aan te kunnen en ons overal nuttig te kunnen maken.”⁴¹

Om een vrolijke omgeving voor de groep te scheppen moet u zelf blij zijn. Denk eens aan enkele jonge mensen die u al kent en met wie u binnenkort zou kunnen gaan werken. Welke gedachten over hen schieten er bij u te binnen die uzelf vrolijk maken?

Noem enkele praktische stappen die u kunt doen om de sfeer van een bijeenkomst van zo'n groep vrolijk te maken, zonder dat het oppervlakkig wordt?

Met deze ideeën in het hoofd lezen we de onderstaande passage uit een brief die namens het Universele Huis van Gerechtigheid is geschreven:

“De innerlijke vreugde die elk individu nastreeft is, in tegenstelling tot een voorbijgaande emotie, niet afhankelijk van invloeden van buitenaf; het is een toestand geboren uit zekerheid en bewuste kennis, bevorderd door een zuiver hart dat in staat is onderscheid te maken tussen dat wat blijvend is en dat wat oppervlakkig is.”⁴²

Laten we onze bestudering van dit hoofdstuk besluiten met een reflectie van de volgende woorden van ‘Abdu’l-Bahá:

“De grootste gave van de mens is universele liefde, de magneet die het bestaan vereeuwigd. Zij trekt waarheden aan en verlicht het leven met oneindige vreugde. Als deze liefde het hart van de mens binnendringt, zullen alle krachten van het universum in hem verwezenlijkt worden, want het is een goddelijke kracht die hem naar een goddelijk niveau brengt. Hij zal geen vooruitgang boeken totdat hij hierdoor verlicht wordt. Streef ernaar de liefdeskracht van de werkelijkheid te vergroten, uw hart tot een groter punt van aantrekking te maken en nieuwe idealen en relaties te scheppen.”⁴³

REFERENTIES

1. Het Universele Huis van Gerechtigheid aan de bahá'ís van de wereld, Ridvan 2010.
2. Uit een toespraak van 17 november 1912, gepubliceerd in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), nr. 130.
3. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), nr. 111.7. blz. 192.
4. *'Abdul Bahá on Divine Philosophy* (Boston: The Tudor Press, 1918), blz. 131–132.
5. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij, Nederland, digitale uitgave 2007), hoofdstuk CLIII
6. Idem, hoofdstuk I.
7. Uit “Tarázát” [Ornamenten], gepubliceerd in *Tafelen van Bahá'u'lláh geopenbaard na de Kitáb-i-Aqdas* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale uitgave 2020).
8. Bahá'u'lláh, *De Verborgene Woorden*, (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 1994), Arabisch nr. 13.
9. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), nr. 34.2.
10. Idem, nr. 35.7
11. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1909, 1930 printing), deel 1, blz. 136)
12. 'Abdu'l-Bahá, *The Secret of Divine Civilization* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2007, 2017 printing), alinea 186, blz. 136.
13. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), nr. 68.3.
14. Idem, nr. 155.4.
15. Uit een toespraak van 26 mei 1912, gepubliceerd in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), alinea 3.
16. Idem, uit een toespraak van 11 juni 1912, alinea 4.
17. 'Abdu'l-Bahá, in *Bahai Scriptures: Selections from the Utterances of Baha'u'llah and Abdul Baha* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1928), nr. 992.

18. Uit een toespraak van 11 juni 1912, gepubliceerd in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), alinea 6.
19. Bahá'u'lláh in *De Zeven Valleien* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 1976), "De Vallei der Liefde".
20. *De Toespraken van 'Abdu'l-Bahá in Parijs*, (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 1984), hoofdstuk 15.
21. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), nr. 36.5.
22. Bahá'u'lláh in *De Zeven Valleien* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 1976), "De Vallei der Liefde".
23. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), nr. 195.5.
24. Bahá'u'lláh in *De Kitáb-i-Aqdas, Het Heiligste Boek* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 1997), K64.
25. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), nr. 223.1.
26. Idem, nr. 35.4.
27. Idem, nr. 206.9.
28. *Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1987, 2008 printing), XXXVI, alinea 4.
29. Idem, XXXVI, alinea 2.
30. Uit een brief van 23 november 1983 geschreven namens het Universele Huis van Gerechtigheid aan een individu, gepubliceerd in *Lights of Guidance: A Bahá'í Reference File* (New Delhi: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2010 printing), nr. 1206.
31. Uit een brief van 8 december 1935 geschreven namens Shoghi Effendi aan een individu, gepubliceerd in *Prayer and Devotional Life: A Compilation of Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá and the Letters of Shoghi Effendi and the Universal House of Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2019), nr. 71.
32. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), nr. 107.1.
33. *Abdul Bahá on Divine Philosophy* (Boston: The Tudor Press, 1918), blz. 112.
34. Uit een brief van 30 juni 1957 geschreven namens Shoghi Effendi aan een Nationale Geestelijke Raad, gepubliceerd in *The Compilation of Compilations* (Maryborough: Bahá'í Publications Australia, 1991), deel. 2, nr. 1502.

35. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1909, 1930 printing), deel. 1, blz. 11.
36. Idem, deel. 1, blz. 18.
37. Idem, deel. 2, blz. 266-267.
38. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), nr. 236.4.
39. Idem, nr. 199.1.
40. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1909, 1930 printing), deel. 3, blz. 530.
41. *De Toespraken van 'Abdu'l-Bahá in Parijs*, (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 1984), hoofdstuk 35.
42. Uit een brief van 19 april 2013 geschreven namens het Universele Huis van Gerechtigheid aan een groep individuen, alinea 8.
43. *'Abdu'l-Bahá on Divine Philosophy* (Boston: The Tudor Press, 1918), blz. 111-112.

Dienstbaar zijn als Jeugdgroepbegeleider

Doel

Nadenken over concepten die vorm geven
aan het geestelijk bekrachtigingsprogramma voor jeugdigen

PARAGRAAF 1

In het tweede hoofdstuk van dit boek hebben wij het belang besproken van het sociaal milieu in het leven van een jongere in de adolescentie. Het geestelijk bekrachtigingsprogramma voor de jeugd is dan ook georganiseerd rond het concept van een “jeugdgroep”. Een jeugdgroep is, zoals gezegd, geen kinderklas. De groep heeft een paar kenmerken van een leerkring, maar zijn voornaamste functie is een omgeving te bieden waarin de leden elkaar onderling steunen, een omgeving waarin zij een geestelijk waarnemingsvermogen kunnen ontwikkelen en denk- en gedragspatronen die hen hun hele leven lang zullen karakteriseren.

Gewoonlijk komt een jeugdgroep minstens eens per week bij elkaar, en neemt, over drie jaar verdeeld, jaarlijks deel aan verschillende jeugdkampen om als groep de leerstof die speciaal is ontwikkeld voor de leeftijd van 12 tot 15 jaar te bestuderen. De jeugd consulteert ook over, en maakt plannen voor dienstbaarheidsprojecten die in de gemeenschappen kunnen worden uitgevoerd, zij doen aan sport en ondernemen culturele activiteiten, zoals toneel en handvaardigheid passend bij de directe omgeving waar zij zich bevinden. Gedurende zo'n jeugdkamp die meerdere dagen duurt, zijn zij betrokken bij intensieve studie als groep en doen daar tussendoor mee bij gemeenschappelijke vieringen en activiteiten van groepen uit hun omgeving of dorp. In dit hoofdstuk bekijken we de verscheidene aspecten van het geestelijk bekrachtigingsprogramma waar u zich heel vertrouwd mee gaat maken.

PARAGRAAF 2

Laten we het eerst hebben over deelname aan de groep. Wanneer de jeugd binnen een gemeenschap belangstelling voor het programma toont, is het meestal mogelijk om een groep van 10 tot 15 leden te vormen. Hoewel de leeftijd van de meesten tussen de twaalf en dertien jaar zal liggen, kunnen er enkelen zijn die nog net geen twaalf zijn, en anderen die al veertien zijn. De ervaring leert dat het programma het effectiefst is wanneer de leden, hoe oud ze ook zijn, de hele periode van drie jaar bij elkaar blijven en dat als groep afrondt. Vanaf dat punt kunnen degenen die dat willen gezamenlijk doorgaan naar het volgende stadium van het educatieve proces, waarbij ze de hoofdreeks van de instituuiscursussen volgen en de paden van dienstbaarheid die zich voor hen openen gaan betreden.

Op bepaalde plaatsen zal de jeugd die zich bij een groep aansluit al deelgenomen hebben aan een bahá'í-kinderklas, maar bedenk dat de jeugd die met het programma in aanraking komt in veel gevallen niet eerder van het Geloof gehoord heeft. Naast het leeftijdsverschil zal de achtergrond en ervaring dus ook enigszins verschillen. Groepen verschillen nu eenmaal altijd qua samenstelling, en dus staan de begeleiders voortdurend voor de uitdaging om op de uiteenlopende interesses van de jeugd te reageren. In dit opzicht is er heel wat flexibiliteit en creativiteit vereist, en men moet bereid zijn deze uitdaging elke keer dat men met een groep samenkomt aan te gaan. Wat zou u bijvoorbeeld doen in de volgende situaties?

- Enkele leden van de jeugdgroep die u begeleidt kunnen niet goed begrijpend lezen.
- Jongere leden van de groep schamen zich als u met hen apart probeert te werken.
- Een paar oudere leden vinden bepaalde groepsactiviteiten niet uitdagend genoeg.
- Enkele groepsleden weigeren mee te doen aan een bepaalde activiteit.

opzicht kunnen we dat ‘bahá’í-geïnspireerd’ noemen. Zo gaat hetgrootste deel van het programma. De andere categorie omvat een kleiner aantal teksten, die duidelijk een bahá’í-component bieden. Wij gaan dat component in de volgende paragraaf onderzoeken, en richten ons hier op de aard van de bahá’í-geïnspireerde teksten.

Over het algemeen wordt dit soort lesmateriaal ontworpen in de overtuiging dat de oceaan van Bahá’u’lláh’s Openbaring ontelbare parels van wijsheid bevat, die aan geïnteresseerden moeten worden aangeboden, zelfs al hebben zij Zijn rang nog niet erkend. Dit concept is u al bekend, aangezien u in het tweede hoofdstuk van Boek 2, “betekenisvolle gesprekken” al passages hebt bestudeerd die gebaseerd zijn op ‘Abdu’l-Bahá’s toespraken en Tafelen, om zo zelf de vaardigheid te ontwikkelen de verworven geestelijke kennis en inzicht in uw dagelijkse gesprekken in te brengen.

Zoals u uit eigen ervaring weet kunt u, als u de onderwerpen die u in dat hoofdstuk hebt behandeld met anderen bespreekt, soms terloops de bron van uw inspiratie noemen, terwijl u soms ook denkt dat u dat beter niet kunt doen, afhankelijk van de omstandigheden. Hetzelfde geldt in het geval van bahá’í-geïnspireerde materiaal. In een namens het Universele Huis van Gerechtigheid geschreven brief staat hierover:

“Een van de basisprincipes die bahá’í-sociale en economische ontwikkeling beheersen is dat de vrienden de leringen van Bahá’u’lláh vrijelijk en onvoorwaardelijk aan de mensheid moeten geven zodat de mensen deze overal kunnen toepassen op de dwingende sociale noden en hun individueel en collectief leven kunnen verbeteren zowel op materieel als op geestelijk vlak. Toegang tot het Woord van God mag niet afhangen van het aanvaarden van Bahá’u’lláh als Boodschapper van God voor deze tijd. Bovendien zou het niet ongepast zijn om, wanneer de omstandigheden dat vereisen, af te zien van het expliciet vermelden van de inspiratiebron, waarop het onderwijsprogramma dat ontwikkeld is op grond van Zijn Leringen, gebaseerd is. In dat opzicht bestaat er een reeks mogelijkheden die de vrienden kunnen overwegen bij het maken van educatief materiaal, gebaseerd op de leerstellingen en principes van het Geloof.”¹

En in een andere brief namens het Universele Huis van Gerechtigheid staat:

“Ons is gevraagd u mee te delen dat het niet verplicht is de auteur te citeren wanneer een citaat uit de Bahá’í-geschriften wordt gebruikt in door bahá’í-geïnspireerd-lesmateriaal, als het verstandig lijkt dat niet te doen.”²

Terwijl dus al het bahá’í-geïnspireerde materiaal is ontwikkeld onder de rechtstreekse invloed van de Openbaring van Bahá’u’lláh, bepaalt de aard van elke reeks en het gebruik ervan in hoeverre het Geloof expliciet genoemd moet worden. Soms is het heel geschikt om passages uit de heilige Teksten op te nemen. In andere gevallen kunnen de bahá’í-leringen zonder enig citaat worden uitgelegd. In beide gevallen kunnen er al dan niet verwijzingen naar de originele bronnen worden opgenomen. Het is echter belangrijk om te weten dat zelfs in gevallen waar het Geloof niet expliciet wordt genoemd, het door de context van de onderwijs- en leerervaring duidelijk wordt dat het materiaal inderdaad geïnspireerd is op de Openbaring van Bahá’u’lláh.

In het bahá’í-geïnspireerde materiaal dat wij hier bekijken is uitgebreid gebruik gemaakt van de kracht van Gods Woord, zowel door het rechtstreeks citeren uit de Geschriften als door de leringen van het Geloof door de uiteenzetting van intellectuele, morele en geestelijke onderwerpen te vlechten. In de teksten zelf staan geen bronvermeldingen en de begeleider moet meestal besluiten of hij het passend vindt om, naar gelang de

omstandigheden van de groep en hun voorkeur en belangstelling, de bron van de aanhalingen te vermelden, en zo ja, wanneer. Hieronder volgt een lesgedeelte uit *Met de Wind in de Rug*, dat meestal het eerste boek is dat een jeugdgroep bestudeert. Lees het en bespreek met elkaar en bespreek de daarop volgende vragen.

Godwin heeft een klasgenoot, een goede vriend die Chishimba heet. Hij komt vaak bij de familie Mulenga op bezoek en vanavond blijft hij eten. Het gesprek aan tafel gaat van het ene onderwerp naar het andere. Musonda wil het onderwerp 'bekrachtiging' ter sprake brengen en ze wordt ongeduldig. Eindelijk valt er even een stilte. "Rose en ik hebben het over bekrachtiging gehad", zegt Musonda.

"Daar heb je mijn zusje weer", zegt Godwin met een kuch. Maar tot zijn verbazing lijkt Chishimba geïnteresseerd.

"Wat betekent dat voor jou?" vraagt hij aan Musonda.

Musonda, die ook verbaasd is, kijkt naar Rose, in de hoop dat zij antwoord zal geven.

"Bekrachtiging... God bekrachtigt ons en helpt ons met wat we doen", zegt Rose.

Chishimba is een tijdje stil. In zijn ogen is verdriet te lezen. "Een paar maanden geleden", begint hij langzaam, "is mijn vader zijn baan kwijtgeraakt. Hij is eerlijk en betrouwbaar en iedereen weet dat. Hij heeft achttien jaar lang als beveiliging bij een bedrijf gewerkt, en toen is hij plotseling zo maar ontslagen. We weten allemaal waarom dat is. Als ze hem nog twee jaar hadden gehouden, was hij met pensioen gegaan en dan had het bedrijf hem zijn pensioen moeten betalen. We hebben niet veel spaargeld. Ook al helpt mijn broer ons, het ziet er naar uit dat ik volgend jaar niet meer naar school kan, omdat ik mijn kost en inwoning niet kan betalen. Ik ga ontzettend graag naar school. Ik vraag me af waarom God mij niet helpt."

Iedereen kijkt naar meneer Mulenga en verwacht dat hij de vraag zal beantwoorden.

Meneer Mulenga glimlacht en zegt: "Dat God ons bekrachtiging geeft wanneer we ons ergens voor inspannen, betekent niet dat het leven makkelijk is. Jullie leven zal vol problemen zijn, en veel zal helaas worden veroorzaakt door onrechtvaardigheid. Maar je zult hard moeten werken, en ook al lijken de dingen een tijdje niet te gaan zoals jij wilt, toch kun je verzekerd zijn van Gods bekrachtiging. Hij zal je vooral bekrachtigen bij je inspanningen om onrechtvaardigheid uit de wereld te helpen." Dan kijkt hij Chishimba aan en zegt: "Je hebt een hechte en hardwerkende familie. Iets in mijn hart zegt me

dat er voor jou iets gaat veranderen. Jij zult je studie afmaken. Neem dat maar van mij aan.”

In paragraaf 20 en 21 gaan we dieper in op *Met de wind in de rug*, maar nu wilt u misschien de volgende vragen in uw groep al bespreken:

1. Wat is het belangrijkste geestelijke concept waarover het bovenstaande gesprek gaat?
2. Wordt het concept zodanig naar voren gebracht dat de jeugd het kan begrijpen?
3. In hoofdstuk 2 van dit boek hebben we nagedacht over het gevaar teveel nadruk te leggen op het zelf. Waarin verschilt een educatief proces dat de nadruk op het belang van het leveren van een inspanning en het aantrekken van Gods bekrachtiging van een proces dat wordt opgezet ten bate van het besef van zelfontplooiing, zich ontdekken, en eigenwaarde zoals in dat hoofdstuk beschreven?
4. Hebben alle jongeren, ongeacht hun afkomst, ook die uit Bahá'í-gezinnen, baat bij het bestuderen van het soort Bahá'í-geïnspireerd materiaal waar het hier over gaat? Waarom?

PARAGRAAF 4

Teksten in de tweede categorie bieden materiaal om het geestelijk onderwijs in de bahá'í-kinderklassen gekregen, voort te zetten. Fundamentele bahá'í-overtuigingen worden expliciet behandeld en er wordt besproken op welke manier deze overtuigingen omgezet kunnen worden in actie binnen het gemeenschapsleven. De status die Bahá'u'lláh bekleedt als de Manifestatie van God voor deze tijd, absoluut vertrouwen in de uiteindelijke verwerkelijking van zijn doel voor de mensheid, de verzekering van de oneindige vrijheid en vreugde die wij bereiken door gehoorzaamheid aan Zijn wetten, en vertrouwen in de kracht van Zijn Verbond – dit zijn de principes die de manier waarop teksten worden behandeld vorm geeft.

Bij het overdenken van deze categorie materiaal, is de volgende aanhaling namens de Behoeder geschreven wellicht een handreiking:

“...de gevaren die de moderne jeugd bedreigen worden steeds ernstiger, en vragen erom onmiddellijk te worden opgelost. Maar zoals de ervaring duidelijk laat zien, is het geneesmiddel voor deze werkelijk trieste en verbijsterende toestand niet te vinden in traditionele en kerkelijke godsdiensten. Het dogmatisme van de kerk is voor nu en altijd de rug toegekeerd. Wat de jeugd kan leiden en hen kan redden uit de valkuilen van grof materialisme van deze tijd is de kracht van een echt, positief en levend Geloof, zoals dat wat aan de wereld is geopenbaard door Bahá'u'lláh. Religie is, net zoals in het verleden, nog steeds de enige hoop voor de wereld, maar niet die vorm die onze kerkelijke leiders vergeefs trachten te prediken. Afscheiden van ware religie verliezen de zedelijke beginselen hun doeltreffendheid en zijn zij niet meer in staat het individuele en het sociale leven van mensen te leiden. Maar wanneer ware religie verbonden wordt met

werkelijke gedragsnormen, dan wordt vooruitgang op het gebied van deugden mogelijk en niet louter een ideaal.”³

De bovenstaande passage maakt duidelijk dat de kracht van een levend Geloof, in tegenstelling tot de afnemende invloed van de traditionele godsdienst, de jongeren kan beschermen tegen “de valkuilen van grof materialisme”, die zo alom tegenwoordig zijn in de hedendaagse samenleving. Deze kracht moet terugkomen in zowel de inhoud van wat jongeren leren, als in de wijze waarop zij worden geholpen om hun geestelijke vermogens te ontwikkelen. Laat ons, om dieper over deze ideeën na te denken, eens kijken naar een passage uit *Geest van Geloof*, één van de uitgaven die in de categorie die wij hier onderzoeken valt.

Geest van Geloof gaat over thema’s van filosofische aard, want jonge mensen in deze leeftijdscategorie worstelen altijd met essentiële vragen over het leven; vragen die goed beantwoord dienen te worden wil men verwarring en zelfs het verlies van geloof later in het leven voorkomen. Men kan in de Bahá’í-leringen antwoorden vinden op de vele raadsels die de menselijke geest in verwarring brengen: de ware aard van de mens, goed en kwaad, de vrije wil en het lot, de evolutie en de verschijningsvormen van de menselijke geest, het menselijk intellect, en de geest van geloof. Om licht te werpen op deze thema’s is dit boek gebaseerd op inzichten uit de geschriften, in het bijzonder op de diepgaande uitleg van ‘Abdu’l-Bahá in *Beantwoorde Vragen*. Elk thema wordt uitgewerkt aan de hand van de gesprekken van de leden van een jeugdgroep bij hun wekelijkse bijeenkomsten en toen zij daarna op jeugdkampen bijeen waren in. Het volgende deel komt uit een les waarin de jeugd de kwestie van het lot bespreekt met de begeleider van hun groep, Natalia Petrovna:

“Laten we eens kijken wat we er tot nu toe van begrepen hebben”, zegt Natalia Petrovna. “We hebben de vrije wil om goed of kwaad te doen en we moeten onze wilskracht gebruiken om een nobel leven te leiden. Maar het hebben van een vrije wil betekent niet dat we alles in de hand hebben. Er overkomen ons dingen waar we nauwelijks controle over hebben. Nu wil ik van jullie iets weten over een ander begrip. Wat verstaan jullie onder het woord ‘lot’?”

“Ik denk dat het lot iets in ons leven is wat we niet kunnen veranderen, maakt niet uit wat het is.”, zegt Igor.

“Dat klinkt goed. Kan iemand een paar voorbeelden geven?”, vraagt Natalia.

“Wij kiezen onze ouders niet”, zegt Nadya.

“Wij kunnen niet kiezen waar we geboren worden”, zegt Anton.

“Mijn ouders blijven maar zeggen dat het mijn lot is om een groot pianist te worden”, zegt Vadik.

“Maar dat hoeft niet zo te zijn. Je kunt ervoor kiezen iets anders te worden”, zegt Marina?”

“Dat is waar. Het lot is niet zo eenvoudig”, zegt Natalia. “Er bestaat een goede uitleg voor de werking van het lot. Heeft iemand van jullie wel eens gezien hoe een tapijt geweven wordt?”

Iedereen kijkt een beetje vragend, dus gaat Natalia verder: “Goed, er is een raamwerk. Op dit raamwerk of weefraam, worden draden evenwijdig aan elkaar gespannen, heel dicht op elkaar. De wever weeft met een verscheidenheid aan garens en kleur en creëert zo een patroon. Een van de eerste gelovigen hoorde ‘Abdu’l-Bahá eens vertellen dat wij op wevers lijken. We hebben het gespannen weefraam gekregen. We hebben ook de garens om te weven gekregen; je zou kunnen zeggen dat die staan voor alle talenten en vermogens waar we mee geboren zijn. Dat is ons lot. Maar wij kiezen het patroon dat op het getouw geweven gaat worden. We zijn vrij in ons handelen. Elke handeling creëert een klein gedeelte van het patroon. Het voltooide stuk is wie we als volwassenen zullen zijn. Door vrije wil en wilskracht ontwikkelen we de vermogens en talenten die God ons geschonken heeft.”

Bespiegeling:

God heeft ons bepaalde talenten gegeven. De een kan goed zijn in biologie, terwijl de ander aanleg heeft voor muziek. Maar we hebben allemaal datgene meegekregen wat nodig is om ons te ontwikkelen tot hoogstaande schepselen. Het is daarom niet juist om het lot de schuld te geven van onze tekortkomingen. Als we dat doen, stoppen we met proberen onszelf te verbeteren. Kies bij elk van de onderstaande situaties welke gedachte kan helpen om zijn of haar omstandigheden te veranderen.

- a. Iemand wordt dikwijls ziek omdat hij meestal ongezond voedsel eet. Hij denkt:
_____ Het is mijn lot zwak en ziekelijk te zijn.
_____ Ik moet stoppen met smoesjes maken en gewoon mijn eetgewoonten veranderen.
- b. Iemand studeert niet, dus presteert ze slecht bij haar examens. Ze denkt:
_____ Ik mag dan geen topleerling zijn, maar als ik ijverig ben ga ik beter presteren.
_____ Het is mijn lot om niet te slagen op school.
- c. Iemand wordt elke keer dat hij voor moeilijkheden staat dronken. Als hij nuchter is denkt hij:
_____ Het leven dwingt me ertoe om dronken te worden.
_____ Ik kan leren om met mijn problemen om te gaan. Ik heb geen

alcohol nodig.

d. Iemand heeft de gewoonte haar vrienden steeds te bekritisieren. Dus ontlopen die haar. Ze denkt:

_____ Niemand vindt me aardig.

_____ Ik moet ophouden met die kritiek en het goede van mensen gaan zien.

e. Iemand spiekt tijdens een examen en wordt gepakt. Hij denkt:

_____ Wat een pech. Anderen spieken ook en worden nooit gepakt.

_____ Hoe kon ik zoiets nou doen? Het is de bedoeling dat ik de mantel van eerlijkheid aantrek.

“Zeggen we nu dat het niemands lot is om een crimineel te worden?”, vraagt Ivan.

“Natuurlijk is dat zo”, antwoordt Natalia Petrovna. “Volgens het voorbeeld dat ik zojuist heb verteld kan iedereen mooie patronen weven met het weefraam en het garen dat hij of zij gekregen heeft. Hoewel we verschillend zijn, hebben we allemaal het vermogen om ons karakter te ontwikkelen en een goed mens te zijn.”

Ivan is het met alles wat er gezegd wordt eens. Toch zit hem nog iets dwars en hij weet niet precies wat. Dan hoort hij zichzelf ineens hardop zeggen: “Maar dat is allemaal zo moeilijk.”

Niemand weet precies wat Ivan bedoelt.

“Wat is er zo moeilijk?” vraagt Natalia.

“Om je altijd zo in te moeten spannen om sterk en goed te zijn”, antwoordt Ivan.

“Je hebt gelijk Ivan,” zegt Natalia als ze nadenkt over zijn antwoord, “maar vergeet niet dat God je altijd helpt. Hij laat ons nooit alleen. Het is als met een zeilboot; de stuwkracht komt van de wind, niet van de boot zelf. Maar het is de kapitein die de zeilen naar de wind moet zetten en de boot naar zijn bestemming brengt. Alle kracht komt van God. Zonder Zijn hulp zijn we machteloos. Als we alleen naar onszelf kijken, zien we alleen maar zwakheid. Maar als we ons tot God wenden en Hem om Zijn hulp en bijstand smeken, krijgen we de kracht om te doen wat Hem behaagt.”

De jeugdigen gaan vervolgens in tweetallen de volgende teksten uit hoofd leren:

“De onvergelykelijke Schepper schiep alle mensen uit een en dezelfde stof en verhief hun diepste werkelijkheid boven die van Zijn overige scheppingen. Welslagen of mislukking, winst of verlies, moeten daarom afhangen van de inspanningen van de mens zelf. Hoe meer hij zich inspant, des te groter zal zijn vooruitgang zijn.”

“O mijn God! O mijn God! Gij ziet mij in mijn nederigheid en zwakte, doende met de grootste onderneming, vastbesloten Uw woord onder de massa te verheffen en Uw leringen onder Uw volkeren te verspreiden. Ik kan niet slagen tenzij Gij mij bijstaat met de ademtocht van de Heilige Geest, mij helpt te overwinnen door de legers van Uw heerlijk Koninkrijk en Uw bekrachtiging op mij laat neerdalen, die zelfs een mug in een adelaar kan veranderen, een druppel water in rivieren en zeeën, en een atoom in lichten en zonnen. O mijn Heer! Sta mij bij met Uw zegevierende en doeltreffende macht, zodat mijn tong Uw lof en Uw eigenschappen onder alle mensen mag verkondigen, en mijn ziel mag overvloeien van de wijn van Uw liefde en kennis.”

“Gij zijt de Almachtige en Degeen die doet al wat Hij wil.”

Hoewel u de hele tekst van *Geest van Geloof* zult kunnen bestuderen in paragraaf 22, is het wel nuttig om hier even stil te staan bij de inhoud van de bovenstaande tekst door de volgende punten te bespreken:

1. Hoe wordt het concept lot gepresenteerd in het materiaal? Is het dogmatisch?
2. Hoe zou een dogmatische presentatie van dit concept eruitzien?
3. Wordt er in het materiaal voldoende nadruk gelegd op het helpen van de jeugd bij het bestuderen van geestelijke concepten, of is het een starre presentatie van denkbeelden?
4. Hoe helpt het materiaal hen om in te zien dat de geschriften hun visie op noodlot en vrije wil met betrekking tot hun eigen leven beïnvloedt?
5. Geeft dit verhaal blijk van begrip voor de verschillende meningen en gevoelens die deze jonge personen, die proberen deze concepten te begrijpen, naar voren brengen? En zo ja, hoe?
6. Wat zou er gebeuren als de leden van een jeugdgroep hun ideeën hierover niet vrijuit mochten uiten?
7. Hoe helpt Natalia Petrovna haar jonge vrienden om helder te leren denken?

8. Zijn de vragen die de jeugd in het verhaal bespreken van belang voor allemaal, ongeacht hun achtergrond?

PARAGRAAF 5

De adolescentie is een periode in ons leven waarin ons vermogen om verder te kijken dan de buitenkant sterk toeneemt; wij proberen beter te begrijpen wat we zien en wat we meemaken. Dit betekent dat de jeugdigen geestelijk waarnemingsvermogen nodig hebben; zij moeten geholpen worden om geestelijke krachten te herkennen, om de geestelijke werkelijkheid van elke situatie in te zien, en om te bepalen welke geestelijke principes van belang zijn. In de geschriften van het geloof staan veel verwijzingen naar vermogens als “het innerlijk zien”, “het innerlijk oog” en het “oog van de ziel”. ‘Abdu’l-Bahá adviseert bijvoorbeeld de Tarbíyat-school in Tíhrán aldus:

“Laten zij in zeer korte tijd de grootst mogelijke vorderingen maken, laten zij hun ogen wijd openen en het innerlijk wezen van alle dingen ontdekken, bedreven raken in alle kunsten en ambachten en de geheimen van alle dingen zoals ze zijn, leren begrijpen, daar dit vermogen één van de duidelijk aanwijsbare uitwerkingen is van dienstbaarheid aan de Heilige Drempel.”⁴

‘Abdu’l-Bahá noemt geestelijk waarnemingsvermogen één van de krachten die mensen van dieren onderscheiden:

“Het is duidelijk dat, hoewel de mens vermogens bezit die dieren ook hebben, hij zich onderscheidt van het dier door zijn intellectuele kundigheid, zijn geestelijk inzicht, het verwerven van deugden, het vermogen om goddelijke gaven, hogere milddadigheid en uitstralingen van hemelse genade te ontvangen. Dit is het sieren van de mens, zijn eer en verhevenheid. De mensheid moet naar deze hoogste rang streven.”⁵

En hij noemt onze innerlijk oog en innerlijk gehoor geestelijke deugd:

“Hij heeft ons materiële geschenken en geestelijke gunsten gegeven, uiterlijk zicht om het licht van de zon te zien en innerlijke visie, waarmee wij de glorie van God mogen bemerken. Hij heeft het uiterlijke oor ontworpen om te genieten van de melodische klanken en het innerlijk oor waarmee wij de stem van onze Schepper kunnen horen.”⁶

Bij een andere gelegenheid herinnert hij ons eraan hoe belangrijk het is dat wij ons innerlijke oog openen:

“Wij moeten onze geestelijke waarneming, ons innerlijk zien openstellen, opdat wij de tekenen en sporen van Gods geest in alles mogen zien. Alles kan het licht van de Geest naar ons weerkaatsen.”⁷

En in deze passage geeft ‘Abdu’l-Bahá voor ons een voorbeeld van hoe geestelijk waarnemingsvermogen begrip versterkt:

“Het begrip ‘vernietiging’ is een factor in de ontaarding van de mens, een van de oorzaken van zijn vernedering en lage rang, een bron van angst en ellende voor de mens. Het heeft geleid tot de verstrooiing en verzwakking van het menselijke denken, terwijl de bewustwording van bestaan en ononderbroken

voortgang de mens tot hoge idealen heeft aangezet, de grondslagen van menselijke vooruitgang heeft gelegd en de ontwikkeling van hemelse deugden heeft aangemoedigd; daarom behoort de mens gedachten aan niet-bestaan en dood, die volkomen denkbeeldig zijn, los te laten en zichzelf te zien als eeuwig levend, eeuwig bestaand binnen het goddelijk plan van zijn schepping. Hij moet zich afwenden van ideeën die de menselijke ziel verlagen, opdat hij iedere dag en ieder uur opwaarts en hoger mag stijgen, naar geestelijke waarneming van het voortbestaan van de menselijke werkelijkheid.”⁸

Kunt u in enkele woorden beschrijven hoe geestelijk waarnemingsvermogen nieuwe dimensies aan het menselijk begrip toevoegt, die niet toegankelijk zijn door alleen het verstand te gebruiken?

PARAGRAAF 6

Nu we de noodzaak hebben vastgesteld van geestelijk waarnemingsvermogen moeten wij ons afvragen hoe dit tot ontwikkeling komt. Er is natuurlijk geen eenvoudig antwoord op deze vraag, en we kunnen hier maar paar relevante ideeën in overweging nemen.

Het is duidelijk dat geestelijk waarnemingsvermogen een eigenschap is van een zuiver hart. ‘Abdu’l-Bahá zegt ons:

“Hoe zuiverder en meer geheiligd het menselijk hart wordt, des te dichter nadert het God en des te meer wordt het licht van de Zon van Werkelijkheid erin geopenbaard. Dit licht doet harten gloeien met het vuur van Gods liefde, het opent in hen de deuren van kennis en ontsluit de goddelijke mysteriën, zodat geestelijke ontdekkingen gedaan kunnen worden.”⁹

Dat de kennis van God van wezenlijk belang is voor het ontwikkelen van geestelijk waarnemingsvermogen is ook duidelijk:

“Want het inzicht in de werkelijkheid van de dingen verleent een wezenlijk voordeel in het rijk van het bestaan en veroorzaakt de vooruitgang van de uiterlijke beschaving. Maar de kennis van God is de oorzaak van geestelijke vooruitgang en aantrekkingskracht, ware visie en inzicht, de verheffing van de mensheid, het verschijnen van goddelijke beschaving, het verbeteren van de zeden en het verlichten van het geweten.”¹⁰

En de liefde tot God is duidelijk onontbeerlijk voor het versterken van innerlijk zicht:

“ O mijn vriend! Dank God dat Hij uw ogen heeft verlicht met de schitterende stralen van de Zon der Waarheid, dat Hij u heeft opgewekt en gedoopt met het water des levens en het vuur van de liefde Gods.”¹¹

“Over de liefde Gods wordt gesproken als over vuur, want zij brandt de sluiers weg, en als over water, want zij is de bron van het leven. Kortom, de liefde Gods is de diepste werkelijkheid van de deugden van de wereld der mensheid. Door haar wordt de menselijke natuur gezuiverd. Door de liefde tot God wordt men bevrijd van de gebreken van de menselijke wereld. Door de liefde tot God boekt men vooruitgang in het rijk der deugden. De liefde tot God is de oorzaak van de verlichting van de wereld.”¹²

Deze oefeningen kunnen nuttig zijn bij het nadenken over het belang van de bovenstaande raadgevingen.

1. Schrijf een paar zinnen over hoe elk van de onderstaande zaken bijdragen aan geestelijke waarneming:

a. Een zuiver hart:

b. Kennis van God:

c. Liefde tot God:

2. Bepaal of de volgende uitspraken waar zijn:

_____ We kunnen zonder hulp van de leringen van God, door louter logisch nadenken, goed van kwaad onderscheiden.

_____ Door erkenning van de Manifestaties van God en gehoorzaamheid aan hun leringen kunnen wij waarheid zien.

_____ Zuiverheid van hart maakt een mens kinderlijk.

_____ Hoe zuiverder het hart is, des te getrouwer weerspiegelt het goddelijke eigenschappen, en door het licht daarvan kan het de innerlijke werkelijkheid der dingen kan waarnemen.

_____ Het vuur van de liefde tot God verbrandt de sluier van het zelf, waardoor innerlijk oog de waarheid kan zien.

- _____ De kracht van de liefde tot God helpt ons om er met helder zicht naar te streven Zijn wil trouw te blijven en Zijn doel te volbrengen.
- _____ Door angst om te sterven, verzwakken onze intellectuele en geestelijke vermogens, daarentegen wordt ons geestelijk waarnemingsvermogen scherper door de overtuiging dat we voortbestaan.
- _____ Onzelfzuchtige dienstbaarheid aan de Goddelijke Drempel helpt ons de innerlijke werkelijkheid der dingen te zien.
- _____ Met ons innerlijk oog kunnen wij goddelijke bekrachtigingen zien.

PARAGRAAF 7

In de laatste aanhaling van de vorige paragraaf wordt verwezen naar een fundamenteel concept dat van bijzonder belang is voor onze verkenning, namelijk dat het innerlijk oog door talloze sluiers de werkelijkheid der dingen niet kan waarnemen. Het ontwikkelen van geestelijk waarnemingsvermogen vereist het verwijderen van zulke sluiers. ‘Abdu’l-Bahá zegt:

“De gaven van God die in alle waarneembare dingen zichtbaar zijn, zijn soms verborgen door tussenliggende sluiers van geestelijke en vergankelijke zienswijzen, die de mens veranderen in geestelijk blind en onbekwaam. Maar wanneer de ogen geopend worden en de sluiers uiteen gescheurd zijn, dan zullen de grote tekenen van God zichtbaar worden, dan zal hij getuige zijn van het eeuwige licht dat de wereld vervult. De gaven van God zijn allemaal en altijd zichtbaar. De hemelse beloftes zijn altijd aanwezig. De gunsten van God omvatten alles, maar als het waarnemend oog van de menselijke ziel gesluierd en verduisterd zou blijven, dan zal hij ertoe geleid worden deze universele aanwijzingen te ontkennen en hij zal verstoken blijven van deze uitingen van goddelijke milddadigheid. Wij moeten er daarom met hart en ziel naar streven dat de sluier die het oog van ons innerlijk zien bedekt, verwijderd zal worden, opdat wij de openbaringen van de tekenen van God mogen zien, Zijn mysterieuze gunsten ontwaren en beseffen dat stoffelijke zegeningen in vergelijking met geestelijke gunsten als niets zijn.”¹³

“Iedere ziel moet er naar streven dat de sluiers die de ogen van de mensen bedekken uiteen worden gescheurd, zodat onmiddellijk de zon zichtbaar wordt en het hart en zicht daardoor worden verlicht.”¹⁴

Letterlijke interpretatie, ijdele verbeeldingen, blinde navolging, het zelf en het najagen van hartstocht en begeerte, hebzucht, afgunst en vooringenomenheid; dit zijn zo de sluiers die in de geschriften worden genoemd. Zo kunnen onze fysieke zintuigen als een sluier werken.

“Ik bid voor u, dat uw geestelijke vermogens en uw geestelijk streven dagelijks toe mogen nemen en dat u nooit zult toelaten, dat uw stoffelijke zintuigen de pracht van de hemelse verlichting versluieren.”¹⁵

“Eén van de sluiers is letterlijke interpretatie. Om tot de innerlijke betekenis door te dringen is een uiterste inspanning nodig.”¹⁶

“Prijs God dat u uw weg naar het Koninkrijk van Heerlijkheid hebt gevonden, dat u de sluier van ijdele verbeeldingen uiteen hebt gescheurd en dat u de kern van het innerlijk geheim heeft leren kennen.”¹⁷

“Ik smeeek God vurig om de sluier van uw innerlijk oog weg te nemen, om u Zijn machtigste tekenen te openbaren en om u tot een vaandel van leiding te maken, geheel onthecht van al het andere dan van Hem, brandend met het vuur van Zijn liefde, bezig met Zijn gedachtenis en u bewust van de werkelijkheid van alle dingen, opdat u met uw eigen ogen zult zien, met uw eigen oren zult horen en geen van uw voorvaderen zult navolgen. Kijk met inzicht in de Zaak van uw Heer, want de mensen zijn in sluiers van duisternis gehuld.”¹⁸

“...want er is geen sluier zo belemmerend als het ego en hoe dun die sluier ook mag zijn, zij zal uiteindelijk iemand volkomen buitensluiten en hem van zijn deel van de eeuwige genade beroven.”¹⁹

“Maar het najagen van hartstocht en begeerte zal uw ogen in duizend sluiers wikkelen die uit het hart opkomen, om uw blik en ook uw inzicht te verduisteren.”²⁰

“O kinderen van begrip! Als het ooglid, hoe teer ook, het oog van de mens kan beroven van het zien van de wereld en alles wat zich daarin bevindt, bedenk dan wat er zal gebeuren als de sluier van begeerte over zijn innerlijk oog zou nederdalen. Zeg: O mensen! De duisternis van hebzucht en afgunst verduistert de glans van de ziel, zoals de wolken het licht van de zon belemmeren.”²¹

“Ik hoop dat u zich met ongesluiserde blik naar de Zon van Waarheid zult keren en niet de aardse dingen zult zien...; laat die Zon u Zijn kracht geven, dan zullen de wolken van vooroordeel uw ogen niet versluieren voor Zijn luister! Dan zal de Zon zonder wolken voor u zijn.”²²

In de eerste passage hierboven vertelt ‘Abdu’l-Bahá ons: “De gaven van God zijn allemaal en altijd zichtbaar”, “De hemelse beloftes zijn altijd aanwezig”, en “De gunsten van God omvatten alles”. Hij legt verder uit dat, “als het waarnemend oog van de menselijke ziel gesluiserd en verduisterd zou blijven”, hij er de grote tekenen van God zal blijven ontkennen en verstoken blijven van deze duidelijke genadegiften.

1. Wat zijn volgens u enkele gaven en gunsten zijn waar ‘Abdu’l-Bahá van spreekt?

2. Beschrijf nu eens hoe de hieronder genoemde sluiers ons verhinderen deze gaven en gunsten waar te nemen.

a. Letterlijke interpretatie van de heilige teksten:

b. IJdele verbeeldingen:

c. Blinde navolging:

d. Het zelf:

e. Najagen van hartstocht en begeerte:

f. Hebzucht en afgunst:

g. Vooringenomenheid:

3. Geef aan of de volgende beweringen waar zijn:

- _____ Zelfs zonder hulp van ons verstandelijk vermogen en onze fysieke ogen kan ons innerlijk oog waarnemen.
- _____ Onze fysieke zintuigen en verstandelijke vermogens belemmeren ons altijd om de geestelijke werkelijkheid te zien.
- _____ Door het zuiveren van onze fysieke zintuigen van alles dat niet tot God behoort, kunnen onze innerlijke vermogens de waarheid makkelijker zien.

4. Denk tot slot na over deze uiteenzetting uit de Geschriften van ‘Abdu’l-Bahá om dieper inzicht te krijgen in de aard van de sluiers die geestelijk

waarnemingsvermogen kunnen belemmeren. u kunt het ook uit het hoofd leren als u wilt.

“Weet waarlijk, dat er veel sluiers zijn waarin de Waarheid gehuld is: duistere sluiers, maar ook tere en doorzichtige sluiers; en het omhulsel van Licht, waarvan het zien de ogen verblindt zoals de zon dat doet, die slechts door zijn eigen licht is omhuld en waarbij, als we ernaar kijken, onze blik zicht verblind en onze ogen verbijsterd worden.

Ik smeeek God om alle sluiers te verwijderen en het licht aan alle ogen bekend te maken, opdat geen mens afgesloten zal zijn om getuige te zijn van de Zon van Waarheid.”²³

PARAGRAAF 8

Hieronder volgt een van de lessen uit *Een Sprankje Hoop*, nog een bahá'í-geïnspireerd boek dat de jeugd bestudeert. Het verhaalt van Kibomi, een jongen van twaalf die, nadat hij zijn ouders heeft verloren, op weg gaat om zijn zus te zoeken. Kibomi behoort tot de Adumbastam. Zijn ouders zijn tijdens een burgeroorlog vermoord door leden van de Kungustam. In de les er voor ging het over zijn ontmoeting met een oude man van de Kungustam, die hem heel vriendelijk behandelde. Nu ontmoet hij een groep soldaten van zijn eigen stam.

Nu hij wat gegeten heeft, heeft Kibomi meer energie en komt hij sneller vooruit. Toen hij zijn dorp ontvluchtte, voelde hij vooral angst en woede. Nu begint hij weer net als vroeger een goed gevoel over mensen te krijgen. De oude man was een Kungu, maar hij was vriendelijk en wijs. Hij deelde zijn eten met hem. Zijn woorden waren mooi en vol hoop: “We moeten keuzes maken.” “We zijn geschapen om lief te hebben, niet om te haten.”

Kibomi blijft de rivier volgen richting Nangata. Na een tijdje lopen hoort hij stemmen en hij verstopt zich snel achter een grote boom. Een groep jonge mannen komt dichterbij. Ze spreken Adumbu. Kibomi is blij dat hij zijn taal hoort en komt langzaam achter de boom vandaan. De mannen dragen een uniform. Het zijn soldaten van het rebellenleger van de Adumbu. Sommigen van hen zijn erg jong en een van hen lijkt even oud als Kibomi. De soldaten stoppen meteen als ze hem zien staan en houden hun geweer in de aanslag. “Niet doen!” zegt Kibomi. “Ik ben een Adumbu, net als jullie!”

“Wat doe je hier in je eentje?” vraagt de leider ongeduldig.

“De Kungu vielen ons dorp aan en hebben mijn ouders vermoord. Ik ben gevlucht,” antwoordt Kibomi.

“Kom maar bij ons dan,” zegt de leider. “We moeten de Kungu een lesje leren. Ze moeten boeten voor wat ze jouw familie hebben aangedaan.”

Kibomi voelt er wel wat voor. Hij denkt even na en staat op het punt op de uitnodiging in te gaan. De kindsoldaat komt naar voren en steekt zijn hand naar hem uit. Kibomi kijkt hem recht in zijn ogen en raakt van slag van de wanhoop die hij daarin leest. Hij aarzelt. "Misschien doe ik later mee," zegt hij met bevende stem. "Nu moet ik gaan, ik moet mijn zus zoeken."

Als de soldaten weglopen, draait één van hen zich om en zegt: "Denk erom, terugvechten is de enige manier." Kibomi geeft geen antwoord.

Vragen

1. Wat voelde Kibomi toen hij zijn dorp verliet?
2. Waarom is dit gevoel veranderd nadat hij de oude man ontmoette?
3. Waarom verstopt Kibomi zich achter een boom?
4. Wie zijn de jonge mannen in uniform die hij tegenkomt?
5. Wat vraagt de leider aan Kibomi?
6. Wat ziet Kibomi in de ogen van de kindsoldaat?

Activiteiten

1. Kibomi ziet wanhoop in de ogen van de kindsoldaat die net als hij angstig en boos is, en die ervoor gekozen heeft om te vechten en te doden. We hebben allemaal momenten van verdriet en wanhoop. Op zulke ogenblikken moeten we niet kiezen voor donkere paden, maar moeten we het licht zoeken dat hoop teruggeeft. Lees het volgende gebed en denk na over de woorden:

"Hij is de Meedogende, de Almiddadige! O God, mijn God! Gij ziet mij, Gij kent mij; Gij zijt mijn schuilplaats en mijn toevlucht. Niemand heb ik gezocht noch zal ik zoeken buiten U; geen pad heb ik begaan noch zal ik begaan dan het pad van Uw liefde. In de duistere nacht van wanhoop richt ik mijn blik vol verwachting en hoop op de morgen van Uw grenzeloze gunst, en bij het aanbreken van de dag wordt mijn kwijnende ziel verkwikt en gesterkt door het gedenken van Uw schoonheid en volmaaktheid."

Misschien willen jullie dit gebed nu uit je hoofd leren.

2. Bepaal voor elk van de volgende situaties welke handelingen leiden tot wanhoop en welke tot hoop:
 - a. Je doet het slecht op een van de onderdelen van

een toets.

Hoop Wanhoop

- Je houdt op met leren en gaat bijna de meeste tijd spelen.
- Je vindt jezelf dom.
- Je vraagt een andere leerling je te helpen.
- Je hebt geduld met jezelf en probeert het vak beter te begrijpen.
- Je geeft de leraar de schuld dat hij je niet genoeg geholpen heeft.

b. Je voelt je alleen en het lijkt wel of je geen vrienden hebt.

Hoop Wanhoop

- Je houdt je afzijdig en je bent meestal verdrietig
- Je gaat minder aan jezelf denken en meer voor anderen zorgen.
- Je denkt steeds aan de fouten van anderen.
- Je zoekt naar het goede in andere mensen.
- Je neemt het initiatief om vriendelijk te zijn voor anderen.

c. Sommige van je familieleden zijn jaloers en maken ruzie.

Hoop Wanhoop

- Je voelt ook jaloezie en maakt ruzie met ze.
- Je probeert milder voor ze te zijn.
- Je bidt om eendracht in je familie.
- Je leert de kinderen in je familie over liefde en mildheid.
- Je maakt jezelf wijs dat jij niets kunt doen om je familieleden te veranderen.

d. Een vriend doet iets dat jou kwetst.

Hoop Wanhoop

- Je besluit wraak te nemen en je vriend te kwetsen.
- Je vergeeft je vriend.

- Je besluit nooit iemand zo te kwetsen.	☐	☐
- Je zegt tegen anderen dat je vriend slecht is.	☐	☐
- Je beëindigt de vriendschap.	☐	☐

Noem enkele geestelijke waarheden die de jeugd zou kunnen ontdekken bij het bestuderen van deze les. Hoe worden de onderwerpen hoop en wanhoop, die worden vergeleken met licht en duisternis, behandeld? Hoe denkt u dat het verhaal en de bijgaande activiteiten kunnen helpen hun geestelijk waarnemingsvermogen te verscherpen?

PARAGRAAF 9

‘Hoop’ en ‘bevestiging’ zijn twee voorbeelden van de vele thema’s waar een geestelijk bekrachtigingsprogramma voor jeugdigen over moet gaan. Door deze thema’s zorgvuldig te bespreken kan het geestelijk waarnemingsvermogen versterkt worden, en het kan bijdragen aan het vergroten van bewustzijn. ‘Abdu’l-Bahá zegt:

“Er bestaan bepaalde steunpilaren die zijn opgericht als de onwankelbare ondersteuning van het Geloof van God. De machtigste van deze is scholing en het gebruik van het verstand, toename van bewustzijn en inzicht in de werkelijkheden van het universum en de verborgen mysteriën van de almachtige God.”²⁴

Een mens kan op verschillende niveaus van bewustzijn leven. Zich bewust te zijn van de goddelijke wil en het goddelijke doel, de krachten herkennen die ons en onze gemeenschappen beïnvloeden en ernaar streven onze verstandelijke en geestelijke vermogens in dienst te stellen van de opbouw van een nieuwe wereld, vereist een hogere staat van bewustzijn dan een leven dat gericht is op materiële zaken. Eén van de voornaamste uitdagingen voor een jeugdgroepbegeleider is om de jeugd te helpen steeds

hogere niveaus van bewustzijn te bereiken. Daartoe moet de jeugd die concepten begrijpen die te maken hebben met de thema's die centraal staan bij een geestelijk leven. Zo moeten zij ook hun capaciteit vergroten om over zulke concepten na te denken, ze te analyseren en op hun werkelijkheid toe te passen. Wat zijn, naast hoop en bevestiging, enkele thema's en daaraan verbonden concepten die de jeugd moet overdenken?

PARAGRAAF 10

Bij de paar laatste paragrafen hebben wij de kwestie van geestelijk waarnemingsvermogen onderzocht, en ook enkele eigenschappen die daarmee verbonden zijn: een zuiver hart, de kennis van God en liefde voor God. We hebben ook nagedacht over de 'sluiers' die ons kunnen beletten om te zien met ons 'geestelijk oog' en we hebben nagedacht over hoe begrip van bepaalde concepten ons kan helpen om ons geestelijk waarnemingsvermogen te versterken en ons bewustzijn te verruimen.

In je jeugd worden de vermogens die inherent zijn aan de menselijke ziel steeds meer zichtbaar. Daarbij zijn het denk- en uitdrukkingsvermogen van bijzonder belang, en deze koesteren is ook van groot belang voor de groei van het bewustzijn. Er bestaat een nauw verband tussen taal en het denken. Het denkvermogen komt naar buiten door middel van spraak en het vergroten van het uitdrukkingsvermogen is onontbeerlijk voor het ontwikkelen van begrip. De ontwikkeling van het uitdrukkingsvermogen en het verdiepen van iemands begrip van de werkelijkheid gaan hand in hand. Per slot van rekening vereist begrip bespiegeling en overdenking, activiteiten die onlosmakelijk verbonden zijn met taal. Bahá'u'lláh zegt:

“O volk van Bahá! De bron van vakmanschap, wetenschappen en kunsten is het vermogen van bespiegeling. Span u tot het uiterste in dat er parels van wijsheid en uitingen uit deze ideale mijn schitterend te voorschijn mogen komen, die het welzijn en de harmonie van alle mensenkinderen op de wereld zullen bevorderen.”²⁵

Menselijk inzicht en het vermogen zich uit te drukken hebben natuurlijk het licht van goddelijke uitspraken nodig. Bahá'u'lláh vertelt ons:

“Hij is gekomen voor uw verlossing en heeft ramspoed doorstaan opdat u, langs de ladder van uitingen, mag opstijgen naar de top van begrip.”²⁶

Het ontwikkelen van ons uitdrukkingsvermogen houdt meer in dan het beheersen van de technieken van lezen, schrijven en spreken. Er zijn verschillende vaardigheden nodig: goed

kunnen begrijpen wat we lezen, ideeën helder en welsprekend kunnen beschrijven, en concepten met enige nauwkeurigheid kunnen verwoorden. Bij het oefenen van deze vermogens leren jeugdigen om belangrijke wetenschappelijke, morele en geestelijke denkbepelden toe te passen bij het analyseren van de wereld om hen heen, en op het formuleren van een persoonlijke overtuiging om hun toekomstige maatschappelijke ideologie op te bouwen.

‘Abdu’l-Bahá legt uit dat: “...het merendeel van de bevolking niet op de hoogte is van deze essentiële werking die een directe remedie vormt voor de chronische ziekten van de maatschappij.” Hij geeft ook aan dat “vanwege hun onvoldoende scholing het grootste deel van de maatschappij zelfs de woorden niet heeft om uit te drukken wat zij wil.” Wat een geluk hebben degenen die in hun vroege jeugd hun uitdrukkingsvermogen hebben kunnen ontwikkelen en bewust van het goddelijke geneesmiddel voor de chronische ziekten van de mensheid, hun geest vullen met hemelse gedachten en zo hun begrip vergroten en hun bewustzijn verruimen.

In de les hieronder uit *De Kracht van het Woord*, een bahá’í-geïnspireerde tekst die vaak wordt bestudeerd door jeugdigen die al een aantal eerdere boeken hebben doorlopen, bespreekt een groep jongeren het concept ‘woord’. Bestudeer de les en probeer te zien hoe daardoor het begrip toeneemt en het bewustzijn wordt verhoogd.

Een van de spannendste activiteiten die door de jeugdgroep in Alegrías werd uitgevoerd in de eerste maanden van zijn bestaan was een bomen-plant - project. Toen de jongeren vijftig fruitbomen geplant hadden op het land rondom hun school, nodigden zij hun ouders, vrienden en burens uit voor een ceremonie, waarbij Elisa een korte toespraak hield over het belang van het verbeteren van de omgeving. De gemeenschap waardeerde dit project omdat de bomen die zij geplant hadden vrucht zouden dragen en het dorp zouden verfraaien.

De dag na de ceremonie vroeg Elisa om een speciale bijeenkomst met de jeugd voor ze Alegrías zou verlaten. “Vandaag wil ik graag dat we het hebben over een thema dat in de komende maanden centraal zal staan onze besprekingen”, zei ze heel enthousiast. “Om te beginnen wil ik jullie een vraag stellen: Waarom denk je dat God ons geschapen heeft?”

Mariela antwoordde onmiddellijk: “God heeft ons geschapen omdat Hij van ons houdt. ‘Ik had uw schepping lief, daarom schiep Ik u’. Ik heb deze aanhaling geleerd toen ik nog een kind was, en ben hem nooit vergeten.”

“Uitstekend”, antwoordde Elisa. “God heeft ons geschapen vanuit Zijn oneindige liefde voor ons. En vanwege deze liefde heeft Hij ieder van ons de prachtigste gaven geschonken. Eén van Zijn grootste gaven aan ons is het vermogen om woorden te gebruiken. Geen enkel ander levend wezen heeft het vermogen gekregen om woorden te spreken, woorden te lezen, woorden te schrijven en ze te begrijpen. Met woorden communiceren wij met elkaar en laten we elkaar weten wat we denken en voelen. Daarbij komt nog dat de

goddelijke leringen in woorden zijn uitgedrukt. Wij begrijpen deze leringen door naar de woorden van God, geopenbaard door Zijn Manifestatie, te luisteren en ze te lezen. Het thema dat ik in gedachten heb voor onze besprekingen is dan ook de kracht van het woord.”

“Ik heb gehoord dat de kracht van het woord sterker is dan die van het zwaard”, zei Carlota.

“Dat is waar”, voegde Antonio daaraan toe. “Maar woorden kunnen alleen krachtig zijn als ze met daden gepaard gaan. Anders zijn de woorden leeg en waaien ze gemakkelijk met de wind mee. In één van mijn favoriete aanhalingen staat dat we ons moeten hoeden opdat we niet de weg bewandelen van hen wier woorden niet gelijk aan hun daden zijn.”

“Ja”, voegde Ana Maria eraan toe, “Je kunt wel zeggen dat iemand je beste vriendin is, maar als je haar niet helpt als ze je nodig heeft dan ben je misschien toch niet zo’n goede vriendin.”

De reactie van Ana Maria sprak zeer tot de verbeelding en ze begonnen allemaal voorbeelden te geven van zowel lege woorden als van woorden die gepaard gingen met daden.

Uiteindelijk zei Elisa: “Oké, jullie zijn er allemaal van overtuigd dat woorden die gepaard gaan met daden zeer krachtig zijn. Woorden bezitten enorm veel kracht, ze kunnen de wereld veranderen. Daarom moeten jullie, die een betere wereld willen opbouwen, leren woorden goed te gebruiken. Dat betekent het woord overdenken, het woord begrijpen, het woord spreken, het woord verspreiden en het woord in praktijk brengen.”

De jongeren waren even stil en dachten na over wat Elisa had gezegd. Toen kreeg Diego opeens een idee. Enthousiast sprong hij op, ging voor de groep staan en zei: “Nu weet ik hoe we materiële en geestelijke vooruitgang kunnen bereiken: door de kracht van het woord dat gepaard gaat met zuivere daden.”

Stilte. Niemand zei iets. Diego stond daar maar en voelde zich niet op zijn gemak. Hij wist niet of hij nu moest gaan zitten of blijven staan. Hij zocht steun bij Elisa. Elisa stond langzaam op, liep naar hem toe en pakte zijn hand. “Je hebt een heel diepe waarheid ontdekt”, zei ze tegen hem. “Mettertijd zul je erachter komen hoe belangrijk dit is.”

OEFENINGEN

1. Vul met de volgende woorden de onderstaande zinnen aan:

vergezellen, verbeelding, uit te drukken, daden, communiceren,
verbeteren, verleend, creëren, milieu, omringd werd, geschenk,
maakte openbaar, overhalen, diep

- a. Door de kracht van het woord zijn wij in staat onszelf _____
- b. Julia wilde niet dat haar broertje alleen naar de winkel ging, dus besloot ze hem te _____.
- c. De dokter was blij dat de gezondheid van het jonge meisje aan het _____ was.
- d. Pas na een aantal keer vragen om op de bijeenkomst te komen kon Enrique haar uiteindelijk _____.
- e. God heeft ons het _____ van het leven gegeven en wij moeten dit leven niet verspillen.
- f. Als Juan Carlos iets belooft doet hij zijn best om zich hier ook aan te houden. Zijn woorden worden altijd gevolgd door _____.
- g. Uit liefde voor ons heeft God ons vele gaven geschonken. Het vermogen om woorden te gebruiken is één van de grootste gaven die hij ons heeft _____.
- h. Het verhaal kwam geheel voort uit de _____ van de schrijver.
- i. Om met anderen te kunnen _____ moeten we leren luisteren.
- j. Cecilia maakt zich zorgen over het _____ en besloot in haar gemeenschap een cursus te geven over afvalverwerking.
- k. Als er een project moet worden uitgevoerd dan weet Diego iedereen enthousiast te maken. Hij kan enthousiasme _____.
- l. Roberto was zo moe na een dag hard werken dat hij naar bed ging en niemand hem wakker kreeg. Hij was _____ in slaap. _____
- m. Mijn oma wilde nooit zeggen hoe oud ze was, maar toen ze 100 jaar werd _____ ze haar leeftijd eindelijk _____.

n. Anna legde een tuin rond haar hele huis aan, zodat het _____
werd door heel veel mooie bloemen in allerlei kleuren en vormen.

2. Maak zinnen met de onderstaande woordgroepen.

zuivere daden: _____

verbeteren van het milieu: _____

heel enthousiast: _____

woorden in de praktijk brengen: _____

nadenken over wat er gezegd is: _____

3. Woorden hebben de kracht om tot goede of slechte dingen te leiden. Afhankelijk van de woorden die wij gebruiken kunnen wij anderen goed of slecht advies geven. Zet een G voor de hieronder staande uitdrukkingen die goed advies geven en een S voor de uitdrukkingen die slecht advies geven.

_____ Wij moeten een eenheid vormen en nooit ruzie maken.

_____ Pak gewoon wat je nodig hebt. Wat maakt het uit dat de eigenaar dat niet prettig vindt.

_____ Je moet niet roddelen.

_____ We voelen ons allemaal wel eens lui; op zo'n dag kun je beter nietsdoen.

_____ Stel niet uit tot morgen wat je vandaag kunt doen.

_____ Het maakt niet uit als je een beetje te laat op bijeenkomsten komt.

_____ Hoe klein ook de taak, je moet hem perfect uitvoeren.

- _____ Je kunt best af ten toe een leugentje om bestwil gebruiken.
- _____ Je moet nooit iets voor een ander doen: het is de moeite niet waard.
- _____ Het enige doel van het leven is plezier maken.
- _____ We moeten elke dag proberen onszelf te verbeteren.
- _____ Werken is een straf.
- _____ Waarom moeten wij de wet gehoorzamen; we weten zelf wel wat goed voor ons is.
- _____ Ons doel in deze wereld is God te kennen en te aanbidden.
- _____ Wij aanbidden God als wij ons werk doen in de geest van dienstbaarheid.
- _____ Iedereen moet zich met zijn eigen leven bezighouden en niet met de problemen van anderen.
- _____ Jouw ouders zijn oud; wat weten zij nou van het hedendaagse leven!
- _____ Van af en toe een beetje alcohol heeft nog nooit iemand iets gekregen.
- _____ Het leven is kort. Waarom zou je je doodwerken!

1. De les is bedoeld om het bewustzijn van de jeugdigen te vergroten door hen te helpen nadenken over het concept 'woord'. Hoe wordt dit bereikt?

2. Welke verbanden kunt u zien tussen het denkvermogen en het uitdrukkingsvermogen, nu u de bovenstaande les hebt bestudeerd?

PARAGRAAF 11

De jeugdigen moeten het vermogen ontwikkelen om vlot te lezen en de betekenis van wat zij lezen goed te begrijpen. In de meeste delen van de wereld bestaat er een uiteenlopende reeks literatuur voor deze leeftijd, van academische schoolboeken tot stripverhalen. Hoewel veel elementen van deze grote hoeveelheid literatuur bijdragen aan de gezonde ontwikkeling van jongeren, is de uitwerking daarvan niet te vergelijken met de invloed die de waarheden uit de Geschriften uitoefenen op de ziel van een jongere. Wij weten dat in deze Beschikking Bahá'u'lláh ieder woord heeft begiftigd met een nieuwe kracht. Hij verklaart:

“Door de beweging van Onze Pen van heerlijkheid hebben Wij in opdracht van de almachtige Beschikker ieder menselijk omhulsel nieuw leven ingeblazen en ieder woord met nieuwe kracht begiftigd. Al het geschapene toont de bewijzen van deze wereldomvattende vernieuwing.”²⁷

Welke thema's of concepten er ook worden behandeld in het materiaal voor het ontwikkelen van het uitdrukkingsvermogen bij de jeugd, de betekenis ervan hoort de Geschriften van het Geloof getrouw weer te geven. Wij zullen bijvoorbeeld een veel dieper begrip krijgen van het concept 'gerechtigheid' als dat verlicht wordt door de leringen van Bahá'u'lláh, wat niet zo makkelijk te bereiken is in een wereld die niet meer in contact is met de geestelijke waarheid. Het ontdekken van de juwelen van wijsheid in de geschriften, met behulp van lesmateriaal dat tot de verbeelding spreekt, verlicht de geest van deze jeugdigen en brengt blijheid in hun hart. 'Abdu'l-Bahá legt uit:

“Moge uw ziel worden verlicht door het licht van de Woorden van God, en moge u de bewaarplaatsen worden van de mysteriën van God, want er bestaat geen grotere steun en geen heerlijker geluk dan het geestelijk begrijpen van de goddelijke leringen. Wanneer een mens de ware betekenis van de verzen van een dichter als Shakespeare begrijpt, dan verheugt hem dat en maakt het hem blij. Hoeveel groter zal zijn vreugde en tevredenheid zijn wanneer hij de werkelijkheid van de Heilige Geschriften beseft en wordt ingelicht over de mysteriën van het Koninkrijk!”²⁸

De fragmenten hieronder komen uit het boek *De Kracht van het Woord*. Het thema 'vooruitgang' loopt als een rode draad door de hele tekst. Het lesmateriaal is erop gericht om de jonge geest te helpen het concept 'vooruitgang' te gaan begrijpen op een manier die overeenstemt met de leringen van het Geloof. We vragen u om te proberen het verschil aan te geven tussen de betekenis van vooruitgang zoals het bijvoorbeeld tegenwoordig in de

massamedia wordt overgebracht, en de betekenis die in de volgende passages wordt gegeven:

Een tijdje geleden kregen de dorpsbewoners bezoek van een gerespecteerde leraar die hen vertelde: “Alegrías kan een modelgemeenschap worden, waar we zowel materiële als geestelijke vooruitgang kunnen realiseren.” In eerste instantie begreep Diego niet echt wat “materiële en geestelijke vooruitgang” betekende, maar hij was net zo opgewonden als de rest van de gemeenschap. Sindsdien heeft hij heel veel geleerd over dit onderwerp. Hij weet nu dat hij, hoewel hij fysiek klein is, niet langer een kind is, en dat hij in staat is zijn dorp te helpen bij het bereiken van de gewenste geestelijke en materiële vooruitgang.

Het was tijdens een van deze gesprekken dat Diego besloot iedereen te vragen wat ze van geestelijke en materiele vooruitgang dachten. Mariela, die altijd wel iets interessants te zeggen had, antwoordde onmiddellijk: “Ik weet precies wat materiële vooruitgang betekent. Het betekent dat wij arm zijn en meer geld nodig hebben om de dingen te kunnen kopen waar we blij van worden.”

Iedereen werd enthousiast door Mariela’s opmerking, en ze begonnen allemaal te zeggen hoe ze erover dachten. Dat ging ongeveer zo:

Antonio: “Je hoeft toch niet rijk te zijn om gelukkig te zijn? Ik ken veel arme mensen die gelukkig zijn.”

Carlota: “Mijn broer zit op de universiteit en is thuis met vakantie, en hij zegt dat de rijken het idee van ‘de gelukkige armen’ bedacht hebben om ons tevreden te houden met voor ze werken.”

Ana Maria: “Dat kan wel zo zijn, maar ik weet dat geluk van binnenuit komt en niet afhankelijk is van hoeveel bezittingen iemand heeft.”

Diego: “Maar het is toch echt niet leuk om arm te zijn. We moeten ons best doen om ons bestaan te verbeteren.”

Antonio: “Maar terwijl we dat proberen te doen moeten we ook gelukkig zijn. Ik wil hard werken, zowel voor mijzelf als voor de gemeenschap, maar ik wil me er wel gelukkig bij voelen. Ik vond het altijd fijn om samen te zijn met Carlota’s broer, maar sinds hij het steeds over arm en rijk heeft, vind ik het niet leuk meer om naar hem te luisteren. Hij zit zo vol boosheid.”

Roberto: “Volgens mij ontstaat echt geluk door dicht bij God te zijn en door Zijn wetten te gehoorzamen.”

Diego: “Dat is waar, maar we moeten niet vergeten dat we om God lief te hebben onze medemensen moeten liefhebben en helpen.”

Carlota: “En we moeten er ook aan denken dat gehoorzaamheid aan Gods wetten ook betekent samen werken aan het opbouwen van een betere wereld waarin mensen niet langer arm zijn.”

Toen realiseerde Diego zich plotseling dat ze tot nu toe vooral over materiële groei gesproken hadden. “En de geestelijke vooruitgang dan?”, vroeg hij. Maar iedereen was al moe en ze besloten de volgende keer verder te discussiëren.

De jongeren besteedden meerdere bijeenkomsten aan de discussie over geestelijke en materiële vooruitgang. Een maand later, net voordat Elisa zou komen, belegden ze een bijeenkomst, speciaal om nog eens naar hun conclusies te kijken. Toen de jongelui hun ideeën aan Elisa voorlegden was zij opgetogen. Zij hielp hen hun conclusies helder te ordenen en de volgende verklaring op te stellen:

Verklaring namens de Jeugd

Wij zijn geen kinderen meer en moeten serieus aan onze toekomst gaan denken. Er is veel leed in de wereld waarin wij wonen en ze gaat gebukt onder tweedracht. Wij willen een nieuwe wereld bouwen waarin mensen in harmonie samenleven en waar oorlog en armoede niet meer bestaan. Om een nieuwe wereld te bouwen moeten we beginnen bij onze eigen gemeenschap. Daarom hebben wij het met elkaar over materiële en geestelijke groei in ons kleine dorp, Alegrías. Om in materieel opzicht vooruit te komen moeten we onze akkerbouw verbeteren, beter voor onze gezondheid zorgen, meer scholen hebben, en actief zijn in handel en industrie. Met de vruchten van ons werk moeten we de huizen, het dorp en de omgeving veranderen in prachtige oorden, waar we allemaal kunnen genieten van een schone en gezonde omgeving.

Materiële vooruitgang voor alle mensen is alleen haalbaar als we ook geestelijke vooruitgang boeken. Zonder spiritualiteit worden er maar een paar mensen rijk en de rest in blijft armoede leven. Om onze doelstellingen te bereiken als gemeenschap moeten we verenigd zijn, rechtvaardig handelen, en vriendelijk met elkaar omgaan en samenwerken, en

ruimhartig, eerlijk en betrouwbaar zijn. Rechtvaardigheid, ruimhartigheid, liefde en vriendelijkheid, eerlijkheid en betrouwbaarheid zijn geestelijke eigenschappen waarmee we zowel materiële als geestelijke groei bereiken.

We hebben geestelijke eigenschappen niet alleen nodig om een betere wereld te creëren. We hebben ze ook nodig voor het leven van onze ziel, dat niet eindigt in deze wereld. Materiële en geestelijke vooruitgang betekent dat we iedere dag streven naar voortreffelijkheid in de materiële en geestelijke aspecten van ons leven, dat we hard werken aan het bouwen van een rechtvaardige en vreedzame wereld en dat we ons voorbereiden op een eeuwig leven van blijdschap en geluk.

Diego had heel wat uurtjes nagedacht over zijn toespraak. Natuurlijk was het onderwerp waar hij het over wilde hebben “De materiële en geestelijke vooruitgang van Alegrías”. Maar hij wilde het onderwerp niet té zwaar maken en ook geen preken houden voor zijn vrienden. Daarom bracht hij zijn ideeën op deze manier naar voren:

Deelname aan de jeugdgroep in Alegrías heeft veel voor mij betekend. De groepsleden zijn de beste vrienden die ik ooit gehad heb en ik breng de gelukkigste momenten van mijn leven door als ik samen met hen ben. Ik denk dat we allemaal veranderd zijn sinds we bij elkaar komen en samen dingen zijn gaan ondernemen. We waren nog min of meer kinderen toen we begonnen en onze bijeenkomsten hebben ons geholpen de volgende fase van ons leven op een betekenisvolle manier in te gaan. Dankzij onze activiteiten en discussies gaan we onze adolescentie niet in met een gevoel van verwarring en uitzichtloosheid. We weten dat we een doel hebben in ons leven, en we gaan elkaar helpen deze doelen te bereiken. Ik denk dat we altijd vrienden zullen zijn.

Eén van de ideeën waar we vaak over nagedacht hebben sinds we onze groep hebben gevormd is de geestelijke en materiële vooruitgang van Alegrías. Ik denk dat we in het begin alleen maar nieuwsgierig waren naar wat dat betekende. Maar voor de meesten van ons is vooruitgang van de gemeenschap nu iets waar wij onze energie aan willen wijden. Ik hoop dat ons enthousiasme aanstekelijk werkt en iedereen in het dorp zal raken.

Dankzij Elisa, die ons liefdevol begeleid heeft, weten we nu een aantal belangrijke dingen over vooruitgang. We weten dat we altijd een eenheid moeten vormen, anders zullen al onze pogingen verspilde moeite zijn. We weten dat we moeten streven naar voortreffelijkheid; iedere dag moet beter zijn dan de dag ervoor. We weten ook dat verlichte woorden en zuivere daden de kracht hebben om veranderingen te bewerkstelligen. Maar waarom is dat zo? Een van de belangrijkste redenen is dat wij door woorden kennis ontdekken, verwerven en communiceren. Kennis is de bron van vooruitgang.

Van de week zat ik naar een paar koeien te kijken die op een landje bij ons huis aan het grazen waren. Ik dacht bij mezelf: "Deze koeien hebben alles wat ze nodig hebben. Ze kunnen zoveel gras eten als ze maar willen. Er loopt een beekje over het landje waar ze uit kunnen drinken wanneer ze willen. Ze kunnen, als ze zin hebben, in de zon of in de schaduw liggen. Wat willen ze nog meer?" Maar toen realiseerde ik me dat dit dan ook alles is wat ze hebben. Ze hebben geen kennis en ze weten niet wat ze doen. Ze zijn een slaaf van de natuur. Toen besloot ik dat ik absoluut niet wilde leven als een koe. Daarna zei ik tegen mezelf: Wat nou als ik eens extreem rijk en machtig zou worden, maar onwetend zou blijven? Wat zou ik daar nou aan hebben? Met al die rijkdom en macht zou ik nog steeds niet meer zijn dan een slaaf; een slaaf van mijn eigen passie die mij ertoe aanzet dingen te doen die ik niet eens begrijp, een slaaf van mijn hebzucht, een slaaf van anderen die rijker en machtiger zijn dan ik." Daarom is kennis de bron van vooruitgang. Kennis geeft ons vrijheid.

Schrijf in de ruimte hieronder een paar alinea's over wat u denkt dat de jeugd moet begrijpen over het thema vooruitgang.

PARAGRAAF 12

In de geschriften van het Geloof wordt “de wijze van spreken” vaak gekwalificeerd met termen als “glashelder”, “welsprekend”, “indringend” en “imponerend” vergezeld door zinnen die wijzen op de noodzaak van “gematigdheid”, “wijsheid”, en “begrip”. Woorden met deze eigenschappen worden geacht zo’n buitengewone uitwerking te hebben dat ze “de sluier van zelfzucht en hartstocht verteren” en “het vuur van vijandigheid en haat doven”. Daarbij hebben woorden invloed op het niveau en de geestelijke toestand van degene die ze uitspreekt.

“Zeg: Het spraakvermogen is een essentie die invloed wil uitoefenen en behoefte heeft aan matiging. Wat de invloed ervan betreft: daartoe is verfijning een voorwaarde die weer afhankelijk is van harten die onthecht en zuiver zijn.”²⁹

“Bovendien behoren woorden en uitspraken zowel indrukwekkend als indringend te zijn. Geen woord zal evenwel deze kwaliteiten in zich hebben, tenzij het geheel ter wille van God wordt gezegd en daarbij voldoende rekening houdt met de vereisten van de situatie en van de mensen.”³⁰

“Ik smeeek God om de parels van Zijn overvloed over uw hoofd uit te storten; om in uw hart het vuur van Zijn liefde te ontsteken; om uw tongen los te maken om de meest welsprekende woorden en de meest wonderbaarlijkste mysteriën uit te spreken in de samenkomst van de rechtvaardigen; om u bloemen van het Abhá-paradijs en engelen van de hemel te maken, verenigd in uw opvattingen en met uw gedachten geharmoniseerd; en om in uw gezichten de heilige tekenen van Zijn Koninkrijk te midden van alle mensen te tonen.”³¹

“Als u wilt dat uw woorden en uitspraken doordringen in verharde harten, ontdoe u dan van alle gehechtheid aan de wereld en wend uw gezicht naar het Koninkrijk van God.”³²

1. Zoek een paar geestelijke eigenschappen die de menselijke spraak kracht verlenen in de bovenstaande aanhalingen:

2. Hoe denkt u dat de verkenningstocht naar de concepten in de teksten die de jeugd in het geestelijk bekrachtigingsprogramma al studierend onderneemt kan bijdragen aan de ontwikkeling van deze eigenschappen?

PARAGRAAF 13

De geschriften vertellen ons dat de kracht van het spreken gericht moet zijn op het verwezenlijken van verheven doelen:

“Nu is het tijd om uzelf te reinigen met de wateren van onthechting die uit de Meest Verheven Pen zijn gestroomd en, uitsluitend om wille van God, die dingen te overdenken die steeds weer zijn neergezonden of geopenbaard, en dan, voor zover het in u ligt, ernaar te streven om met de macht van wijsheid en de kracht van uw woorden het vuur van vijandschap en haat te blussen, dat smeult in de harten van de volkeren van de wereld.”³³

“Deze dienaar doet een beroep op iedere ijverige en stoutmoedige ziel om zich tot het uiterste in te spannen en op te staan om de omstandigheden in alle gebieden te verbeteren en de doden tot leven te wekken met de levende wateren van wijsheid en woorden, krachtens de liefde die hij koestert voor God, de Ene, de Weergaloze, de Almachtige, de Weldadige.”³⁴

“Elk woord is begiftigd met een geest, daarom behoort de spreker of vertolker zijn woorden zorgvuldig over te brengen op de geschikte tijd en plaats, want de indruk die elk woord maakt is duidelijk en waarneembaar. Het Verheven Wezen zegt: Het ene woord kan vergeleken worden met vuur, een ander met licht, en de invloed die beide uitoefenen is zichtbaar in de wereld. Daarom behoort een verlicht en wijs mens op de eerste plaats te spreken met woorden zo mild als melk, opdat de mensenkinderen daardoor opgevoed en gesterkt mogen worden en het uiteindelijke doel van het menselijk bestaan mogen bereiken, welke de staat is van waar begrip en adeldom. En eveneens zegt Hij: Het ene woord is als de lente dat maakt dat de tere jonge boompjes van de rozengard van kennis groen worden en gaan bloeien, terwijl een ander woord juist als een dodelijk gif is. Het betaamt een bedachtzaam en wijs mens met de uiterste zachtmoedigheid en verdraagzaamheid te spreken, zodat de zoetheid van zijn woorden een ieder er toe moge brengen te bereiken wat ’s mensen staat waardig is.”³⁵

1. Bepaal of de volgende uitspraken waar zijn. Het uitdrukkingsvermogen dient gericht te worden op

- _____ Het winnen van een woordenwisseling.
- _____ Het uiteenzetten van de waarheid door duidelijke argumenten aan te voeren.
- _____ Het doven van het vuur van vijandschap en haat in het hart van de mens.
- _____ Anderen manipuleren.
- _____ Het verbergen van de waarheid.
- _____ Het uitleggen van de geheimen van het universum.
- _____ Het uitleggen van ingewikkelde dingen.
- _____ Het ophelderen van misverstanden en het bouwen aan eenheid van visie.
- _____ Het aantonen dat een mening de beste is.
- _____ Naar complimentjes en bewondering streven.
- _____ Het onderzoeken van de werkelijkheid.
- _____ Het verbeteren van de omstandigheden van de mensen.
- _____ Het verdedigen van de rechten van de onderdrukten.

2. Geef in een paar woorden weer hoe het ontwikkelen van hun uitdrukkingsvermogen de jeugdigen helpt op het pad van persoonlijke transformatie en ook bij hun inspanningen om bij te dragen aan de transformatie van de samenleving.

PARAGRAAF 14

Wanneer wij de jeugdigen helpen hun uitdrukkingsvermogen te ontwikkelen moeten we nooit vergeten dat het het Woord van God is dat de menselijke spraak bezielt met kracht, en het hart en verstand van de mens begiftigt met waarachtig begrip. We vragen nu, hier even bij stil te staan en over onderstaande aanhaling na te denken.

“De Dagster van woorden die luisterrijk schijnt vanuit het ochtendgloren van goddelijke Openbaring, heeft de Boekrollen en Tafelen zo verlicht dat het koninkrijk van woorden en het verheven domein van begrip trillen van vreugde en vervoering en helder schijnen met de pracht van Zijn licht...”³⁶

“Zeg: Wij lieten de rivieren van Goddelijke leiding uit Onze troon ontspringen, opdat de tere kruiden van wijsheid en begrip uit de aarde van uw hart zullen opkomen.”³⁷

“Door de ademtochten van Uw uiting is de hemel van begrip getooid, en door dat wat uit Uw pen is gestroomd is elk vergane bot verkwikt.”³⁸

“Het is daarom helder en duidelijk dat de eerste gave van God het Woord is, en de ontdekker en ontvanger daarvan is het begripsvermogen. Dit Woord is de voornaamste leraar in de school van het bestaan en de openbaarder van Hem Die Almachtig is. Al wat gezien kan worden is slechts zichtbaar door het licht van Zijn wijsheid. Al wat kenbaar is, is slechts een bewijs van Zijn kennis. Alle namen zijn slechts Zijn naam en het begin en einde van alle aangelegenheden moeten noodzakelijkerwijs daarvan afhangen.”³⁹

Misschien wilt u van de bovenstaande aanhalingen zo veel mogelijk uit het hoofd leren.

PARAGRAAF 15

We leven in een tijd waarin de mensheid voor een moreel bankroet staat. De normen die de mens eeuwenlang hebben geleid verliezen steeds meer hun invloed, en worden geleidelijk aan vervangen door de waarden van buitensporig materialisme en een ideologie die is gebouwd op extreem relativisme en ongebreideld individualisme. Laten we eens verder nadenken over dit fenomeen voordat we het gaan hebben over de effecten ervan op de jongeren.

Men kan aan de loop van de geschiedenis van de laatste paar eeuwen zien hoe de mensheid zich geleidelijk aan bevrijd heeft van vele ketenen waar ze lange tijd onder gebukt ging: dogmatisme, tirannie, bijgeloof, om er maar enkele noemen. Toch moet er nog veel gedaan worden om de overblijfselen daarvan te teniet te doen, diepgewortelde vooroordelen zijn overwonnen, wetten om recht te spreken uitgevaardigd, en de rechten van mensen en groeperingen zijn erkend. Helaas wordt deze waardevolle gedenkwaardige gang van zaken tegenwoordig hoe langer hoe meer geplaagd door uitersten. Extreem relativisme en ongebreideld individualisme komen steeds meer in het middelpunt te staan, terwijl bestaan van realiteit terzijde wordt geschoven. De vrijheid om je eigen voorkeuren na te jagen wordt gezien als het hoogste ideaal en daardoor vervaagt het onderscheid tussen goed en kwaad. Op steeds meer plaatsen worden gedragspatronen die gebaseerd zijn op zeer uiteenlopende waarden gelijkwaardig beschouwd, en de banden die de leden van een gemeenschap vanouds bijeen hielden hebben hun kracht zo goed als verloren.

In dit klimaat komen jongeren alleen te staan zonder morele leiding en hebben zij moeite om waarheid en leugen van elkaar te onderscheiden. Alleen het Woord van God kan de geestelijke ontvankelijkheid opwekken waardoor de mens dit onderscheid kan maken. ‘Abdu’l-Bahá zegt ons dat het Woord van God het rijk van denken en moraal verlicht:

“...in het geestelijke rijk van begrip en idealisme moet er een centraal punt van verlichting zijn, en dat centrale punt is de eeuwigdurende, immer schijnende Zon, het Woord van God. Zijn licht bestaat uit de lichten van werkelijkheid die op de mensheid schenen, het rijk van gedachten en principes verlichtend, zegeningen van de goddelijke wereld verlenend aan de mens.”⁴⁰

Om morele keuzes te kunnen maken heeft men meer nodig dan een aantal regels; er moet een totale morele structuur worden opgebouwd in de geest en het hart van een jongere die begiftigd is met een sterk sociaal doel, een structuur die geestelijke begrippen, gedragspatronen en besef van consequenties wat met elkaar verband houdt en die stand houdt door de krachten van wil en moed. Zo’n morele structuur lijkt nauw verbonden te zijn met de taalstructuur die in de geest van de mens werkzaam is. Die taal moet zoals in de paar voorafgaande paragrafen is gesteld, rijk genoeg zijn om de jongeren in staat te stellen de sociale, culturele en ideologische krachten te herkennen die de waarde van de mens vormgeeft in een uiteenvallende wereld, en om de aard van de geestelijke krachten te begrijpen die nodig is voor deze transformatie.

Het innige verband tussen de taalvorm waarin iemand zich uitdrukt en de morele structuur die zijn denken en gedrag aanstuurt, heeft belangrijke gevolgen voor de wijze waarop zowel taal als moraal moeten worden aangeleerd. De inhoud van het materiaal dat wordt gebruikt voor taalonderwijs zal uiteraard variëren overeenkomstig de waarden van degenen die het opstellen. Het kan een duidelijke morele boodschap overbrengen, moreel tegenstrijdig zijn of zelfs geestelijke schade veroorzaken. De inhoud van moreel onderwijs kan ook variëren overeenkomstig de morele opvatting die wordt uitgedragen. Zo kan men bijvoorbeeld boeken met lesmateriaal vinden waarin morele concepten worden gepresenteerd als een reeks deugden, verplichtingen, regels en feiten, die erop gericht zijn het gedrag te verbeteren zonder dat er voldoende aandacht wordt geschonken aan de elementen van taal en denken die het geestelijk waarnemingsvermogen versterken en betrokkenheid bij maatschappelijke transformatie cultiveren. Men treft ook programma’s voor moreel onderwijs aan waarbij de leerlingen alleen gevraagd wordt om over hun wensen en voorkeuren te praten met het doel dat zij, wanneer zij dat uitleggen, zichzelf beter begrijpen en hun vermogens vorm kunnen geven. Om morele educatie tot een van deze twee benaderingen te beperken is onverantwoord. Bij een geestelijk bekrachtigingsprogramma dat gewijd is aan jeugdigen kan men een hoge morele standaard natuurlijk niet uit de weg gaan, en men kan ook niet voorbijgaan aan hetgeen zo’n standaard overduidelijk van het individu verlangt. Tegelijkertijd moet zo’n programma, zoals wij al eerder hebben opgemerkt, ruimte laten voor voldoende discussie over geestelijke concepten. Het moet echter nog veel verder gaan. Er moet vooral aandacht geschonken worden aan de rol van taal bij het scheppen van een morele structuur, wij gaan in de volgende twee paragrafen nader op die rol in.

PARAGRAAF 16

Het materiaal dat wordt gebruikt in een educatief bekrachtigingsprogramma moet geschreven zijn in een stijl die open en onderzoekend is maar die wel beschermt tegen het soort relativisme dat in de afgelopen decennia de morele opvoeding zo heeft ondermijnd.

Op het Rechte Pad is nog een bahá'í-geïnspireerd boek dat deel uitmaakt van het jeugdprogramma. Het bevat twintig verhalen die elk in verband staan met een moreel thema. In de meeste culturen worden verhalen gebruikt als middel om wijsheid van een generatie op de volgende over te dragen. In deze tekst zijn enkele bekende verhalen herschreven om er de dubbelzinnige boodschappen die ze traditiegetrouw overdroegen te verwijderen. Elke les bevat ook oefeningen die de taalkundige vaardigheden vergroten, wat zo doorslaggevend is voor een gezonde ontwikkeling van de morele structuur. De les hieronder begint met een fabel die je misschien wel kent. Het is herschreven met het doel een denk- en handelwijze aan te kweken die hoort bij een duidelijke morele boodschap. Lees de les en bespreek hoe de boodschap van dit verhaal de voortgang van verkeerde culturele normen voorkomt.

De wijzen laten zich niet door gevlij voor de gek houden. Iedereen voelt zich bemoedigd door een compliment of lof. Maar laten we niet vergeten dat het verlangen naar complimenten ons beoordelingsvermogen aantast.

Op een dag zag een vos een kraai wegvliegen met een stukje kaas in zijn bek. "Ik wil die kaas", dacht de vos bij zichzelf en hij begon de schaduw van de vogel te volgen tot deze op een tak van een boom was gaan zitten.

"Goedendag, mijn beste vriend," zei de vos, die zo vriendelijk mogelijk deed, "Wat zie je er mooi uit vandaag. Je veren glanzen en je ogen stralen zo helder als juwelen. Je zult ook vast wel een hele mooie stem hebben. O, wat zou ik je graag eens horen zingen."

De kraai dorstte naar complimenten, en deze woorden lesten zij dorst naar complimentjes als fris water. Dus verhief de kraai trots zijn kop om een lied te zingen ter ere van zijn charmante vriend.

Maar op het moment dat de kraai zijn bek opendeed, viel het stuk kaas er natuurlijk uit. De vos had het al te pakken voordat het op de grond viel en rende weg, en het niet zo plezierige geluid van de kraai was overal te horen.

BEGRIP

Beantwoord de volgende vragen in volledige zinnen.

1. Wat zag de vos?

2. Wat had de kraai in zijn bek?

3. Wat deed de vos om het stuk kaas te krijgen?

4. Had de kraai echt een mooie stem?

5. Was de vos eerlijk over zijn waardering en lof voor de kraai?

6. Vond het verhaal plaats in een stad, dorp, of bos?

WOORDENSCHAT

Maak de onderstaande zinnen compleet door één van de volgende woorden te gebruiken:

bemoedigd, schaduw, verlangen,
alleraardigst, verzwakt, complimenten,
trots, gelest, plezierige, beoordelingsvermogen

1. De leraar vond dat hij hard werkende leerlingen had en gaf ze altijd _____ .
2. Armando en zijn broer hadden samen een _____ dag doorgebracht met op het veld werken en over hun toekomstplannen praten.
3. Hong Mei hield van reizen en had een _____ om nieuwe plaatsen te zien.
4. Ze had een mooie stem, en zij voelde zich door haar lerares _____ om muziek te gaan studeren.
5. De boer gaf blijk van een goed _____ toen hij zijn zaadjes vlak na de eerste regenbui plantte.

6. Chandu's dorst naar kennis was nog niet _____ toen hij al die boeken had gelezen.
7. Zhong Jiang zat in de problemen, omdat hij te _____ , was om hulp te accepteren.

8. Aan het einde van de dag valt de lange _____ van de boom over de tuin.
9. Het was een _____ verhaal en de kinderen wilden het steeds weer opnieuw horen.
10. Hij was erg _____ door zijn ziekte, maar ging al gauw weer werken, omdat hij wist dat hij snel sterker zou worden.

BESPREKING

Hoe kunnen wij ervoor zorgen dat wij niet voor de gek worden gehouden door gevlj?

UIT HET HOOFD

“Bescherm uzelf met uiterste waakzaamheid, opdat u niet verstrikt raakt in de val van misleiding en bedrog.”

Bespreek de volgende vragen in je groep:

1. Als u niet oppast is kan dit verhaal zodanig verteld worden – en dat is ook altijd gebeurd – dat het bewondering oproept voor de schijnbare slimheid van de vos. Hoe wordt deze indruk vermeden in de versie hierboven?

2. Wat is de morele boodschap van het verhaal?

3. Welke concepten zijn gerelateerd aan die boodschap?
-
-
-
4. Hoe doeltreffend is deze fabel als middel om jeugdigen te helpen morele onderwerpen te begrijpen?
-
-
-
-
-
5. Welke vaardigheden kan de jeugd met de oefeningen ontwikkelen?
-
-
-
-
-
6. Hoe draagt de bespreking – mits niet los, maar in samenhang met de moraal van de boodschap die via het verhaal doorgegeven wordt - bij aan het ontwikkelen van het vermogen tot overdenking en bespiegeling? Hoe versterkt dit het uitdrukkingsvermogen?
-
-
-
-
-
-
7. Hoe kan het uit het hoofd leren van een aanhaling aan het eind van een les deze vermogens helpen versterken?
-
-
-
-

PARAGRAAF 17

Als we de jeugd willen helpen om de morele kwesties te herkennen die ten grondslag liggen aan de keuzes die zij maken, is het belangrijk om ze situaties voor te leggen die aansluiten op hun werkelijkheid. Dit betekent echter niet dat alleen maar om bij-de tijd te zijn, aandacht moet worden gevestigd op vulgaire uitingen. De situaties die onderzocht worden moeten weliswaar toegankelijk zijn voor de jeugd, maar hoeven niet nadrukkelijk de situaties te zijn die het meest voorkomen in een in verval rakende samenleving; ze moeten juist die maatstaven van denken en gedrag weergeven die hen inspireren om naar voortreffelijkheid te streven. Daartoe moet men in het materiaal dat wordt gebruikt in een geestelijk bekrachtigingsprogramma niet alleen een bevoogdende houding en neerbuigende kinderpraat vermijden, en ook een prekerige taal over goed gedrag. Kijk eens naar de volgende les uit een ander bahá'í-geïnspireerd boek getiteld *Leren over Voortreffelijkheid*. Mevrouw Chen beschrijft in deze les het begrip zuiverheid aan haar kleinkinderen en helpt hen, aan de hand van een paar oefeningen, een betere greep te krijgen op het belang daarvan.

Mevrouw Chen vertelt dat de tweede voorwaarde voor voortreffelijkheid een eerbaar en vroom leven is, wat bescheidenheid, zuiverheid, zelfbeheersing, fatsoen en reinheid van gedachten omvat. Ze begint met het beschrijven van zuiverheid, het fundament waarop een eerbaar leven gebouwd moet zijn:

“Stel je een spiegel voor. Als je alle stof eraf haalt, dan weerspiegelt hij het licht. Op dezelfde manier wordt een hart dat gereinigd is van onvolmaaktheden zoals jaloezie, haat en trots, zuiver en kan het het hemelse licht weerkaatsen. Mencius heeft gezegd dat een nobel man zijn kinderlijk hart niet kwijtraakt. Dit is natuurlijk zo, maar vergeet niet dat het hart van een kind zuiver is omdat het onschuldig en zwak is, en dat de zuiverheid van een kind nog niet op de proef gesteld is. Jullie zijn nu op een leeftijd dat je niet meer als kind kan worden beschouwd. Naarmate je ouder wordt, word je wijzer en sterker. Maar jullie moeten zelf goed opletten en er goed voor zorgen dat je de zuiverheid van je hart niet verliest. Je moet de spiegel van je hart niet laten besmeuren met de onzuiverheden van deze wereld. En dat moet je doen met de kracht van rede en geloof. Je kunt alleen zuiver blijven door inspanning en wilskracht.”

Mevrouw Chen legt vervolgens uit dat het concept ‘zuiverheid’ vaak verkeerd begrepen wordt en vraagt haar jonge kleinkinderen aan te geven welke eigenschappen uit de lijst hieronder zuiverheid in zich hebben en welke er ten onrechte aan worden gekoppeld:

- Niet veinzen
- Oprecht zijn
- Naïef zijn
- Niet hypocriet zijn
- Zuivere gedachten hebben
- Een schoon lichaam hebben
- Dom zijn
- Niet verwaand zijn
- Fanatiek zijn
- Eenvoudig van geest zijn
- Vrij zijn van bedrog

- Onzelfzuchtig zijn
- Zwak zijn
- Emotioneel zijn
- Intelligent zijn
- Aardig zijn
- Niet opschepperig zijn

De jeugdigen leren de onderstaande citaten uit het hoofd en bespreken de bijbehorende vragen met hun grootouders:

“Mijn eerste raad is deze: bezit een rein, warm en stralend hart, dat een aloude, onvergankelijke en eeuwige heerschappij de uwe zij.”

“Allereerst moet het leven van een mens zuiver zijn; daarna fris, schoon en onafhankelijk van geest. Eerst moet de bedding van de stroom gezuiverd worden, daarna kunnen de zoete wateren van de rivier er doorheen worden geleid.”

1. Een hypocriet is iemand die doet alsof hij rechtschapen is, maar dat niet is. Wat is erger, veel zwakheden hebben of hypocriet zijn?
2. Wat zijn de onzuiverheden die we in onze gedachten moeten zuiveren?
3. Wie bereikt meer in deze wereld, degene die zuiver van hart is of hij die onoprecht is?

Bespreek de volgende vragen in uw groep:

1. Hoe draagt de les bij aan het oplossen van veel voorkomende misverstanden rond het begrip zuiverheid?

2. Noem enkele kenmerken van de taal die mevrouw Chen gebruikt?

3. Hoe wordt de jeugd door deze les geholpen om te streven naar geestelijke voortreffelijkheid?

PARAGRAAF 18

In de laatste twee paragrafen hebben wij, zij het kort, onze gedachten laten gaan over de rol van taal bij het scheppen van een morele structuur. Ons onderzoek van twee lessen, de een uit *Op het rechte Pad* en de andere uit *Leren over Voortreffelijkheid*, heeft ons helpen inzien hoe het bespreken van bepaalde thema's en begrippen, in combinatie met oefeningen die bedoeld zijn om de taalvaardigheid te verbeteren, gedachtenpatronen kunnen versterken die bevorderlijk zijn voor gezonde morele keuzes. Hoe belangrijk het ook is om op deze wijze de taalvaardigheid te vergroten, wij moeten niet vergeten dat iemands morele structuur afhangt van vele op elkaar inwerkende factoren. Het is moeilijk om de denkpatronen waarover wij hier spreken los te zien van wetenschappelijk denken. Jongeren moeten er op worden voorbereid om het onderzoek van de werkelijkheid op een wetenschappelijke wijze aan te pakken. Een aantal van de teksten die zij gaan bestuderen zullen dan ook op het gebied van wiskunde en natuurwetenschap zijn, niet met het doel om die als leervak te onderwijzen maar om het soort rationaliteit dat erdoor ontstaat te versterken. In cursussen die vertakkingen zijn van dit boek, bedoeld voor diegenen die zich voor een langere periode van enkele jaren willen wijden aan het werken met de jeugd, komen deze teksten wat uitgebreider aan de orde. Voor nu volstaat het dat u weet dat dit element meespeelt in het educatieve proces dat de jongeren aangaan.

PARAGRAAF 19

Het ontwikkelen van geestelijk waarnemingsvermogen, het versterken van het uitdrukkingsvermogen en het opbouwen van een gezonde morele structuur zijn allemaal van wezenlijk belang voor het geestelijke bekrachtigingsproces. Jammer genoeg wordt krachtig zijn vaak in verband gebracht met waarden die in tegenspraak zijn met de geestelijke aard van de mens. De beelden die dit concept doorgaans oproept als het aan de orde komt zijn die van gezag, manipulatie, overheersing, regels, overmacht en onderwerping. Uw doel is echter de jeugdigen te helpen een ander soort kracht te gebruiken. Morele kracht komt voort uit liefde, gerechtigheid, kennis, begrip, helder inzicht, dienstbaarheid en bovenal, nederigheid. Sterker nog, nederigheid is een noodzakelijke voorwaarde van het bekrachtigingsproces waar wij het hier over hebben, want alleen door bijstand vanuit den Hoge kan een mot een adelaar worden, een druppel water veranderen in rivieren en zeeën, en een atoom in lichten en zonnen. Het nadenken over passages uit gebeden die door Bahá'u'lláh en 'Abdu'l-Bahá zijn geopenbaard, waarin wij God smeken ons bepaalde deugden en eigenschappen te verlenen, verschaft ons inzicht in de aard van geestelijke en morele bekrachtiging:

“Ik bid U, o Gij Die de Heer zijt van alle namen en de Heerser van hemel en aarde, toe te staan dat ieder die U dierbaar is een beker van Uw genade mag worden in Uw dagen, dat zij het hart van Uw dienaren mogen verkwikken.

Schenk hen ook de macht, o mijn God, te zijn als de regen die neerstort uit de wolken van Uw genade, en als de winden die de lentegeuren van Uw goedertierenheid verspreiden, dat door hen de bodem van het hart van Uw schepselen bekleed mag worden met pril groen en datgene mag voortbrengen dat zijn geur zal verspreiden over al Uw gebieden, zodat iedereen de zoete geur mag waarnemen van de Mantel van Uw Openbaring. Machtig zijt Gij te doen wat Gij wilt.”⁴¹

“Geef ons de kracht, o mijn God, om Uw tekenen onder Uw schepselen bekend te maken en Uw Geloof in Uw rijk te behoeden.”⁴²

“Geef mij dan de kracht, o mijn God, gerekend te worden tot hen die vastgehouden hebben aan Uw wetten en voorschriften ter wille van U alleen, hun ogen vast gericht op Uw gelaat.”⁴³

“Geef ons dan de kracht, o mijn God, onszelf te verzaken en standvastig trouw te blijven aan Hem Die de Manifestatie is van Uzelf, de Verhevenste, de Hoogste.”⁴⁴

“Ik smeek U, bij Hem die het ochtendgloren Uwer namen en de dageraadsplaats Uwer eigenschappen is, datgene voor mij te bestemmen wat maakt dat ik kan opstaan om U te dienen en Uw deugden te prijzen.”⁴⁵

“Laat mij een van die dienaressen van U worden die Uw welbehagen hebben verworven.”⁴⁶

“Bescherm deze kinderen, help hen door Uw genade om opgeleid te worden en stel hen in staat dienstbaar te zijn aan de mensheid.”⁴⁷

“Zend dan tot mij neer, o mijn Geliefde, wat mij standvastig in Uw Zaak zal doen zijn, zodat de twijfels van de ongelovigen mij niet zullen beletten mij tot U te keren.”⁴⁸

“Laat mij dan een zetel van waarheid verkrijgen in Uw tegenwoordigheid, verleen mij een teken van Uw erbarmen en laat mij aansluiten bij dezulken Uwer dienaren die geen vrees zullen kennen, noch door smart getroffen zullen worden.”⁴⁹

“O mijn God, helpt Gij Uw dienaar het Woord te verheffen, wat nutteloos en onwaar is te weerleggen, de waarheid vast te stellen, de heilige verzen wijd en zijd bekend te maken, de pracht ervan te onthullen en het morgenlicht in het hart van de rechtvaardigen te doen opkomen.”⁵⁰

“Stel hen in staat zich onder Uw volk te onderscheiden, dat zij Uw woorden mogen verheerlijken en Uw Zaak bevorderen. Help hen, o mijn God, te handelen naar Uw wil en behagen.”⁵¹

PARAGRAAF 20

Laten we, met de bespreking van de voorgaande paragrafen in het achterhoofd, over onderzoek naar de aard van geestelijk waarnemingsvermogen, dat zo noodzakelijk is voor het begrijpen van de werkelijkheid, onze verkenning van het uitdrukingsvermogen, dat zo

essentieel is voor het bereiken van lofwaardige doelen, onze analyse van het verband tussen taal en morele structuur, dat zo beslissend is bij het maken van keuzes, en onze bespiegelingen over het morele bekrachtigingsproces - nu eens meer in detail kijken naar twee van de boeken die de jeugd bestudeert. In deze paragraaf en de volgende gaan we kijken naar *Met de Wind in de Rug*, en in paragraaf 22 en 23 onderzoeken we *Geest van Geloof*. Over het algemeen de twee boeken die groepen in het eerste jaar van het geestelijke bekrachtigingsprogramma bestuderen.

Het bahá'í-geïnspireerde boek *Met de Wind in de Rug* gaat over het verhaal van Musonda, een jong meisje dat net 13 geworden is, en haar oudere nichtje Rose, die tijdens de schoolvakantie is komen logeren. Samen met Musonda's broer Godwin en zijn vriend Chishimba denken de meisjes na over hun toekomst en praten over hun wensen en mogelijkheden. Samenhangend met dit boek moet u in uw groep een aantal begrippen gaan onderzoeken. Maar het is goed om het eerst een keer helemaal door lezen, daarna nog eens zorgvuldig te lezen en de oefeningen te maken. Als u dat hebt gedaan kunt u beginnen met de volgende bespreking.

U hebt vast gemerkt dat het thema van de hele tekst 'bekracting' is. Hieronder staan de passages in het boek die over dit thema gaan, ofwel door de gesprekken tussen de hoofdpersonen van het verhaal of door gebeurtenissen die goddelijke bekracting in de praktijk tonen. De passages zijn allemaal overgenomen uit een van de lessen en worden in de juiste volgorde weergegeven. Beschrijf bij de lege regels eronder hoe het concept 'bekracting' in die passage wordt behandeld en hoe u denkt dat het begrip van dit concept zich bij de jongeren zal ontwikkelen bij het doornemen van de lessen.

"Ik zit te denken over dienstbaarheid. Ik wil iets doen om anderen te helpen. Ik wil heel graag verpleegkundige worden, maar dan moet je hard studeren. Het kost ook veel geld en ik denk niet dat mijn ouders dat hebben", legt Musonda uit.

"Jawel, maar je kunt het toch proberen Musonda?", zegt Rose. "Ik heb het woord 'bekracting' een paar weken geleden geleerd bij één van mijn lessen. Mijn leraar zegt dat God ons bekracting en helpt bij wat we doen. Ik ben erg van dit woord gaan houden. Ik weet zeker dat God je zal bekracting als jij echt heel graag verpleegkundige wilt worden."

Later die avond als de meisjes in bed liggen, fluistert Musonda: “Rose, jij had het over het woord ‘bekrchtiging’. Betekent dat, dat als ik heel erg mijn best doe op school, God ons dan geld zal sturen zodat ik verpleegkunde kan gaan studeren?”

Rose draait zich om en kijkt Musonda aan. “Nou, niet precies. Ik bedoel, ik weet het eigenlijk niet. We moeten dingen proberen en kijken welke deuren er opengaan. Maar ik weet wel dat God iedereen talenten heeft gegeven. We moeten erachter zien te komen wat onze talenten zijn en er dan mee leren omgaan”, antwoordt Rose.

Godwin heeft een klasgenoot, een goede vriend die Chishimba heet. Hij komt vaak bij de familie Mulenga op bezoek en vanavond blijft hij eten. Het gespreksonderwerp aan tafel gaat van het ene onderwerp naar het andere. Musonda wil het onderwerp ‘bekrchtiging’ ter sprake brengen en ze wordt ongeduldig. Eindelijk valt er even een stilte. “Rose en ik hebben het over bekrchtiging gehad”, zegt Musonda.

“Daar heb je mijn zusje weer”, zegt Godwin terwijl hij zijn keel schraapt. Maar tot zijn verbazing lijkt Chishimba geïnteresseerd.

“Wat betekent dat woord voor jou?” vraagt hij aan Musonda.

Musonda, die ook verrast is, kijkt naar Rose, in de hoop dat zij antwoord zal geven.

“Bekrchtiging... God bekrchtigt ons en helpt ons bij wat we doen”, zegt Rose.

Chishimba zegt een tijdje niets. In zijn ogen is verdriet te lezen. “Een paar maanden geleden”, begint hij langzaam, “is mijn vader zijn baan kwijtgeraakt. Hij is betrouwbaar en verantwoordelijk en iedereen weet dat. Hij heeft achttien jaar lang als beveiliging bij een bedrijf gewerkt en toen werd hij ineens ontslagen. We weten allemaal waarom het was. Als hij er nog twee jaar had gewerkt, was hij met pensioen gegaan en dan had het bedrijf zijn pensioen

moeten betalen. We hebben niet veel spaargeld. Ook al helpt mijn oudere broer ons, toch ziet het er naar uit dat ik volgend jaar niet meer naar school kan, omdat ik het schoolgeld niet kan betalen. Maar ik ga ontzettend graag naar school. Ik vraag me af waarom God mij niet helpt.”

Iedereen kijkt naar van meneer Mulenga en verwacht dat hij de vraag zal beantwoorden.

Meneer Mulenga glimlacht en zegt: “Dat God ons bekrachtigt wanneer we ergens een inspanning voor leveren, betekent niet dat het leven makkelijk is. Jullie leven zal veel moeilijkheden kennen en helaas wordt een groot deel daarvan veroorzaakt door onrechtvaardigheid. Maar je zult hard moeten werken en ook al lijken de dingen een tijdje niet te gaan zoals jij wilt, toch kun je zeker zijn van Gods bekrachtiging. Hij zal je bekrachtigen vooral bij de inspanningen die je levert om onrechtvaardigheid de wereld uit te helpen.” Dan kijkt hij Chishimba aan en zegt: “Je komt uit een hecht en hardwerkend gezin. Iets in mijn hart zegt me dat er dingen gaan veranderen voor jou. Je gaat je school afmaken. Neem dat maar van mij aan.”

De volgende maandag gaan de twee meisjes met mevrouw Phiri mee naar de kliniek. Tegen de tijd dat de moeders naar hun les gaan, nemen Musonda en Rose de kinderen mee naar buiten en gaan ze met hen in de schaduw onder een boom zitten. Ze samen zingen liedjes en doen spelletjes, en Rose vertelt een verhaal. Als het verhaal net is afgelopen, komen de moeders hun kinderen ophalen. Iedereen is blij. Mevrouw Phiri en haar collega's zijn erg tevreden en vragen de meisjes om de volgende week weer mee te komen.

Onderweg naar huis is Musonda diep in gedachten verzonken. Uiteindelijk doorbreekt ze de stilte en zegt tegen Rose: “Denk je dat wat er vandaag is gebeurd te maken heeft met die ‘bekrachtiging’? Jij wilt lerares worden en ik verpleegkundige. En nu zaten we in een kliniek les te geven en voor kinderen

te zorgen.”

In de weken dat Rose bij haar logeert, hebben de twee meisjes veel met elkaar besproken en Musonda zit vol ideeën. Dus op een ochtend besluit ze om naar haar lievelingsplek te gaan. Terwijl ze op de rots ligt, denkt ze terug aan de dag in de kliniek. “Het was fijn om iets nuttigs te doen,” denkt ze bij zichzelf. Ze denkt aan wat haar vader altijd zegt, dat bomen vruchten moeten voortbrengen. Dan vraagt ze zich af: “Hoe kan ik er nu voor zorgen dat mijn leven goede vruchten voortbrengt?” Ze denkt onmiddellijk aan het woord “bekrachtiging”.

Precies op dat moment voelt ze een sterke windvlaag, waardoor er wat blaadjes opwaaien. Tussen de bladeren ziet Musonda een kleine gele vogel. Als de wind is gaan liggen, vallen de bladeren in het water, maar de vogel blijft vliegen. Terwijl ze naar de vogel kijkt, komt er een gedachte in haar op. De wind heeft het vogeltje een duwtje in de rug gegeven, en nu vliegt hij steeds hoger. Misschien is dat wat bekrachtiging betekent. De vogel spande zich in om te vliegen en de wind heeft hem geholpen.

“Denk je wel eens na over je toekomst, Godwin?” vraagt Musonda, “Wat zou je willen worden?”

Godwin werkt verder aan de fiets. “Ik weet niet. Ik wil geld verdienen. Ik wil onze ouders helpen en zelf ooit een gezin stichten”, antwoordt hij.

“Maar denk je wel eens na over je talenten en hoe je die zou kunnen gebruiken?” vraagt Musonda, “Rose en ik hebben het daar vaak over.”

“Jaja, ik weet het”, zegt hij terwijl hij een moersleutel oppakt, “En je hebt het altijd over ‘bekrachtiging’... ‘God helpt ons als we ons inspannen’.”

“Maar Godwin, het is echt waar.” Vervolgens vertelt ze hem het verhaal van het kleine vogeltje en de windvlaag. Ze vertelt hem ook over het werk dat zij en Rose met de kinderen in de kliniek hebben gedaan.

Op dat moment komt Chishimba binnen. “Hallo,” zegt hij, “hoe staat het met de fiets? Weet je al wat het probleem is.

“Het probleem zat in de versnellingen. Ik ben er nog mee bezig”, antwoordt Godwin, terwijl hij een moer aandraait.

“Ik wist wel dat je het kon!” zegt Chishimba en kijkt Musonda aan. “Weet je dat je broer een monteur is?”

Rose komt naar buiten en vangt een deel van het gesprek op. “Godwin,” zegt ze, “dat is één van je talenten! Je kunt goed dingen repareren. Je kunt een goede monteur worden!”

“Dat ik een fiets kan repareren”, zegt Godwin, “betekent nog niet dat ik een monteur ben. Daar heb je een opleiding voor nodig.”

De andere drie glimlachen en zeggen: “Nou, span je in!” Iedereen lacht, zelfs Godwin.

“Godwin, waarom ga je niet eens praten met meneer Chiyesu, die monteur met een werkplaats vlakbij de markt? Misschien wil hij het je leren”, zegt Chishimba opgewonden.

“Ja, dat is wel een goed begin”, voegt Rose toe.

“Wat?” vraagt Godwin, “Dat kan ik toch niet zomaar vragen? Ik ken hem niet eens.”

“Ik ken hem wel. Ik kan je aan hem voorstellen. We kunnen er morgen wel samen heen”, zegt Chishimba.

Later als ze weer alleen zijn, zegt Rose tegen Musonda: “Morgen zal Godwin begrijpen wat bekrachtiging betekent.” Ze lachen, en besluiten niets tegen de jongens te zeggen.

Meneer Chiyesu, een kleine bejaarde man, zit buiten voor zijn werkplaats. Hij maakt de onderdelen van een kleine motor schoon en neuriet een melodietje onder het werk. Hij is blij dat hij Chishimba ziet, en ze schudden elkaar de hand.

Chishimba stelt Godwin aan hem voor en legt uit dat hij goed dingen kan repareren. Godwin is zenuwachtig, maar toch vindt hij de moed om iets te zeggen. Hij schraapt zijn keel en zegt: “Meneer Chiyesu, ik wil graag monteur worden, dus nou dacht ik dat ik u kon helpen in de werkplaats en het dan van u leren.”

“Nou, ik kan wel wat hulp gebruiken,” antwoordt meneer Chiyesu, “maar ik kan je er niet voor betalen.”

“Dat geeft niet. Ik wil het alleen maar leren”, zegt Godwin, “Wanneer kan ik beginnen?”

“Er is geen beter moment dan nu!” antwoordt meneer Chiyesu, “Kun je vanochtend hier blijven? Deze onderdelen moeten gesmeerd worden en daarna moeten we de motor weer in elkaar zetten.”

“Nu? Mag ik nu al beginnen?” vraagt Godwin verrast.

“Natuurlijk!” lacht meneer Chiyesu, “Stroop je mouwen op en ga aan de slag!”

Godwin begint enthousiast met zijn nieuwe werk. Na een paar minuten staat Chishimba op om weg te gaan. Hij neemt afscheid van meneer Chiyesu. Hij leunt voorover en fluistert het woord ‘bekrachtiging’ in Godwins oor.

Op weg naar huis komt Chishimba langs de kliniek en hij ziet Rose en Musonda bezig met de kinderen. De meisjes zijn benieuwd hoe het is gegaan. “Hoe ging het?” vragen ze.

“Godwin spande zich in en het is gelukt. Hij is daar nu nog. Ik denk dat meneer Chiyesu het met hem wil proberen”, antwoordt Chishimba.

Op een morgen is Chishimba op weg naar de markt om vis voor zijn moeder te kopen. Hij denkt al dagenlang na over hoe hij geld kan verdienen om zijn school te betalen. Hij had bedacht dat hij een gewas kon telen om te verkopen, maar de zaaitijd was voorbij. Hij had bedacht om houtskool te gaan verkopen langs de kant van de weg, maar dat deden al zoveel mensen. Hij herinnert zich dat Rose had gezegd “Probeer iets te bedenken wat nog niemand anders doet.

Wanneer hij bij het viskraampje van mevrouw Musole komt, ziet hij dat ze er niet is. “Ze is naar de stad om vis te halen”, zegt de mevrouw van het kraampje ernaast, “Ze gaat twee keer per week.” Chishimba weet dat meneer Chiyesu ook wel eens naar de stad gaat om auto-onderdelen te kopen.

Dat brengt hem op een idee: “Misschien kan ik mensen aanbieden om voor ze naar de stad te gaan”, denkt hij bij zichzelf, “en dan kan ik de spullen halen die ze nodig hebben. Dan kunnen ze zelf blijven werken en zijn ze geen geld kwijt.”

Die avond consulteert Chishimba met zijn ouders en ze vinden het een goed idee. En dus gaat hij de volgende dag weer terug naar de markt en praat met mevrouw Musole en meneer Chiyesu. “Als jullie mij het geld geven dat jullie altijd voor de bus betalen, dan gebruik ik de ene helft om naar de stad te gaan en op te halen wat jullie nodig hebben. De andere helft spaar ik dan voor school.” Ze zijn het eens dat dit idee het proberen waard is en vragen hem over twee dagen terug te komen. “Als dit idee goed werkt”, zegt meneer Chiyesu, “dan heb je jezelf een baantje bezorgd!”

Onderweg naar huis om zijn ouders het goede nieuws te vertellen, gaat hij bij Godwin thuis langs. Hij wil zijn plan graag aan ze vertellen. Nadat mevrouw Mulenga zijn verhaal heeft angehooord, heeft ze nog meer goed nieuws voor Chishimba. Ze legt uit dat meneer Mulenga de vorige dag naar Kabwe moest en haar neef had gesproken. Die zei dat Chishimba best bij hem en zijn gezin mocht komen logeren, op ongeveer een kilometer afstand van de school. “In ruil voor eten en een logeerplek”, zegt ze, “kun jij ze op de akkers helpen.”

“Dat is geweldig!” zegt Chishimba, “Dank u wel, mevrouw Mulenga.”

“Chishimba,” zegt meneer Mulenga, “het ziet er naar uit dat je binnenkort geld gaat verdienen. Zorg er wel voor dat je het geld spaart voor je school, ook al lijkt dat soms moeilijk. Laat je niet verleiden om het uit te geven aan onbenulligheden.”

“Maakt u zich geen zorgen, meneer Mulenga,” antwoordt Chishimba, zijn gezicht stralend met een brede glimlach, “ik beloof dat ik dat niet laat gebeuren.” Als hij zwaait naar iedereen en zich omkeert om weg te gaan, wendt hij zich nog even naar Rose en Musonda en zegt: “Er gaan deuren open!”

De vakantie is bijna voorbij. Het is tijd voor Rose om naar huis te gaan en weer met school te beginnen. Terwijl ze haar spullen inpakt om te vertrekken praat ze met Musonda.

“Ik wou dat je niet weg hoefde te gaan”, zegt Musonda.

“Ik ook”, zegt Rose, “Het was echt een geweldige vakantie. Er zijn zoveel dingen gebeurd, ik kan het bijna niet geloven.”

“Ja,” zegt Musonda. “Kijk nou naar Godwin. Hij vond zijn baan zo leuk dat hij het er over heeft om een technische opleiding te volgen als hij klaar is met school. En Chishimba’s idee is heel goed uitgekapt. Hij had op ‘t laatst zoveel klanten dat hij bijna elke dag naar de stad ging.”

“En kijk nou naar ons”, zegt Rose. “In de kliniek werken was een hele goede ervaring. Ik weet nu nog zekerder dat ik lerares wil worden. Mijn dorpsraad zorgt voor wekelijkse lessen voor kinderen van verschillende leeftijden, en bijna alle kinderen gaan erheen. Dit jaar ga ik aanbieden om één van de groepen les te geven.”

“En ik ga proberen bij de kliniek te blijven werken”, zegt Musonda, “’s Maandags kan ik niet meer vanwege school, maar misschien kan ik een paar keer ‘s middags helpen. Weet je, Rose, toen we het voor het eerste over ‘bekrchtiging’ hadden, kon ik me niet voorstellen hoe belangrijk het was, en hoe het ons leven zou veranderen als we het zouden begrijpen.”

“Dat is waar”, zegt Rose, “Kijk eens hoe wij allemaal zijn veranderd omdat we hebben geleerd over inspanning leveren en bekrchtiging verwachten.”

Op de weg terug naar huis vraagt Musonda of ze naar de rivier mag. Ze rent naar haar lievelingsplek, klimt op de rots en gaat op haar rug naar de lucht liggen kijken. Er komen veel gedachten in haar op. Ze denkt na over de schoolvakantie en vraagt zich af wat er dit jaar allemaal komen gaat. Het waait hard vandaag en ze herinnert zich het gele vogeltje. “Wat ik ook probeer,” fluistert ze in zichzelf, “God zal mij helpen.” Terwijl ze opstaat om te gaan, heeft ze de wind in de rug, wat haar kracht geeft.

PARAGRAAF 21

Over het algemeen zult u, als u de inhoud van de boeken – in dit geval *Met de Wind in de Rug* – al goed kent, en goed begrijpt wat het doel ervan is, uw verantwoordelijkheden als begeleider van een jeugdgroep met vertrouwen op zich kunnen nemen. Daarbij moet u nadenken over de methodes die je gaat gebruiken om de groep te begeleiden bij het bestuderen van de boeken, en hun voordeel te doen met wat die te bieden hebben. U zult de vaardigheden en talenten die u hiervoor nodig hebt natuurlijk geleidelijk aan ontwikkelen naarmate u ervaring opdoet, maar de onderstaande oefeningen, die specifiek betrekking hebben op *Met de Wind in de Rug*, zullen u wat dit aangaat vast veel inzicht geven:

1. In de teksten in het boek wordt geprobeerd een bepaalde eenvoud aan te houden in zinsstructuur en zinsverloop. Waar nodig worden er echter ook moeilijke woorden en zinsneden gebruikt. In de lessen kunt u de betekenis van die woorden opmaken uit de verschillende contexten waarin ze gebruikt worden en uit de oefeningen. Door op deze manier een rijke woordenschat aan te bieden voorkomt u dat het verhaal al te kinderachtig of vlak wordt. Onrechtvaardigheid is bijvoorbeeld een complex begrip, hoewel het vaak in alledaags taalgebruik voorkomt. Door de context waarbinnen het in les 6 en de bijbehorende oefeningen geïntroduceerd wordt kunnen de jeugdigen wat meer vat krijgen op het begrip. Vindt u deze manier doeltreffend voor jonge mensen in de adolescentie, of denkt u dat het nodig is dat u elke les de voor hen “moeilijke” woorden uitlegt?

2. De lessen van dit boek zijn zo geschreven dat ze in een levendig tempo te bestuderen zijn, in een vreugdevolle en aandachtige sfeer van overdenking. Aangenomen dat de jeugd het verhaal en de oefeningen, die ontworpen zijn om hun taal te ontwikkelen en hun begrip van woorden en concepten te verstevigen, in een stevig tempo maar met de vereiste zorg zal lezen en uitvoeren. Wat zou er gebeuren als men meer zou willen bereiken dan het beoogde doel van elke les en bij elk punt uitvoerig blijft stilstaan?

3. De aandachtsboog van jongeren is niet kort, zoals vaak wordt gezegd. Ze hebben het vermogen om van de kleine dingen des levens te genieten, en tegelijk diep nadenken over begrippen die uitdagen. Als de sfeer in de groep er een is van vertrouwen en ondersteuning is – zonder het soort spanning dat veroorzaakt wordt door competitie en druk om vooraf bepaalde doelen te bereiken – dan zal bestudering van ‘Geest van Geloof’ leiden tot een discussie en reflectie op een niveau passend bij de behoeften en de capaciteit van de jeugd. Welke stappen kunt u ondernemen om de gewenste sfeer te scheppen?

4. Het bestuderen van het boek vergt geen ‘huiswerk’. De oefeningen moeten gedaan worden tijdens de groepsbijeenkomst en besproken worden met de hulp van de begeleider. Wat is bij deze aanpak beter dan het overlaten aan de jeugd om de oefeningen thuis af te maken?

5. Bij de meeste lessen in dit boek is er een activiteit waarbij de jeugdigen gevraagd wordt een paar zinnen te schrijven, over het deel van het verhaal dat ze net bestudeerd hebben, of over een bepaald idee en hoe dat in hun leven kan worden toegepast. Hoe zou u de jeugd bij de uitvoering van dit soort activiteit kunnen helpen, hen tegelijkertijd lerend zich helder uit te drukken?

6. Les 2, 5, 9, 10, 13 en 14 van het boek eindigen allemaal met een aanhaling uit de geschriften, en de jongeren worden aangemoedigd die uit het hoofd te leren. Het kan handig zijn als u er een of twee uitzoekt om te controleren of /hoe deze laatste activiteit de concepten overbrengt die in de lessen zijn aangeleverd.

7. In het boek worden in aanvulling op het hoofdthema vele morele begrippen aangeroerd en er wordt geprobeerd prijzenswaardige eigenschappen en houdingen aan te moedigen. Zo deelt Rose bijvoorbeeld in de bus haar eten met een ander kind. Godwin en Chishimba helpen een vrouw brandhout te dragen. Rose en Musonda geven de kinderen les terwijl hun moeder in de kliniek lessen over voeding volgt. De voetbalwedstrijd is een vriendschappelijk gebeuren waarbij ‘winnen’ niet het belangrijkste doel is. Hoeveel aandacht moeten deze onderwerpen krijgen? Moeten ze allemaal apart benoemd en in detail besproken worden? Of volstaat het als ze vanzelf naar voren komen tijdens de bespreking?

8. Het verhaal speelt zich af in een Afrikaans dorp. De boeken die onderdeel zijn van het geestelijk bekrachtigingsprogramma voor jeugdigen tonen de werkelijkheid in

een aantal culturele en sociale milieus in verschillende werelddelen. Dit draagt bij aan de rijkdom van het programma. Misschien zegt iemand dat “de boeken moeten worden aangepast aan de werkelijkheid van de jeugd in hun eigen land”, door bijvoorbeeld de namen van de personen in de verhalen te veranderen. Toch lezen mensen al eeuwenlang boeken uit andere dan hun eigen cultuur, genieten daarvan en leren ervan. En dit is natuurlijk bewust gedaan. Hoe zou u de jongeren op deze dimensie van het programma kunnen wijzen? Wat vindt u van de overtuiging van sommige mensen dat kinderen en jongeren alleen iets kunnen leren van teksten die geschreven zijn in de context van hun eigen cultuur?

PARAGRAAF 22

Zoals wij al eerder hebben gezegd is *Geest van Geloof* een boek in een reeks uitgaven met materiaal voor de voortzetting van de bahá'í-kinderklassen, waarin ook specifiek wordt verwezen naar de centrale Figuren van het Geloof. Wij hebben eerder al vermeld dat de adolescentie een levensstadium is waarin iemand bijzonder geïnteresseerd is in het onderzoeken van vraagstukken van filosofische aard, vooral waar die te maken hebben met het doel en de aard van het menselijk bestaan. *Geest van Geloof* begint met de vraag: “Wat betekent het om mens te zijn?” Om te proberen deze vraag te beantwoorden onderzoeken verschillende lessen in dit boek een reeks daaraan gerelateerde ideeën: de adeldom van de mens, de hogere en de lagere natuur van de mens; het niet-bestaan van kwaad; de aard van de vrije wil, wilskracht en het lot; de kracht van het verstand; wetenschappelijk onderzoek; fysieke evolutie; de geest van de mens, en ten slotte de geest van geloof.

Net als bij *Met de Wind in de Rug* moet u eerst een keer het hele boek doornemen en het dan nog eens aandachtiger lezen, waarbij u dan speciaal let op het onderdeel dat ‘bespiegeling’ heet. Als u daar mee klaar bent gaat u analyseren hoe het doel van het boek wordt bereikt door de volgende vragen te beantwoorden:

1. In les 1 staan verschillende aanhalingen uit de Geschriften van Bahá'u'lláh met beelden die de jeugdigen helpen nadenken over hun ware identiteit. Welk inzicht biedt elk van die beelden in dit verband? Hoe versterkt elk van de bespiegelingen van de les hun begrip van het onderwerp?

2. Hoe krijgt de jeugd inzicht in Gods schepping en de edelmoedigheid van de mens door het eerste deel van les 2?

3. Hoe worden de jeugdigen door de eerste bespiegeling van die les geholpen in te zien dat het concept van edelmoedigheid op hun leven van toepassing is?

4. In het volgende deel van de les denken zij na over datgene waardoor mensen zichzelf verlagen. Wat is het?

5. Wat hoopt u dat de jeugdigen zullen meekrijgen van deze korte bestudering van de hogere en lagere natuur van de mens?

6. Wat leren de jongeren over het ontwikkelen van hun hogere natuur van de tweede bespiegeling van de les?

7. Hoe kan het besef dat de lagere natuur van de mens niet slecht is de jeugdigen helpen om geen schuldgevoel te krijgen elke keer dat ze een fout maken? Welke voorbeelden worden er gebruikt om hun begrip van dit thema te verdiepen?

8. Welke inzichten bieden het laatste deel van les 2, vooral de laatste twee bespiegelingen, over hoe men de ingevingen van de lagere natuur onder controle kan houden?

9. Hoe wordt het concept ‘wilskracht’ behandeld in les 3? Vindt u de situatie die aan het begin van de les beschreven wordt van belang voor het leven van jonge mensen?

10. Wat leren de jongeren in les 3 met betrekking tot de rol van de vrije wil bij het ontwikkelen van hun hogere natuur?

11. Op welke gebieden van hun leven leren ze dat zij hun vrije wil kunnen uitoefenen? Waarom is het belangrijk dat zij de beperkingen van hun vrije wil kennen?

12. Welke inzichten verwerven zij nog meer over de werking van de vrije wil uit de tweede bespiegeling van deze les?

13. Waarom is het belangrijk dat de jeugd het verschil ziet tussen anderen die baas zijn en hen positief beïnvloeden? Hoe denkt u dat de gesprekken die op gang komen vanuit de derde bespiegeling hen helpen bij hun inspanningen om een positieve invloed op hun omgeving uit te oefenen?

14. Wat leren de jongeren in les 3 over het concept ‘lot’?

15. Welke misvattingen over de aard van het lot probeert men in de les te verwijderen?

16. Is de beeldspraak van de zeilboot doeltreffend bij het helpen om de jeugd een juist perspectief te bieden op het belang van hun eigen inspanningen en de kracht van goddelijke bijstand in hun leven?

17. Op welke manier helpt het eerste deel van les 4 de jeugdigen om de beperkingen van de natuur te leren kennen?

18. Wat staat er in de les over hoe mensen deze beperkingen overstijgen?

19. In de les is gesteld dat wetenschap de gehele mensheid toebehoort. Hoe is dat precies gezegd?

20. In de passage met betrekking tot wetenschap die in les 4 is aangehaald luidt “God heeft deze liefde voor de werkelijkheid in de mens geschapen of geplaatst”. Hoe belangrijk is het om deze liefde voor realiteit bij jonge mensen te koesteren?

21. Hoe wordt de kracht van waarneming beschreven voor jeugdigen?

22. Hoe helpt het voorbeeld in les 4 de jeugd de rol van waarneming en uitproberen in de voortgang van de wetenschap te waarderen?

23. Zegt de les nu dat zij hun waarnemingsvermogen bij elk aspect van hun leven kunnen gebruiken? Waarom denkt u dat de vragen die in de derde bespiegeling worden gesteld, waardoor zij worden aangemoedigd om dit vermogen aan te wenden, allemaal gericht zijn op de hogere aard van het menselijk wezen?

24. De voorbeelden van de vierde bespiegeling houden in dat het experimenteren niet bij elk aspect van het leven gebruikt kan worden. Hoe helpen ze de jeugd om het belang van dit principe te begrijpen?

25. Hoe dragen de verschillende voorbeelden die gebruikt worden in les 5 en 6 bij aan inzicht van de jeugd in de zeer ingewikkelde evolutietheorie?

26. Hoe wordt het verschijnen van de menselijke geest in dit evolutionaire proces beschreven?

27. In les 6 leest de jeugdgroepbegeleider, Natalita Petrovna, twee citaten van de geschriften van ‘Abdu’l-Bahá aan de groep jeugdigen in het verhaal en helpt hen daarna ze te bestuderen en te begrijpen. Het is niet aangegeven hoe ze dit doet. Hoe zou u deze citaten uitleggen?

28. Hoe wordt het onderscheidende kenmerk van de menselijke geest beschreven in het eerste deel van les 7?

29. Hoe wordt bewustzijn geïntroduceerd in de eerste reflectie van die les? Hoe relevant zijn de twee opgaven in de reflectie voor het leven van jeugdigen?

30. Hoe kan het vermogen van de menselijke geest een werktuig worden voor de hogere natuur? Is het naar voren halen van verschillen, zoals in de tweede bespiegeling wordt gedaan, een bruikbare manier om te onderstrepen dat het belangrijk is dat het menselijk verstand leiding nodig heeft?

31. Wat is de geest van geloof?

32. Hoe helpen de laatste twee bespiegelingen van les 7 de jeugdigen om de werking van de geest van geloof in hun leven te zien?

PARAGRAAF 23

In de kern van het boek *Geest van Geloof* staat het beginsel van evenwicht tussen wetenschap en religie centraal. De implicaties van dit beginsel voor het leven van de mensheid gaan diep en wij moeten ons allemaal inspannen om inzicht te verkrijgen in de werking ervan. Natuurlijk zijn er zienswijzen van zowel wetenschap als religie, indien niet in direct conflict tegenover elkaar gezet, die duidelijk niet de voorwaarden van een harmonieuze relatie laten zien. Bijvoorbeeld de aanspraak dat welk-mysterie-dan-ook dat vandaag de dag benadrukt wordt door religie, tenslotte meteen zal worden verklaard door de wetenschap of omgekeerd, de aanspraak dat door religie alle wetenschappelijke waarheden uiteindelijk worden verklaard door het lezen van religieuze geschriften omdat die komen van de Alwetende God. Zonder in misvattingen te raken die aan de visies ten grondslag liggen, kunnen we simpelweg inzien dat in allebei de gevallen de ene bron ondergeschikt wordt gemaakt aan de ander, wat nauwelijks tot echte harmonie kan leiden. Maar zelfs als we dergelijke visies afwijzen moeten we ons toch afvragen waarom we beogen dat wetenschap en religie elkaar aanvullen. In dit licht bezien, verdient de stelling hieronder uw aandacht. Lees hem en maak daarna de oefeningen die daarop volgen.

Een andere mogelijkheid is om aan te voeren dat wetenschap en religie zoveel van elkaar verschillen dat er geen belangrijk meningsverschil mogelijk is. De wetenschap bestudeert het materiële universum. De kennis die daaruit voortkomt, vormt de basis van technologische vooruitgang, en technologie kan ten voordele of ten nadele van de mensheid worden aangewend, om beschaving op te bouwen of juist te vernietigen. De wetenschap zelf heeft niet het vermogen te bepalen voor welke doeleinden de producten ervan worden ingezet. Religie gaat daarentegen juist wel over het geestelijke aspect van het menselijk bestaan. Haar taak is om licht te werpen op het innerlijk leven van de mens, om de diepste motivatie aan te roeren, om een ethische en morele gedragslijn voort te brengen die het menselijk gedrag op juiste wijze kan sturen. Zo lang elk binnen zijn eigen specifieke invloedssfeer blijft, hoeven ze niet met elkaar in conflict te komen.

Deze opvatting over de overeenstemming tussen wetenschap en religie is verdedigbaar, maar alleen op het niveau van de toepassing. Uiteindelijk zijn wetenschap en religie in deze benadering gescheiden en moeten ze allebei hun eigen gang gaan, en wat dan belangrijk wordt is de wisselwerking tussen technologie en moraliteit. Maar een dergelijke analyse van de verhouding tussen wetenschap en religie bereikt snel een grens, want in werkelijkheid zijn er talloze verschijnselen die ze allebei proberen te begrijpen en uit te leggen. Hoewel dit minder zichtbaar is met betrekking tot de natuur, is het overduidelijk bij de bestudering van mens en maatschappij. Bovendien is er veel gemeenschappelijks tussen wetenschap en religie in de manier waarop zij de werkelijkheid benaderen. Zo vertrouwen ze bijvoorbeeld allebei op het bestaan van ordening in de schepping, en geloven ze dat de menselijke geest in ieder geval enigermate in staat is deze ordening te begrijpen. Wetenschappelijke methoden zijn buitengewoon doeltreffend gebleken bij het ontdekken van de werking van het universum. Maar religie moet ook gebruik maken van deze methoden als ze de mensen probeert te leiden naar het bijdragen aan een immer voortschrijdende beschaving. Wetenschap en religie zijn niet hetzelfde, maar zij hebben voldoende

overeenkomsten om met elkaar te kunnen spreken, in harmonie te zijn, elkaar te beïnvloeden en aan te vullen. Het is daarom aanvaardbaar wetenschap en religie te zien als twee elkaar aanvullende systemen van kennis en toepassing die elkaar overlappen bij de vragen die zij opwerpen en de methodes die zij toepassen.

1. In de verhouding tussen wetenschap en religie zoals hierboven beschreven worden kennisgebieden genoemd die zowel door wetenschap als door religie worden onderzocht. Daaronder vallen kwesties die betrekking hebben op het vermogens van het menselijk verstand, de evolutie van de mens, en intellectuele en morele ontwikkeling. Bespreek hoe dergelijke zaken in *Geest van Geloof* worden behandeld met respect voor de waarde van wetenschap maar tegelijkertijd het licht van religie het verstand laat verlichten.

2. Het beginsel van de balans tussen wetenschap en religie houdt in dat geestelijke en wetenschappelijke begrippen in lesmateriaal geïntegreerd kunnen worden als dat past, waarbij wordt vermeden dat oppervlakkig of willekeurig te doen. Zo'n integratie van kennis vergroot het begrip van de deelnemers en neemt onjuiste tweedelingen weg. Zoek uit hoe dit niveau van integratie wordt bereikt in *Geest van Geloof*. Kijk in het bijzonder naar het onderdeel 'bespiegeling' in les 5 en 6.

3. Misschien wil je *Geest van Geloof* nog eens bekijken om vast te stellen in hoeverre er een bepaalde houding wordt ontwikkeld die noodzakelijk geacht wordt voor iemand die de waarheid moet gaan zoeken en de werkelijkheid moet onderzoeken. Wat voor een houdingen zijn dat, en hoe effectief worden ze in het lesmateriaal onderzocht?

PARAGRAAF 24

Hier beëindigen wij de discussie waar wij in paragraaf 3 mee zijn begonnen over de teksten die in het geestelijk bekrachtigingsprogramma voor de jeugd worden bestudeerd. De gedetailleerde analyses die wij van *Met de Wind in de Rug* en *Geest van Geloof* hebben uitgevoerd, geven aan hoe goed men vertrouwd moet zijn met stuk voor stuk alle teksten van het programma. In cursussen die een vertakking zijn van Boek 5 zullen we vergelijkbare discussies aangaan over andere teksten, wat weer helpt in dit verband, maar afgezien van het bestuderen daarvan moet u de nodige tijd besteden aan het lezen van de teksten en aan het onderzoeken van hoe erin geprobeerd wordt het doel te bereiken. Regelmatige reflectiebijeenkomsten met anderen die ook jeugdgroepbegeleider zijn, bieden de zeer nuttige gelegenheid om uw begrip van het materiaal te verdiepen. Uzelf en uw collega-begeleiders zullen bij zulke gelegenheden een schat aan gedeelde ervaring aantreffen waar u uit kunt putten. Want uiteindelijk kan alleen het scheppen van een sfeer van wederzijdse steun en hulp, waarbij de inzet om te leren tot uitdrukking komt in de bereidwilligheid om anderen bij hun inspanningen te vergezellen, ervoor zorgen dat het kracht van de teksten volledig kan worden onderzocht en uiteindelijk tot resultaat leidt.

PARAGRAAF 25

Het is al eerder genoemd in dit hoofdstuk dat als aanvulling van de studie van het lesmateriaal de jeugdigen actief deelnemen aan dienstbaarheidsactiviteiten zoals sport en verschillende vormen van kunst en handvaardigheid, vooral welke eigen zijn aan de plaatselijke cultuur. In het tweede hoofdstuk van dit boek had u de gelegenheid om, tot op zekere hoogte, de invloed van het sociale milieu op jonge mensen te overdenken en werd u gewaarschuwd voor enkele schadelijke gevolgen ervan. De daar gegeven nadruk op de verslechterende omstandigheden van de hedendaagse samenleving moet echter het feit niet verdoezelen dat in elke omgeving veel factoren zijn die, mits goed gebruikt, het uitdrukkingsvermogen, het vermogen om maatschappelijke processen te analyseren en de wil om de samenleving te dienen kunnen versterken. Hier volgt een krantenartikel dat goed laat zien hoe bijvoorbeeld de media gebruikt kunnen worden om maatschappelijk welzijn te bevorderen:

Stem van de Zwijgenden

In West-Afrika vertegenwoordigt de transistorradio nog steeds de gemeenschap.

Rond een microfoon in de kleine studio van het radiostation van de regio Nzérékoré in het oerwoudgebied van Guinee, bespreken drie jonge mensen onderwijs aan meisjes.

“Meisjes moeten naar school, want zij worden op een dag moeder, en als zij scholing hebben gehad zullen zij hun eigen kinderen ook kennis bijbrengen en kunnen ze beter voor hen zorgen,” zegt Moriko Kaké. “Wanneer je een meisje laat schoolgaan, leid je een heel volk op,” voegt hij gevoelvol toe. Lancei Touré, de 16-

jarige presentator van het programma knikt instemmend, hoewel zijn ouders willen dat hij van school gaat om op het land te werken.

De heldere, duidelijke argumenten van de jongeren worden live uitgezonden naar de naburige dorpen bij Liberische- en de Ivoorkust. Het is schemerig en in de lemen hutten flikkeren olielampen. De dorpelingen zijn terug van het land of van de markt. Ze luisteren onder het koken en terwijl zij zich klaarmaken voor de nacht allemaal naar de radio...

In landen als Guinee, waar een groot deel van de volwassen bevolking analfabeet is, hebben veel kinderen geen toegang tot school en daar elektriciteit een zeldzaamheid is, vormen generator aangestuurde plattelands- en buurradiostations een levensader.

“Radio is hier alles”, zegt Gnouma Camara, programmachef bij het regionale radiostation van Nzérékoré, dat binnen een straal van 100 kilometer zes dagen per week uitzendt in een van de vijf regionale talen en in het Frans. Twee van de drie families in de regio hebben een transistorradio, en als het station vroeg in de ochtend en ‘s avonds uitzendt, luistert het hele dorp.

“Wij spreken hun taal, we kennen hun tradities en gewoonten, we zenden hun berichten uit, melden geboorten en sterfgevallen, bespreken landbouwkwesties en problemen in de gemeenschap”, voegt Camara toe. “Wij zijn de stem van de gemeenschap. De stem van de zwijgenden.”

“Ik luister naar de programma’s omdat het door kinderen wordt gepresenteerd en omdat ze mijn eigen taal spreken”, zegt de vijftienjarige Mamadou Malic in het Pular, een lokale taal. “Als het programma begint roep ik al mijn broers en zussen en dan luisteren we samen. Zo leer ik een heleboel.”

Camara zegt dat ouders en gemeenschapsleiders ook luisteren. “In onze cultuur worden kinderen niet erg gehoord, maar nu beginnen de volwassenen wel naar ze te luisteren. Kinderen geven hun ouders bijvoorbeeld advies over basishygiëne. Als een vader zijn kind slaat, zullen zijn burens nu zeggen: “Luister jij dan niet naar de radio?””

Dit verhaal toont maar één van de ontelbare manieren waarop men de diverse elementen van de sociale omgeving in kan zetten om de talenten en mogelijkheden van jonge mensen op dienstverlening aan hun gemeenschap te richten. Het leven van jongeren wordt in elk deel van de wereld steeds meer beïnvloed door muziek, media en technologie. Als jeugdgroepbegeleider moet men zich bewust blijven van deze krachtige elementen en de jeugdigen helpen ze toe te passen bij geschikte activiteiten. Denk na over uw eigen sociale omgeving. Welke mogelijkheden openen zich hier voor de jeugdigen om mee te kunnen werken? Bespreek uw ideeën in de groep en schrijf enkele gedachten op in de gegeven ruimte.

Muziek:

Media:

Technologie:

PARAGRAAF 26

Als we willen dat jeugdigen bekrachtigd worden om hun eigen ontwikkeling ter hand te nemen en aan de vooruitgang van hun gemeenschappen bij te dragen, moeten zij niet alleen als groep deelnemen aan betekenisvolle activiteiten, maar ook aan het ontwikkelen daarvan. Als toevoeging bij dienstbaarheidsprojecten en kunst en handvaardigheid, kunnen dergelijke activiteiten bij voorbeeld samengaan met samenkomsten om de afronding van een of ander boek te vieren, waarbij de jongelui een toneelstuk opvoeren, liederen zingen, gedichten voorlezen of een voordracht doen. U moet altijd open staan voor een overleg met andere jeugdgroepbegeleiders over hoe u uw jonge vrienden kunt motiveren om deel te nemen in het ontwerpen en uitvoeren van activiteiten waarmee zij hun intellectuele en geestelijke vermogens kunnen oefenen, hoe ze helpen hun idealen in praktijk te brengen in dienstbaarheid, en hoe hun inspanningen bij het streven naar voortreffelijkheid te versterken. Het soort vragen dat u met de andere begeleiders moet gaan bespreken zijn onder meer: Hoe helpen we de jongeren een dienstbaarheidsproject te bedenken en uit te voeren, en te reflecteren op hoe het uitpakt? Hoe help je de jeugd om een toneeltekst te schrijven en een eenvoudig toneelstukje op te voeren? Hoe kun je voorkomen dat er kinderachtige spelletjes gedaan worden als vervanging voor kunst en handvaardigheid, en zorgen dat jonge mensen leren oprechte waardering te krijgen voor “kunsten, ambachten en wetenschappen” die “de wereld van het bestaan” verheffen en bijdragen “tot haar hoge staat”?

Hoewel dit niet de gelegenheid is om een discussie aan te gaan over artistieke bezigheden, is het belangrijk dat u zich ervan bewust bent dat dergelijke activiteit, als uitdrukking van

cultuur, waarde heeft Uit de aard der zaak kan dit daarom een grote invloed uitoefenen op het educatieve proces. Als jeugdgroepbegeleider moet u dus veel zorg besteden aan het helpen van uw jonge vrienden om geschikte artistieke bezigheden te vinden, het soort dat niet onbedoeld uitloopt op het opdringen van waarden die op onopvallende wijze ingaan tegen het educatieve proces waarmee zij bezig zijn.

PARAGRAAF 27

Hoe een programma gericht op geestelijke bekrachtiging van de jeugd wordt gegeven, kan verschillen. Er kunnen bijvoorbeeld gedurende een jaar regelmatig bijeenkomsten zijn, of er kunnen intensieve sessies van enkele weken gehouden worden. De ervaring leert dat een jeugdgroep van tien of vijftien leden vaak begint met enkele personen die hebben getoond dat zij hun vrienden voor een waardevolle zaak kunnen interesseren. Als deze jeugdigen anderen aanmoedigen om mee te doen kunnen zij met de jeugdgroepbegeleider regelmatig samenkomen. Het deelnemen aan een groep kan ook versterkt worden met hulp van de groeiende kern van vrienden die in het buurtschap of dorp actief is, in het bijzonder de jongeren van midden tot achter in de tienerjaren die net hun studie in de eerste paar nieuwe serie instituutsboeken is begonnen. Het is in sommige delen van de wereld ook succesvol gebleken om jeugdigen uit een dorp of buurt naar een paar bijeenkomsten uit te nodigen voordat er formeel een groep wordt gevormd. Nog een benadering is om het programma te introduceren op een school. Als de school openstaat voor het idee, en men houdt een of meer presentaties voor de leerlingen en leraren van de betreffende klassen, heeft dat gewoonlijk de vorming van enkele jeugdgroepen tot gevolg. Vaak kunnen de groepen dan op school bij elkaar komen en gelden hun inspanningen als buitenschoolse activiteit. De school ziet op haar beurt dat het programma een waardevolle bijdrage is aan de gezonde ontwikkeling van de morele en intellectuele vermogens van de leerlingen.

Denk eens na over uw eigen omstandigheden en beschrijf enkele manieren van aanpak die je zou kunnen kiezen om een jeugdgroep te vormen.

PARAGRAAF 28

Een belangrijke voorwaarde om een dynamische jeugdgroep gaande te houden is het opbouwen van een band van vertrouwen en vriendschap met de ouders. Begeleiders moeten de ouders voor, of direct na de vorming van een jeugdgroep bezoeken en het doel van het programma uitleggen. Zij moeten voortgaan de ouders regelmatig te bezoeken, thema's die centraal staan in het leven van de jeugd en die in het programma aan de orde komen (zoals beschreven in hoofdstuk 2 van dit boek) met hen verkennen, en met hen consulteren over het welzijn en de voortgang van hun zoons en dochters. Vaak, zoals in Boek 2 is voorgesteld, kunnen de begeleiders de ouders een of twee edities laten zien die bestudeerd

worden, zodat zij weten wat de jeugd leert. Hoewel elke begeleider zulke vriendschapsbanden met de ouders over het algemeen over een periode van vele maanden moet uitbouwen, kan hij of zij bij de eerste paar bezoeken vergezeld worden door iemand met meer ervaring.

Schrijf in de ruimte hieronder hoe u het programma zou uitleggen bij een eerste gesprek met de ouders van een jongere, en schrijf dan wat ideeën op die u bij volgende bezoeken met hen zou willen delen.

PARAGRAAF 29

De gesprekken die een jeugdgroepbegeleider bij de start met een groep jeugd aangaat zijn heel belangrijk. Het is van groot belang dat de leden in de eerste drie of vier samenkomsten het oogmerk van de groep goed doorpraten ook enkele doelstellingen die zij samen willen bereiken. De jeugdigen moeten ook iets besluiten over de aard van de activiteiten die zij willen gaan ondernemen. Maar de concepten voortreffelijkheid en dienstbaarheid moeten in alle bijeenkomsten benadrukt te worden. De onderwerpen die bij deze bijeenkomsten besproken worden kunnen van groep tot groep verschillen. Toch zijn er bepaalde ideeën die meestal wel aan de orde komen bij al deze bijeenkomsten. De punten hieronder zijn daarom misschien handig bij het plannen van de eerste gesprekken die u zult voeren met de leden van elke groep die u gaat helpen opzetten. U moet elk ervan grondig met uw collega-deelnemers van deze lessen doorpraten en enkele van de opkomende ideeën over hoe u het gesprek met de komende jeugdgroep wilt inleiden opschrijven.

- Veel begeleiders vinden het handig om de jeugd aan te sporen om de groep te zien als een plek waar zij kunnen streven naar geestelijke en intellectuele voortreffelijkheid. Voor geestelijke voortreffelijkheid, leggen ze uit, moeten we eigenschappen ontwikkelen die tot onze hogere natuur behoren zoals liefde, edelmoedigheid, eerlijkheid en nederigheid. Voor intellectuele voortreffelijkheid moeten we kennis en praktische vaardigheden opdoen die ons helpen ons eigen leven en dat van anderen te verbeteren. Het overdenken en uit het hoofd leren van aanhalingen zoals: “Laat iedere ochtend beter zijn dan de avond tevoren en iedere

volgende dag rijker dan de dag van gisteren” blijkt handig bij het vergroten van begrip van het concept ‘voortreffelijkheid’.

- Na het bereiken van enige duidelijkheid over de doelstelling van de groep, kunnen de leden door de jeugdgroepbegeleider geholpen worden om te beslissen welke specifieke activiteiten – intellectueel, sportief en cultureel – zij zouden willen opnemen in hun streven naar voortreffelijkheid.

- In relatie met intellectuele en geestelijke voortreffelijkheid is het nu nodig om het onderwerp ‘taal’, immers zo verbonden met gedachten, uitgebreid te bespreken. In een gesprek over dit onderwerp met de jeugd, is het meestal voldoende om uit te leggen dat wij om steeds maar hogere niveaus van voortreffelijkheid te bereiken, ons vermogen om ons uit te drukken moeten ontwikkelen. We moeten kunnen lezen en de betekenis van wat we lezen kunnen begrijpen; we moeten leren om onze gedachten duidelijk te verwoorden. Hierom vinden jeugdgroepbegeleiders het vaak doeltreffend om de teksten die de jeugd gaat bestuderen, enkele die u zelf hebt bestudeerd, in zijn geheel of in delen eerder in het hoofdstuk aan te bieden.

- In een programma voor geestelijke bekrachtiging van jeugd moet men gepaste aandacht geven aan het uit hoofd leren van passages uit de geschriften. de kwestie van het uit het hoofd leren moet een onderwerp zijn in het gesprek over conversatie

bij een van de eerste bijeenkomsten van de groep. Jeugdgroepbegeleiders moeten hun jonge vrienden helpen zich bewust te worden van de bijzondere kracht van het woord van God en het effect ervan op hun leven als zij streven naar voortreffelijkheid. Door zo'n gesprek, zullen ze de zegen ontdekken die kennis van vele parate aanhalingen uit de geschriften met zich meebrengt.

- Het is handig voor jeugdgroepbegeleiders om in de eerste bijeenkomsten te benadrukken dat bij het streven naar geestelijke voortreffelijkheid, de leden van de groep sterke banden van vriendschap ontwikkelen en een steeds sterkere eenheid moeten vormen. Jeugdgroepbegeleiders vinden het vaak nuttig om de jeugd te helpen onderwerpen als vriendschap, eenheid en harmonie in het licht van citaten uit de geschriften te onderzoeken, wat weer een reden is om ze uit hoofd te leren.

- Gesprekken met thema's als vriendschap en eenheid kunnen een natuurlijke opening vormen voor een gesprek over de manier waarop leden onderling zich met elkaar onderhouden. Dat zij met aandacht naar elkaar luisteren; dat zij altijd proberen elkaar te begrijpen, zelfs als een van hen moeite heeft iets uit te leggen; dat zij nooit iets kleineren (bagatelliseren) wat een van hen deelt, dit zijn voorbeelden van enkele resultaten van ideeën die tijdens zo'n gesprek aan de orde kunnen komen.

- Dienstbaarheid is een belangrijk specifiek thema om op te pakken bij een van de eerste bijeenkomsten van de groep. De jeugd kan er aan worden herinnerd dat wij als mens allemaal afhankelijk zijn van elkaar. Wij zijn leden van een menselijke familie en we moeten proberen ons best te doen om de omstandigheden van onze gemeenschappen te verbeteren. Je voor te stellen hoe het zou zijn als we geen hulp krijgen van de mensen om ons heen kan de jeugd soms helpen het belang van dienstbaarheid in te zien.

- Het praten over dienstbaarheid gaat verder dan het verhaal van de persoonlijke inspanningen om dienstbaar te zijn voor de ander men moet in overweging nemen wat de jeugd als groep kan doen. Natuurlijk is het belangrijk dat hun eerste inspanningen van korte duur zijn, met gemakkelijk haalbare doelen. Op zo'n manier krijgen ze vertrouwen in hun collectieve capaciteit en zullen ze leren samen te werken, daarbij de mogelijkheid openend aan duurzamer dienstbaarheidsprojecten deel te nemen. Vanaf het begin moeten jeugdgroepbegeleiders de jeugd begeleiden bij het in beweging zetten van processen waarbij zij nadenken over het leven van hun gemeenschap en op welke wijze zij kunnen bijdragen aan de verbetering daarvan. Als men vragen stelt die ertoe leiden dat zij observatieverslagen schrijven over de gemeenschap zal dat hen helpen om dat verband te leggen. Kortom, zij kunnen beginnen met een eenvoudig gebaar van dienstbaarheid als het brengen van een huisbezoek aan een zieke in de gemeenschap en gaandeweg een project opzetten – bijvoorbeeld, bomen planten – waarbij zij in overleg moeten met bepaalde plaatselijke instanties, hulp vragen aan vrienden en ouders, en lange-termijn-afspraken maken. Vanzelfsprekend worden in de eerste paar bijeenkomsten van de groep, de beschikbaarheid van capaciteit, de mogelijkheden en kundigheid besproken die nodig zijn voor effectieve samenwerking.

- Gezonde ontspanning, speciaal sport, is een ander belangrijk punt waar de nadruk op moet liggen in het begin van een jeugdgroep. Nogmaals, in aanvulling bij een onderzoek van de concepten en punten die hierbij betrokken zijn, zullen de jeugdgroepbegeleiders graag de groep helpen om te bekijken welke soort

recreatieve activiteiten kunnen worden ondernomen gedurende hun samenkomsten of bij speciale gelegenheden. Een waarschuwend opmerking is hierbij nodig: Intensieve lichamelijke activiteit is de natuurlijke uiting van de energie die de jeugd in zich heeft. Ervaring wereldwijd heeft duidelijk gemaakt dat het verkiezen van bijvoorbeeld artistieke activiteiten boven sport in een groep een selectieproces op gang brengt, waarin sommige jongeren uiteindelijk aarzelen om verder deel te nemen.

Met alle respect voor alle bovengenoemde punten, is het toch belangrijk zich te realiseren dat, omdat jeugdgroepbegeleiders ervaring opdoen, zij beter in staat zullen zijn om jeugdigen te helpen in het bedenken en uitdragen van activiteiten die elkaar aanvullen – activiteiten die een praktische uiting zijn van de inzichten die zij hebben verworven door bestudering van verscheidene teksten en de hoogstemde idealen die zij proberen te handhaven.

PARAGRAAF 30

Vanaf onze gesprekken in de eerste twee hoofdstukken van dit boek, die nog vooral conceptueel van aard waren, zijn uw voorbereidingen om te dienen als jeugdgroepbegeleider in dit hoofdstuk in een toepasbare vorm gekomen. Terwijl u ervaring gaat opdoen op dit terrein van dienstbaarheid zult u op de pagina's van dit boek ideeën blijven vinden om over na te denken. Veel begeleiders vinden vooral de punten in de voorgaande paragraaf bijzonder nuttig en blijven ze keer op keer raadplegen, en zij houden aantekeningen bij over hun ervaringen en gesprekken met mede-begeleiders. Intussen willen we in overweging geven dit hoofdstuk af te sluiten met nadenken over de implicaties van de inspanning waar u nu mee van start gaat. De woorden van het Universele Huis van Gerechtigheid, gericht tot de jongeren over de hele wereld, zijn van toepassing voor allen die dit pad van dienstbaarheid gaan:

“Het wekt geen verbazing dat het uw leeftijdsgroep is die de meeste ervaring opdoet bij het helpen van jeugd, en ook kinderen, met hun morele en geestelijke ontwikkeling, waarbij in hen het vermogen voor gezamenlijke dienstverlening en ware vriendschap wordt gecultiveerd. Immers, door uw besef van de wereld waarin deze jonge zielen zullen moeten navigeren, met zijn valkuilen en ook zijn kansen, begrijpt u direct het belang van het geestelijk sterker worden en voorbereid zijn. Bewust als u bent dat Bahá'u'lláh gekomen is om zowel het innerlijke leven als de uiterlijke omstandigheden van de mensheid te transformeren, helpt u hen die jonger zijn dan uzelf om hun karakter te verfijnen en hen gereed te maken om verantwoordelijkheid op zich te nemen voor het welzijn van hun gemeenschap. Wanneer zij de puberteit bereiken helpt u hen om hun

uitdrukkingsvaardigheid te vergroten en ook dat tevens een krachtig moreel besef in hen kan postvatten. Door dit te doen wordt uw eigen doelgerichtheid scherper omlijnd terwijl u acht slaat op Bahá'u'lláh's bevel: “Laat daden, niet woorden u sieren.”⁵²

REFERENTIES

1. Uit een brief van 11 juni 2006 geschreven namens het Universele Huis van Gerechtigheid, opgenomen in *Maatschappelijke Actie: een compilatie, voorbereid door de afdeling Onderzoek van het Universele Huis van Gerechtigheid* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale versie 2022), nr. 117.
2. Uit een ongepubliceerde brief van 19 juli 2006 geschreven namens het Universele Huis van Gerechtigheid aan twee individuen.
3. Uit een brief van 17 april 1936 geschreven namens Shoghi Effendi aan een individu, gepubliceerd in *Directives from the Guardian* (New Delhi: Bahá'í Publishing Trust, 1973), blz. 84.
4. 'Abdu'l-Bahá in *Maatschappelijke Actie: een compilatie, voorbereid door de afdeling Onderzoek van het Universele Huis van Gerechtigheid* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale versie 2022), nr. 190.
5. Uit een toespraak van 20 september 1912, gepubliceerd in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2012), alinea 9.
6. Idem, uit een toespraak van 20 mei 1912, alinea 9.
7. Compilatie: *Gebed en een devotioneel leven*, samengesteld door de Afdeling Onderzoek van het Bahá'í-wereldcentrum (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale versie 2020), nr. 26.
8. Uit een toespraak van 4 mei 1912, gepubliceerd in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2012), alinea 7.
9. Idem, uit een toespraak van 26 mei 1912, alinea 7.
10. 'Abdu'l-Bahá, *Beantwoorde Vragen*, (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 2022), nr. 84.2.
11. *Tablets of 'Abdu'l-Bahá Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1915, 1940 printing), deel 2, blz. 276)
12. *Khitábát: Talks of 'Abdu'l-Bahá* (Hofheim-Langenhain: Bahá'í-Verlag, 1984), blz. 131-132)
13. Uit een toespraak van 4 mei 1912, gepubliceerd in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2012), alinea 8.
14. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2010, 2015 printing), nr. 230.1.
15. *De Toespraken van 'Abdu'l-Bahá in Parijs*, (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 1984), hoofdstuk 29.

16. *Abdul Baha on Divine Philosophy* (Boston: The Tudor Press, 1918), blz. 30.
17. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 2010, 2015 printing), nr. 24.1.
18. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá’í Publishing Committee, 1909, 1930 printing), deel 1, blz. 63)
19. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 2010, 2015 printing), nr. 155.4.
20. ‘Abdu’l-Bahá, *The Secret of Divine Civilization* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 2007, 2016 printing), alinea 118, blz. 83.
21. Uit een tafel aan Mánikchí Sáhíb, gepubliceerd in *The Tabernacle of Unity: Bahá’u’lláh’s Responses to Mánikchí Sáhíb and Other Writings* (Haifa: Bahá’í World Centre, 2006), nr. 1.11, blz. 8.
22. *Toespraken van ‘Abdu’l-Bahá in Parijs*. (Stichting Bahá’í Literatuur, 1984, 1998), hoofdstuk 12.
23. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá’í Publishing Committee, 1909, 1930 printing), deel 1, blz. 71-72.
24. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 2010, 2015 printing), nr. 97.1.
25. Uit “Lawḥ-i-Dunyá” [Woorden van het Paradijs], gepubliceerd in *Tafelen van Bahá’u’lláh geopenbaard na de Kitáb-i-Aqdas* (Den Haag: Bahá’í Uitgeverij Nederland, digitale uitgave 2020)
26. *The Proclamation of Bahá’u’lláh to the Kings and Leaders of the World* (Haifa: Bahá’í World Centre, 1967, 1978 printing), blz. 78.
27. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá’u’lláh* (Den Haag: Bahá’í Uitgeverij Nederland, digitale versie 2007), hoofdstuk XLIII.
28. Uit een toespraak van 3 december 1912, gepubliceerd in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by ‘Abdu’l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 2012), alinea 3.
29. Uit “Lawḥ-i-Hikmat” [Tafel van Wijsheid], gepubliceerd in *Tafelen van Bahá’u’lláh geopenbaard na de Kitáb-i-Aqdas* (Den Haag: Bahá’í Uitgeverij Nederland, digitale uitgave 2022)
30. Idem, uit “Lawḥ-i-Maqsúd” [Tafel van Maqsúd]
31. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá’í Publishing Committee, 1909, 1930 printing), deel 1, blz. 31.
32. Idem, deel 1, blz. 194.
33. Bahá’u’lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1988, 2016 printing), blz. 12.

34. Uit “Lawḥ-i-Maqsúd” [Tafel van Maqsúd], gepubliceerd in *Tafelen van Bahá’u’lláh geopenbaard na de Kitáb-i-Aqdas* (Den Haag: Bahá’í Uitgeverij Nederland, digitale uitgave 2022)
35. Idem.
36. Idem, uit “Lawḥ-i-Siyyid-i-Mihdíy-i-Dahají” [Tafel a an Siyyid Mihdíy-i-Dahají]
37. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá’u’lláh* (Den Haag: Bahá’í Uitgeverij Nederland, digitale versie 2007), hoofdstuk XVIII.
38. *Prayers and Meditations by Bahá’u’lláh* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1987, 2008 printing), hoofdstuk XXXII.
39. Uit een tafel aan Mánikchí Sáhíb, gepubliceerd in *The Tabernacle of Unity: Bahá’u’lláh’s Responses to Mánikchí Sáhíb and Other Writings* (Haifa: Bahá’í World Centre, 2006), nr. 1.2, blz. 4.
40. Uit een toespraak van 5 mei 1912, gepubliceerd in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by ‘Abdu’l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 2012), alinea 3.
41. *Prayers and Meditations by Bahá’u’lláh* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1987, 2008 printing), hoofdstuk CXIII.
42. Bahá’u’lláh in *Bahá’í-gebeden* (Den Haag: Bahá’í Uitgeverij Nederland, 2017), nr. 189.
43. *Prayers and Meditations by Bahá’u’lláh* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1987, 2008 printing), hoofdstuk CLXXVIII.
44. Idem, hoofdstuk LXXIX.
45. Bahá’u’lláh in *Bahá’í-gebeden* (Den Haag: Bahá’í Uitgeverij Nederland, 2017), nr. 10.
46. Idem, ‘Abdu’l-Bahá, nr. 222.
47. Idem, ‘Abdu’l-Bahá, nr. 95.
48. Idem, Bahá’u’lláh, nr. 190.
49. Idem, De Báb, nr. 194.
50. Idem, ‘Abdu’l-Bahá, nr. 143.
51. *Prayers and Meditations by Bahá’u’lláh* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1987, 2008 printing), hoofdstuk XCI.
52. Uit een boodschap van 1 juli 2013 van Het Universele Huis van Gerechtigheid aan de deelnemers van de 114 jongerenconferenties overal ter wereld, alinea 4.